

ROMÂNIA
JUDEȚUL BUZĂU
COMUNA UNGURIU
CONSILIUL LOCAL

PROIECT DE HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei locale cu privire la dezvoltarea și funcționarea pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate la nivelul comunei Unguriu, județul Buzău

Consiliul local al comunei Unguriu, județul Buzău,
Având în vedere :

- expunerea de motive a primarului com. Unguriu nr. 1463/2015,
- raportul compartimentului de resort nr. 1464 / 2015 ;
- avizul comisiilor de specialitate ale Consiliului local Unguriu ;
- prevederile art. III și IV ale Legii nr. 99/2014 , de modificare și completare a Legii nr. 101/2006 , a serviciului public de salubritate a localităților ;
- prevederile art. 8 alin. (1)-(2) lit. a,h,I, din legea nr. 51/2006 , a serviciilor comunitare de utilități publice ,cu modificările și completările ulterioare;
- prevederile H.G. nr. 870/2013 privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor ,

În temeiul prevederilor art. 45 alin. (1) și art. 115 alin. (1) lit. "b" din legea nr. 215/2001, privind administrația publică locală , republicată ,cu modificările și completările ulterioare , emite următoarea

HOTĂRÂRE:

Art. 1. Se aproba Strategia locala cu privire la dezvoltarea și funcționarea pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate la nivelul comunei Unguriu, județul Buzău , conform anexei la prezenta hotărâre , care face parte integrantă din aceasta .

Art. 2. Secretarul comunei va asigura aducerea la cunostință publică și transmiterea prezentei hotărâri autorităților , instituțiilor și persoanelor fizice și juridice interesate .

Inițiator,
Primar ,
Ing. Tirizică Gheorghită

Avizat legalitate ,
Secretar comună ,
Jr. Marin Adrian Vasile

RAPORT SPECIALITATE

la proiectul de hotarare privind aprobarea Strategiei locale cu privire la dezvoltarea si functionarea pe termen mediu si lung a serviciului de salubritate la nivelul comunei Unguriu, județul Buzău

Avand in vedere prevederilor legale aparute in domeniul serviciului public de salubritate , prin Legea nr. 99/2014 , care modifica si completeaza Legea nr. 101/2006 , a serviciului public de salubritate a localitatilor , care la art. III alin. (1) prevede ca „in termen de 90 de zile de la intrarea in vigoare a prezentei legi , autoritatea executiva a unitatilor administrativ-teritoriale elaboreaza si supune spre probare autoritatii deliberative a unitatilor administrativ-teritoriale respective strategia locala cu privire la dezvoltarea si functionarea pe termen mediu si lung a serviciului de salubritate „ , a fost initiat acest proiect de hotarare de catre primarul comunei Unguriu .

Desi termenul de adoptare a fost depasit , acest lucru este motivat de lipsa fondurilor necesare elaborarii acestei Strategii la finalul anului 2014 , lucrarile fiind demarate imediat ce posibilitatile financiare au permis, tinand cont de faptul ca elaborarea acestei strategii a necesitat apelarea la persoane specializate in masura sa intocmeasca o lucrare atat de importanta si cu impact semnificativ asupra localitatilor componente ale comunei Unguriu .

Avand in vedere cele de mai sus , cat si faptul ca s-au respectat si prevederile Legii nr. 51/2006 , a serviciilor comunitare de utilitati publice ,cu modificările și completările ulterioare , ale H.G. nr. 870/2013 privind aprobarea Strategiei nationale de gestionare a deseurilor , solicit avizul favorabil asupra proiectului de hotarare .

Compartiment agricol, cadastru ,urbanism,
Ing. Stoicescu Cristina

Primaria comunei Unguriu
Judetul Buzau
- PRIMAR-
Nr. 1136 / 27.02.2015

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul de hotarare privind aprobarea Strategiei locale cu privire la dezvoltarea si functionarea pe termen mediu si lung a serviciului de salubritate la nivelul comunei Unguriu, județul Buzău

Domnilor consilieri locali ,

Avand in vedere prevederile art. III si IV ale Legii nr. 99/2014 , de modificare si completare a Legii nr. 101/2006 , a serviciului public de salubritate a localitatilor , se impune adoptarea de catre Consiliul local Unguriu a unei hotarari privind Strategia locala cu privire la dezvoltarea si functionarea pe termen mediu si lung a serviciului de salubritate la nivelul comunei Unguriu, județul Buzău .

In acest sens , supun aprobarii proiectul de hotarare , astfel cum a fost initiat .

Initiator, ROMANIA
Primar,
Ing. Tirizică Gheorghita

**STRATEGIA
DE DEZVOLTARE ȘI FUNCȚIONARE
PE TERMEN MEDIU ȘI LUNG
A SERVICIULUI DE SALUBRIZARE
2015-2032**

1. Introducere

Strategia de dezvoltare și funcționare pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate, denumită în continuare Strategia, pentru comuna Unguriu a apărut din necesitatea identificării obiectivelor și politicilor de acțiune, pe care comuna trebuie să le urmeze în domeniul gestionării deșeurilor în vederea atingerii standardelor propuse prin strategia națională și regională de gestionare a deșeurilor și implicit a statutului de societate a reciclării ca parte esențială a conceptului de dezvoltare durabilă.

Elaborarea acestui document strategic reprezintă un pas foarte important în continuarea implementării reformei administrației publice prin dezvoltarea capacității instituționale a autorităților publice comunale de a planifica, coordona și implementa politicile, strategiile, programele și proiectele de dezvoltare locală.

Necesitatea planificării strategice este cu atât mai evidentă cu cât în procesul de descentralizare administrativă și financiară, noul context legal și instituțional necesită o capacitate administrativă sporită a autorităților publice locale. Strategia de dezvoltare și funcționare pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate, este un instrument de management și programare, deosebit de important și obligatoriu în vederea accesării oricărei finanțări, europene sau naționale.

Ca o consecință logică a acestor considerente, planificarea, coordonarea, elaborarea și implementarea de politici, strategii, programe și proiecte de dezvoltare locală reprezintă pentru comuna Unguriu o prioritate și preocupare constantă pentru satisfacerea căreia mobilizează resursele materiale, umane și financiare ale instituției.

Problematica privind impactul negativ asupra mediului și sănătății umane, ca urmare a eliminării deșeurilor prin utilizarea unor metode și tehnologii nepotrivite rămâne de actualitate, mai ales în contextul tendinței susținute de creștere a cantităților de deșuri generate. Devine astfel necesară includerea în prioritățile strategice a unor aspecte la fel de importante precum declinul resurselor naturale și oportunitatea utilizării deșeurilor ca materie primă pentru susținerea unor activități economice.

Construcția unei viziuni durabile asupra gestionării deșeurilor la nivelul comunei Unguriu impune luarea în considerare a “modelului natural”, respectiv al modului potrivit căruia, are loc, în sistemele ecologice naturale, procesarea reziduurilor rezultate din activitatea organismelor vii.

În natură, “deșeurile” generate de organismele vii sunt reintegrate în circuitele bio-geo-chimice naturale prin procese de descompunere și „reciclare” care stau la baza dezvoltării unor noi lanțuri trofice, adică a unui întreg lanț de compartimente (grupuri de organisme) care procesează această materie în scopul autosusținerii energetice.

Altfel spus, natura își utilizează propriile “deșuri” ca surse de energie în procesul de menținere și dezvoltare a componentelor sale.

În sistemele socio-economice (dominate de om), cea mai mare pondere a deșeurilor a fost și continuă să fie considerată neutilizabilă, principala preocupare legată de gestionarea acestora fiind identificarea soluțiilor de eliminare. Pe fondul scăderii/alterării continue a resurselor naturale precum și a necesității conservării acestora (în principal a celor de natură biologică) este necesar să reevaluăm opțiunile privind gestionarea deșeurilor de origine antropică, în sensul creșterii gradului de valorificare a acestora și de

reducere drastică a cantităților care necesită eliminare.

În acest sens, trebuie aplicată ierarhia deșeurilor cu accent pe prevenirea generării deșeurilor, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea în timp ce depozitarea deșeurilor trebuie interpretată ca ultimă opțiune disponibilă care corespunde celui mai ridicat nivel de pierdere și alterare a resurselor.

Ierarhia deșeurilor, așa cum este prezentată în cadrul Directivei 2008/98/CE și reglementată de Legea nr. 211/2011 cu modificările și completările ulterioare, privind regimul deșeurilor, se aplică în calitate de ordine a priorităților, în cadrul legislației și a politicilor în materie de prevenire a gestionării deșeurilor, având următoarea ordine descrescătoare; astfel:

1. Prevenirea – măsuri luate înainte ca o substanță, material sau produs să devină deșeu, prin care se reduc:

a. cantitățile de deșeuri (inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora);

b. impactul negativ al deșeurilor generate asupra sănătății populației și asupra mediului;

c. conținuturile de substanțe periculoase în materiale și produse;

2. Pregătirea pentru reutilizare – operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin care produsele sau componentele produselor, care au devenit deșeuri, sunt pregătite pentru a fi reutilizate, fără alte operațiuni de pre-tratare;

3. Reciclarea deșeurilor – este definită ca orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția inițială ori pentru alte scopuri; aceasta include retratarea materialelor organice,

dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;

4. Alte operațiuni de valorificare, cum ar fi valorificare energetică (recuperarea de energie din tratarea termică a deșeurilor) – operațiuni care au drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util, prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate, sau a faptului că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopul respectiv;

5. Eliminarea deșeurilor care se realizează în principal prin depozitare.

Aplicarea ierarhiei deșeurilor are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente a deșeurilor.

2. Scopul Strategiei

În sensul celor afirmate **scopul principal** al prezentei strategii este de a îndrepta comuna către o "societate a reciclării" gestionând durabil deșeurile, iar pentru îndeplinirea acestuia este nevoie de:

-prioritizarea eforturilor din domeniul gestionării deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor;

-încurajarea prevenirii generării deșeurilor și reutilizarea acestora pentru o mai mare eficiență a resurselor;

-dezvoltarea și extinderea sistemelor de colectare selectivă a deșeurilor în vederea promovării unei reciclări de înaltă calitate;

Prezenta strategie este elaborată de autoritatea executivă a comunei și aprobată de autoritatea deliberativă a acesteia conform atribuțiilor și responsabilităților care îi revin în baza Legii nr. 101/2006 republicată, privind serviciul de salubritate al localităților și urmărește să creeze cadrul necesar pentru dezvoltarea și

implementarea unui sistem de gestionare a deșeurilor la nivel comunal, eficient din punct de vedere ecologic și economic.

3. Principiile și obiectivele strategice. Durata strategiei

Strategia stabilește **principiile și obiectivele strategice** ale comunei Unguriu în domeniul gestionării deșeurilor pe termen mediu și lung, aliniindu-se la noile cerințe legislative, la noile evoluții tehnologice din domeniu ce trebuie să îmbunătățească participarea publicului la luarea deciziei de mediu prin programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor.

Serviciul de salubritate al comunei Unguriu dezvoltat prin implementarea prezentei strategii include activitatea de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeurii de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori.

3.1 Prezenta strategia urmărește respectarea următoarelor **principii strategice:**

➤ **Principiul protecției resurselor primare** este formulat în contextul mai larg al conceptului de "dezvoltare durabilă" și stabilește necesitatea de a minimiza și eficientiza utilizarea resurselor primare, în special a celor neregenerabile, punând accentul pe utilizarea materiilor prime secundare.

➤ **Principiul măsurilor preliminare, corelat cu principiul utilizării BATNEEC** ("Cele mai bune tehnici disponibile care nu presupun costuri excesive"), stabilește că, pentru orice activitate (inclusiv pentru gestionarea deșeurilor), trebuie să se țină cont de

următoarele aspecte principale: stadiul curent al dezvoltării tehnologiilor, cerințele pentru protecția mediului, alegerea și aplicarea acelor măsuri fezabile din punct de vedere economic.

➤ **Principiul prevenirii** stabilește ierarhizarea activităților de gestionare a deșeurilor, în ordinea descrescătoare a importanței care trebuie acordată: evitarea apariției, minimizarea cantităților, tratarea în scopul recuperării, tratarea și eliminarea în condiții de siguranță pentru mediu.

➤ **Principiul poluatorul plătește, corelat cu principiul responsabilității producătorului și cel al responsabilității utilizatorului**, stabilește necesitatea creării unui cadru legislativ și economic corespunzător, astfel încât costurile pentru gestionarea deșeurilor să fie suportate de generatorul acestora.

➤ **Principiul substituției** stabilește necesitatea înlocuirii materiilor prime periculoase cu materii prime nepericuloase, evitându-se astfel apariția deșeurilor periculoase.

➤ **Principiul proximității**, corelat cu principiul autonomiei stabilește că deșeurile trebuie să fie tratate și eliminate pe cât posibil pe teritoriul național și cât mai aproape de sursa de generare; în plus, exportul deșeurilor periculoase este acceptat numai către acele țări care dispun de tehnologii adecvate de eliminare și numai în condițiile respectării cerințelor privind comerțul internațional cu deșeuri.

➤ **Principiul subsidiarității (corelat și cu principiul proximității și cu principiul autonomiei)** stabilește acordarea competențelor astfel încât deciziile în domeniul gestionării deșeurilor să fie luate la cel mai scăzut nivel administrativ față de sursa de generare, dar pe baza unor criterii uniforme la nivel regional și național.

➤ **Principiul integrării** stabilește că activitățile de gestionare a deșeurilor fac parte integrantă din activitățile social-economice care le generează.

3.2 Strategia cuprinde un set de **obiective strategice** ce derivă din scopul general al acesteia, și anume:

- îmbunătățirea condițiilor de viață ale populației;
- susținerea dezvoltării economico-sociale a localității;
- promovarea calității și eficienței serviciului de salubritate;
- stimularea mecanismelor economiei de piață;
- dezvoltarea durabilă a serviciului;
- gestionarea serviciului de salubritate pe criterii de transparență, competitivitate și eficiență;
- promovarea programelor de dezvoltare și reabilitare a sistemului de salubritate, pe baza unui mecanism eficient de planificare multianuală a investițiilor;
- protecția și conservarea mediului înconjurător și a sănătății populației;
- consultarea cu utilizatorii serviciului de salubritate, în vederea stabilirii politicilor și strategiilor locale și regionale în domeniu;
- adoptarea normelor locale referitoare la organizarea și funcționarea serviciului de salubritate;
- informarea periodică a utilizatorilor asupra politicilor de dezvoltare a serviciului de salubritate, precum și asupra necesității instituirii unor taxe speciale;
- respectarea cerințelor din legislația privind protecția mediului referitoare la salubritatea localităților;

➤ respectarea cerințelor și obiectivelor prevăzute în planurile de gestionare a deșeurilor la nivel național, regional și județean.

3.3 Istoricul planificării strategice

La nivelul comunei Unguriu prezenta strategie reprezintă începutul planificării strategice a dezvoltării și funcționării pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate.

3.4 Orizontul de timp pentru care se elaborează Strategia

Această strategie acoperă perioada **de până în anul în 2032**. În cadrul strategiei sunt vizate a se atinge următoarele obiective strategice în orizonturile temporale de mai jos:

➤ **Orizont 2020:** atingerea unui nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală a cantităților de deșuri, cum ar fi hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere și, după caz, provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșuri sunt similare deșeurilor care provin din deșeurile menajere

➤ **Orizont 2032: Realizarea unui sistem integrat de management durabil al deșeurilor** contribuind la apropierea semnificativă a României de nivelul mediu din acel an al SM ale UE din punctul de vedere al indicatorilor dezvoltării durabile.

4. Categoriile de deșuri ce fac obiectul Strategiei

Prevederile prezentei strategii ca și mod de abordare se aplică pentru deșeurile reglementate prin Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

➤ Deșuri municipale și asimilabile din comerț industrie, instituții, inclusiv fracții colectate separat (Deșuri menajere,

reprezentând deșeuri asimilabile și reciclabile (reziduale, hârtie / carton, plastic, sticlă) ce vor fi colectate separat și vor fi transportate separat și deșeuri voluminoase, reprezentând deșeuri ce pot proveni de la populație sau agenți economici, care vor fi colectate separat și transportate separat);

5. Situația actuală

Deșeurile municipale sunt reprezentate de totalitatea deșeurilor menajere și similare acestora generate în mediul urban și rural din gospodării, instituții, unități comerciale și de la operatori economici, deșeuri stradale colectate din spații publice, străzi, parcuri, spații verzi, la care se adaugă și deșeuri din construcții și demolări rezultate din amenajări interioare ale locuințelor colectate de operatorii de salubritate. Gestionarea deșeurilor municipale presupune colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea acestora, inclusiv supervizarea acestor operații și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare.

5.1 La nivel european situația este prezentată mai jos:

Politicile și strategiile la nivel național, respectiv regional și județean, trebuie să urmărească implementarea obiectivelor politicii europene în materie de prevenire a generării deșeurilor, a reducerii consumului de resurse și aplicarea efectivă a ierarhiei deșeurilor.

Dintre documentele strategice la nivel european cu impact asupra politicilor de gestionare a deșeurilor trebuie amintit faptul că, începând cu 9 ianuarie 2014, a intrat în vigoare Decizia 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 "O viață bună, în limitele planetei noastre" [denumit în continuare PAM 7

(Program comunitar de acțiune pentru mediu acțiune publicat în Jurnalul oficial al Uniunii europene L354/28.12.2013), PAM 6 s-a încheiat în iulie 2012].

La baza elaborării și aprobării acestui act normativ (PAM 7) au stat la bază o serie de hotărâri astfel:

a. Uniunea a convenit să protejeze mediul și sănătatea umană prin prevenirea sau reducerea impacturilor negative ale generării și gestionării deșeurilor, precum și prin reducerea impactului global al utilizării resurselor și ameliorarea eficienței utilizării acestora, prin aplicarea următoarei ierarhii în privința deșeurilor: prevenire, pregătire pentru re folosire, reciclare, alte modalități de recuperare și eliminare;

b. În conformitate cu Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica de mediu a Uniunii urmărește atingerea unui nivel ridicat de protecție ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii și se bazează pe principiul precauției și pe principiile acțiunii preventive, a remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul „poluatorul plătește”.

c. Măsurile necesare în scopul realizării obiectivelor prioritare ale PAM 7 ar trebui luate la diferite niveluri de guvernare, în conformitate cu principiul subsidiarității;

d. Implicarea într-o manieră transparentă a actorilor neguvernamentali este importantă pentru asigurarea succesului PAM 7 și a atingerii obiectivelor sale prioritare.

e. Obiectivele în materie de mediu și de climă trebuie sprijinite prin investiții adecvate, iar fondurile ar trebui să fie utilizate mai eficace, în conformitate cu obiectivele respective. Ar trebui să se încurajeze recurgerea la inițiativele de tip public-privat.

f. PAM 7 ar trebui să sprijine punerea în aplicare, în Uniune și la nivel internațional, a rezultatelor și a angajamentelor asumate în cadrul Conferinței Organizației Națiunilor Unite din 2012 privind dezvoltarea durabilă (Rio+20), și care urmăresc transformarea economiei mondiale într-o economie verde și favorabilă incluziunii în contextul dezvoltării durabile și al reducerii sărăciei.

g. Toate măsurile, acțiunile și obiectivele stabilite în PAM 7 ar trebui realizate în conformitate cu principiile reglementării inteligente și, dacă este cazul, ar trebui să facă obiectul unei evaluări cuprinzătoare a impactului.

h. Progresele înregistrate pentru atingerea obiectivelor PAM 7 ar trebui monitorizate și evaluate pe baza unor indicatori de comun acord.

i. PAM 7 a stabilit mai multe obiective prioritare, cu termen de realizare 2020, iar autoritățile publice de la toate nivelurile vor trebui să coopereze cu toți factorii de decizie, respectiv cu toți cei interesați, în vederea implementării PAM 7. Printre cele mai importante amintim:

➤ **Protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural al Uniunii;**

➤ **Trecerea Uniunii la o economie verde și competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor, urmărindu-se:**

- **Inovarea** în scopul eficientizării utilizării resurselor este necesară în toate sectoarele economice pentru a îmbunătăți competitivitatea în contextul prețurilor tot mai mari ale resurselor, al insuficienței acestora, al constrângerilor legate de furnizarea materiilor prime și al dependenței de importuri.

Sectorul întreprinderilor este principalul factor determinant al inovării, inclusiv al ecoinovării. Cu toate acestea, piețele singure nu vor genera rezultatele dorite, iar pentru a îmbunătăți performanța lor de mediu, în special întreprinderile mici și mijlocii (IMM) au nevoie de asistență specifică pentru a asimila noile tehnologii, inclusiv prin intermediul parteneriatelor de cercetare și inovare în domeniul deșeurilor. Sunt necesare acțiuni la nivel de guverne, la nivelul Uniunii și al statelor membre pentru a crea condițiile-cadru juridice adecvate pentru investiții și ecoinovare, prin stimularea dezvoltării unor întreprinderi sustenabile sau a unor soluții tehnice la provocările de mediu și prin promovarea unor modele sustenabile de utilizare a resurselor;

- În vederea instituirii unui cadru de măsuri vizând îmbunătățirea aspectelor legate de utilizarea eficientă a resurselor altele decât cele privind emisiile de GES și energia, vor fi stabilite obiective privind **reducerea impactului global al consumului asupra mediului**, în special în sectorul alimentar, în cel al locuințelor și în cel al mobilității.

Luată împreună, aceste sectoare sunt responsabile de aproape 80 % dintre impacturile consumului asupra mediului. În acest sens, ar trebui să se țină seama și de indicatorii și obiectivele în ceea ce privește amprentele terenurilor, apei, materiilor prime și carbonului, precum și de rolul lor în cadrul semestrului european. Cu ocazia Rio+20 s-a recunoscut necesitatea de a reduce semnificativ pierderile și deșeurile alimentare generate în urma recoltării sau de altă natură de-a lungul întregului lanț de aprovizionare cu alimente. Comisia ar trebui să prezinte o strategie cuprinzătoare privind combaterea deșeurilor alimentare inutile și să conlucreze cu statele membre în vederea combaterii generării excesive de deșeuri alimentare. După

caz, în acest sens, ar putea fi utile măsurile de creștere a compostării și a digestiei anaerobe a deșeurilor alimentare.

- De asemenea, **prevenirea și gestionarea deșeurilor** în Uniune mai poate fi încă mult îmbunătățită pentru a utiliza mai bine resursele, a deschide noi piețe, a crea noi locuri de muncă și a reduce dependența de importurile de materii prime, reducând totodată impactul asupra mediului. În fiecare an, în Uniune se produc 2,7 miliarde de tone de deșuri, dintre care 98 de milioane de tone (4 %) sunt deșuri periculoase. În 2011, media cantității de deșuri municipale generate pe cap de locuitor a fost de 503 kg la nivelul Uniunii, variind între 298 și 718 kg la nivelul statelor membre individuale. În medie, numai 40 % dintre deșeurile solide sunt pregătite pentru reutilizare sau reciclare, în timp ce, în unele dintre statele membre, sunt reciclate peste 70 % dintre deșuri, ceea ce demonstrează modul în care deșeurile ar putea fi utilizate ca una dintre resursele principale ale Uniunii. În același timp, multe state membre trimit la depozitele de deșuri peste 75 % din deșeurile lor municipale.

- **Transformarea deșeurilor într-o resursă**, așa cum se solicită în Foaia de parcurs privind utilizarea eficientă a resurselor în Europa, necesită punerea în aplicare integrală și armonizată a legislației Uniunii în domeniul deșeurilor în întreaga Uniune, pe baza ierarhiei deșeurilor și vizând diferite tipuri de deșuri. Sunt necesare eforturi suplimentare pentru reducerea cantității de deșuri generate pe cap de locuitor și a generării de deșuri în termeni absoluți. De asemenea, pentru a realiza obiectivele legate de eficiența utilizării resurselor, sunt necesare limitarea valorificării energetice la materialele nereciclabile, eliminarea treptată a depozitării deșeurilor care pot fi reciclate sau valorificate, asigurarea calității ridicate a

reciclării, astfel încât utilizarea materialului reciclat să nu aibă un impact negativ asupra mediului sau asupra sănătății umane și dezvoltarea de piețe pentru materiile prime secundare.

Deșeurile periculoase vor trebui gestionate astfel încât să se reducă la minimum efectele negative semnificative asupra sănătății umane și asupra mediului, după cum s-a convenit la Rio+20. Pentru a realiza acest obiectiv, ar trebui ca instrumentele bazate pe piață și orice alte măsuri care favorizează prevenirea, reciclarea și reutilizarea să fie aplicate mai sistematic în întreaga Uniune, inclusiv sub forma creșterii responsabilității producătorilor și a sprijinirii dezvoltării ciclurilor de materiale netoxice.

Obstacolele cu care se confruntă activitățile de reciclare pe piața internă a Uniunii ar trebui eliminate, iar obiectivele existente în ceea ce privește reutilizarea, reciclarea, valorificarea și depozitarea deșeurilor ar trebui reexamineate pentru a se putea trece la o economie „circulară” bazată pe ciclul de viață, în care utilizarea succesivă a resurselor și a deșeurilor reziduale ajunge aproape la zero.

► **protejarea cetățenilor Uniunii de presiunile legate de mediu și de riscurile la adresa sănătății și a bunăstării.**

În scopul trecerii Uniunii la o economie verde și competitivă cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor, **PAM 7 garantează că până în 2020:**

- deșeurile vor fi gestionate în condiții de siguranță și în așa fel încât să nu aibă un impact negativ asupra sănătății și a mediului;
- generarea absolută de deșuri și generarea de deșuri pe cap de locuitor vor scădea;

- depozitarea va fi limitată la reziduuri (materialele care nu pot fi reciclate sau valorificate), având în vedere amănările prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Directiva privind depozitele de deșeuri, iar valorificarea energetică va fi limitată la materialele nereciclabile, având în vedere articolul 4 alineatul (2) din Directiva-cadru privind deșeurile, prin să se pună în aplicare integral legislația Uniunii în domeniul deșeurilor.

Punerea în aplicare respectivă include aplicarea ierarhiei deșeurilor în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile și utilizarea eficace a instrumentelor și măsurilor bazate pe piață și a altor măsuri pentru a se asigura că:

- depozitarea deșeurilor este limitată la deșeurile reziduale (care nu pot fi reciclate sau recuperate), având în vedere amănările prevăzute la articolul 5 alineatul (2) din Directiva privind depozitele de deșeuri;

- valorificarea energetică este limitată la materiale nereciclabile, având în vedere articolul 4 alineatul (2) din Directiva-cadru privind deșeurile;

- deșeurile reciclate sunt utilizate ca sursă majoră și fiabilă de materii prime pentru Uniune, prin dezvoltarea ciclurilor de materiale netoxice;

- deșeurile periculoase sunt gestionate în condiții de siguranță și generarea lor este redusă;

- transporturile ilegale de deșeuri sunt eradicate, pe fondul unei monitorizări foarte stricte;

- deșeurile provenite din alimente sunt reduse; să se revizuiască legislația în vigoare în domeniul produselor și deșeurilor, inclusiv să se realizeze o revizuire a obiectivelor principale ale directivelor-cheie privind deșeurile, în funcție de Foaia de parcurs privind utilizarea eficientă a resurselor în Europa, în vederea tranziției spre o economie circulară și să se elimine obstacolele de pe piața internă care împiedică desfășurarea activităților de reciclare ecologică, fiind necesare campanii de informare a publicului cu scopul de a-l sensibiliza și a-l ajuta să înțeleagă politica în domeniul deșeurilor, stimulând schimbarea comportamentului în acest sens.

5.2 La nivel național situația se prezintă astfel:

➤ Tratatul de aderare al României la Uniunea Europeană reflectă condițiile aderării și reprezintă rezultatul procesului de negociere; în domeniul managementului deșeurilor, România s-a obligat să implementeze acquis-ul comunitar privind acest capitol până la data aderării (1 ianuarie 2007), cu unele derogări, printre care:

-Directiva 1999/31/EC privind depozitarea deșeurilor, pentru care s-a solicitat și obținut o perioadă de tranziție până în anul 2016, transpusă în legislația națională prin Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare;

-politica națională în domeniul gestionării deșeurilor trebuie să se subscrie obiectivelor politicii europene în materie de prevenire a generării deșeurilor, urmărindu-se reducerea consumului de resurse și aplicarea ierarhiei deșeurilor, funcție de ordinea priorităților în cadrul legislației și a politicii în materie (conform art. 4 din Legea nr.

211/2011, republicată, privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare);

-prevederile Strategiei Naționale de Gestionare a Deșeurilor (SNGD), ca o modalitate principială de abordare, și *anume prin îndreptarea României către o „societate a reciclării”, aplicând ierarhia de gestionare a deșeurilor și susținând măsurile care urmăresc utilizarea eficientă a resurselor*, se aplică pentru toate tipurile de deșeuri reglementate prin Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare;

România face parte din categoria Statelor Membre în care marea majoritate a cantității de deșeuri municipale colectate este eliminată prin depozitare, în condițiile în care ponderea deșeurilor menajere în acest tip de deșeu reprezintă circa 64%; astfel, din cantitatea totală de deșeuri municipale colectată în anul 2010 (fiind excluse de aici deșeurile din construcții și demolări), mai mult de 95% a fost eliminată prin depozitare;

O altă problemă cu care țara noastră se confruntă este aria scăzută de acoperire a serviciilor de colectare a deșeurilor; numai 63% din totalul populației este deservită, la nivel național, de servicii de salubritate; ponderea în mediul urban este de 85%, iar în cel rural fiind de 52%.

Activitatea de colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori se prestează în toate cele 320 de localități din mediul urban, cu unele deficiențe în organizarea serviciului la nivelul unora din orașele mici. La nivel urban (an 2011) activitatea mai sus menționată este prestată de un număr

de 227 de operatori / prestatori.

În mediul rural, activitatea de colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori (într-un mod mai mult sau mai puțin organizat) se prestează în circa 72% din numărul total de localități din mediul rural.

Considerăm că în anul 2014-2015 va continua procesul de extindere a serviciului de salubritate în mediul rural, datorat în principal tendinței marilor operatori din urban de a se extinde și în mediul rural cât și a conștientizării autorităților publice locale despre necesitatea organizării serviciului de salubritate a localităților.

Structura celor 227 de operatori/ prestatori (an 2011) din mediul urban se prezintă astfel: 172 sunt societăți comerciale, 53 sunt servicii publice/compartimente funcționale organizate în structura aparatului de specialitate al primarului sau al consiliilor județene și 2 regii autonome.

Activitatea de colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori este prestată, la nivel național, în mediul urban, de către 77 de agenți economici cu capital privat, reprezentând 34% din totalul operatorilor/prestatorilor din mediul urban.

Colectarea separată este o activitate necesară și cu o mare importanță în gestionarea deșeurilor, întrucât reduce în mod

semnificativ cantitatea și volumul de deșeuri destinate depozitării pe de o parte și în același timp asigură un grad mai mare de reciclare și valorificare materială și energetică .

Exigențele integrării europene impun cu stringență implementarea și generalizarea managementului integrat al deșeurilor, astfel încât acesta să stea la baza oricăror strategii și planuri având ca element de bază colectarea separată.

Managementul deșeurilor este considerat un element important în implementarea dezvoltării durabile.

Conform prevederilor Directivei Cadru a Deșeurilor, Directiva 2008/98/CE, toate statele membre ale Uniunii Europene trebuie să asigure reciclarea până în 2020 în proporție de 50% a deșeurilor menajere și 70 % a deșeurilor nepericuloase provenind din activități de construcție și demolări. În plus, până în anul 2015 autoritățile locale au obligația să asigure colectarea selectivă pentru cel puțin patru fluxuri de materiale: hârtie, metal, plastic și sticlă.

Colectarea selectivă s-a preconizat a fi implementată în 3 etape:

- perioada 2004-2006 informare/ conștientizare populație, experimentare;
- perioada 2007-2017 extindere la nivelul întregii țări;
- perioada 2017-2022 extindere în zone mai greu accesibile;

În structura deșeurilor municipale din România, cea mai mare pondere o au deșeurile menajere (cca 81%), în timp ce deșeurile stradale și deșeurile din construcții și demolări au aproximativ aceeași pondere (10%, respectiv 9%). Peste 90% din deșeurile municipale colectate sunt eliminate prin depozitare.

Gradul de valorificare redus are în primul rând cauze de natură tehnică (inexistența infrastructurii de colectare separată și de sortare, respectiv lipsa capacităților de reciclare pentru anumite tipuri de

materiale), dar și economică (lipsa unor instrumente financiare care să stimuleze / oblige operatorii de salubritate să livreze deșeurile colectate către instalații de tratare / valorificare și nu către eliminare). Menționăm și faptul că, în paralel cu activitatea operatorilor de salubritate, există circuite paralele de colectare și sortare a deșeurilor reciclabile din deșeurile municipale (puncte de colectare autorizate, sortări ad-hoc la intrarea în depozitul de deșuri), dar care nu sunt cuantificate ca atare, ceea ce conduce la o scădere aparentă a valorii ratelor de reciclare / valorificare a acestora, per ansamblu.

În același timp, pentru anumite tipuri de deșuri nu există practic opțiuni viabile de reciclare pe plan național (de exemplu, pentru sticlă, se înregistrează atât o capacitate tehnică relativ redusă a fabricilor de sticlă pentru a prelucra deșuri, cât și o lipsă de interes, având în vedere calitatea slabă a deșeurilor de sticlă furnizate, respectiv costurile suplimentare care ar fi necesare pentru a obține deșuri de calitate corespunzătoare).

Interesul pentru reciclare este mai mare în cazul metalului, plasticului și hârtiei, dar și aici se înregistrează cantități relativ importante care sunt colectate separat și apoi transportate în afara granițelor României pentru reciclarea propriu-zisă.

Valorificarea energetică a deșeurilor de ambalaje cu putere calorică se realizează, în primul rând, în fabricile de ciment. Până în momentul actual, cantitatea de deșuri de ambalaje incinerată nu a fost foarte mare, având în vedere că, pe de-o parte, se acordă atenție în primul rând reciclării, iar pe de altă parte, cantitatea de deșuri pretabilă co-incinerării este relativ redusă.

Eliminarea deșeurilor municipale se realizează exclusiv prin depozitare. Depozitarea deșeurilor municipale și a celor asimilabile

acestora este permisă numai în locuri speciale, amenajate conform legislației și normelor tehnice în vigoare aplicabile depozitelor de deșeuri și numai după obținerea acordurilor și avizelor prevăzute de legislația privind protecția și conservarea mediului, igiena și sănătatea populației. Depozitele pentru deșeurile municipale se amplasează conform Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și Planului național de gestionare a deșeurilor, aprobate potrivit legii.

În conformitate cu H.G., 349/2005, cu modificările și completările ulterioare, privind depozitarea deșeurilor, la data de 31.12.2011, există un număr de 70 depozite neconforme urbane care se vor închide etapizat până în anul 2017, conform angajamentelor asumate cu Uniunea Europeană, astfel:

- 21 depozite în 2012
- 3 depozite în 2013
- 4 depozite în 2014
- 7 depozite în 2015
- 9 depozite în 2016
- 26 depozite în 2017

Politicile UE din domeniul managementului deșeurilor evidențiază importanța unei abordări integrate în gestionarea deșeurilor, care include construcția instalațiilor de eliminare a deșeurilor împreună cu măsuri de prevenire a producerii deșeurilor și de reciclare, conforme cu principiile: prevenirea producției de deșeuri; recuperarea deșeurilor prin reciclare; re folosire și depozitare finală sigură a deșeurilor acolo unde nu există posibilitatea recuperării.

Sistemul integrat de gestionare a deșeurilor este în acest moment (an 2011) dezvoltat cu sprijinul programului ISPA în 7

judete, iar în celelalte județe s-a demarat accesarea de fonduri nerambursabile prin Programul Operațional Sectorial "Mediu".

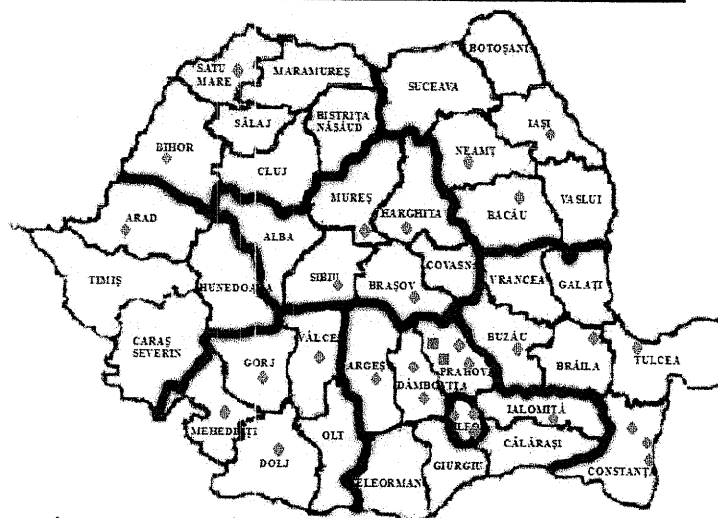
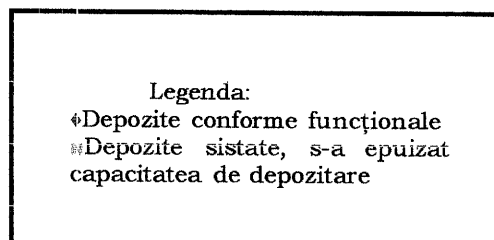
Având în vedere faptul că activitățile de sortare și colectare selectivă au un grad redus de prezență în fluxul deșeurilor municipale, principala opțiune pentru eliminarea acestor deșeuri o reprezintă încă depozitarea.

Există programe pentru înființarea mai multor depozite municipale conforme, în diferite stadii de implementare, însă ritmul lent de realizare cât și închiderea celor neconforme conduc la o situație mai puțin favorabilă.

La momentul actual, există un număr de 29 de depozite ecologice distribuite doar în 23 de județe. Acestea nu sunt răspândite uniform pe teritoriul României.

Există regiuni în care funcționează doar un singur depozit conform – Regiunea de Dezvoltare 5 Vest cu depozitul de la Arad administrat de S.C. A.S.A. Servicii Ecologice S.R.L, care este de fapt și singura regiune de dezvoltare cu un singur depozit ecologic și regiuni cu mai multe depozite, cum ar fi Regiunea de Dezvoltare 2 Sud-Est cu 6 depozite funcționale, dintre care 3 sunt în județul Constanța (amplasate în localitățile Ovidiu, Costinești și Albești).

Totodată se poate evidenția faptul că 4 operatori administează aproximativ 31% din acestea, adică 9 depozite funcționale, după cum urmează :

1. S.C Tracon S.R.L. Brăila urmează:
 - depozitul din comuna Muchea județul Brăila;
 - depozitul din comuna Cristian județul Sibiu;
 - depozitul din orașul Ovidiu județul Constanța ;
2. S.C. Eco Sud S.R.L București :
 - depozitul din municipiul Craiova, județul Dolj;
 - depozitul din comuna Vidra județul Ilfov ;
3. S.C Iridex Grup Import-Export S.R.L. București:
 - depozitul din municipiul București (Chiajna);
 - depozitul din satul Costinești județul Constanța ;
4. S.C Ecorec S.A Popești Leordeni
 - depozitul de la Glina județul Ilfov;
 - depozitul din Tulcea județul Tulcea ;

Situația depozitelor municipale conforme funcționale este evidențiată în tabelul de mai jos:

Județ	Localitate	Administrator depozit
Neamț	Piatra Neamț	S.C. Rossal S.R.L. Roman
Iași	Tutora	S.C. Salubris S.A. Iași
Bacău	Bacău	Direcția de servicii Publice Bacău
Constanța	Ovidiu	S.C Tracon S.R.L.
	Costinești	S.C Iridex Grup Import-Export S.R.L.
	Albești(Mangalia)	S.C Eco Gold Invest S.A
Tulcea	Vărărie	S.C Ecorec S.A
Brăila	Muchea	S.C Tracon S.R.L.
Buzău	Gălbinași	S.C RER Servicii Ecologice S.R.L.
Ialomița	Slobozia	S.C Vivani Salubritate S.A .
Prahova	Boldești Scăieni	S.C Vitalia Servicii pentru Mediu – Tratarea Deșeurilor S.A.
	Vălenii de Munte	S.C. Termoelectrica Ploiești S..A.
Argeș	Albota	S.C. Salubritate 2000 S.A. Pitești
Dâmbovița	Aninoasa	S.C. Eurogas Prescom S.R.L.
	Titu	S.C. Eurogas Prescom S.R.L.
Dolj	Mofleni(Craiova)	S.C. Eco Sud S.R.L.
Gorj	Tîrgu – jiu	S.C Polaris Mediu S.R.L.

Mehedinţi	Drobeta Turnu Severin	S.C Brantner Servicii Ecologice S.A.
Vâlcea	Feţeni	D.A.D.P. Râmnicu-Vâlcea
Arad	Arad	S.C A.S.A. Servicii Ecologice S.R.L.
Bihor	Oradea	S.C. Eco Bihor S.R.L.
Satu Mare	Doba	Serviciul Public
Braşov	Braşov	S.C Fin-Eco S.A
Sibiu	Cristian	S.C Tracon S.R.L.
Mureş	Sighişoara	S.C Schuster Ecosal S.R.L.
Harghita	Odorheiu Secuiesc	S.C AVE Harghita Salubritate S.R.L.
Ilfov	Glina	S.C Ecorec S.A
	Vidra	S.C Eco Sud S.R.L.
Bucureşti	Chiajna	S.C Iridex Grup Import-Export S.R.L.

La nivelul anului 2011, în cele 29 de depozite municipale conforme prezentate mai sus s-au depozitat aproximativ 3,5 milioane tone deşuri.

Pentru restul depozitelor de deşuri municipale neconforme, care mai au încă perioadă de tranziţie, în prezent se efectuează îmbunătăţirea activităţilor de operare şi monitorizare. Conform negocierilor pentru aderarea României la UE stipulate în Tratatul de aderare, România este obligată să asigure reducerea treptată a deşeurilor depozitate în aceste depozite municipale de deşuri neconforme, cu respectarea anumitor cantităţi maxime anuale.

Până în prezent, în România nu au fost puse în funcţiune instalaţii pentru incinerarea deşeurilor municipale.

În ceea ce priveşte deşeurile biodegradabile încă din anul 2006 au fost demarate acţiuni în vederea construirii de platforme pentru compostarea deşeurilor vegetale din parcuri şi spaţii verzi din zonele urbane şi construirea unor staţii de sortare a deşeurilor reciclabile şi de staţii de compostare a deşeurilor biodegradabile în apropierea depozitelor pentru deşuri.

Reducerea cantității de deșeuri biodegradabile generate în anul 2009, comparativ cu anul 2008, se datorează extinderii colectării selective a deșeurilor de hârtie, carton și a deșeurilor biodegradabile din spațiile verzi, parcuri și alte zone.

5.3 La nivel regional, situație privită din perspectiva activității de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori la nivelul Regiunii de dezvoltare 2 Sud-Est, situația se prezintă astfel:

- Număr prestatori cu sediul în aria Regiunii: 28
- Număr prestatori cu sediul în aria altor regiuni de dezvoltare dar care prestează în regiune de dezvoltare 2 sud-est : 3 (din care 2 prestatori sunt societăți comerciale cu capital privat iar 1 prestator persoană juridică comunitară din Spania).
- Din punct de vedere al formei de organizare în Regiune sunt 20 prestatori societăți comerciale și 8 servicii publice/compartimente funcționale.
- Din punct de vedere al formei capitalului: 6 sunt cu capital privat, 12 sunt cu capital integral al unităților administrativ teritoriale

și 2 cu capital mixt.

➤ Asigurarea activității de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeurii de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, se face în mediu urban într-un grad 100% (35 de orașe și municipii) iar în mediu rural într-un grad de circa 87%.

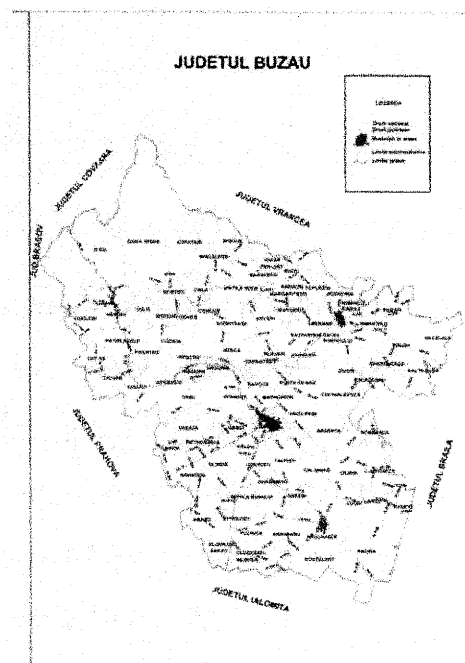
5.4 La nivel județean

conform cu raportul de monitorizare a planului județean de gestionare a deșeurilor, situația se prezintă astfel:

A. Colectarea deșeurilor în județ:

➤ Gradul de acoperire cu servicii de salubritate era în anul 2007 de 58,5061% în mediul urban și 2,4885 % în mediul rural, în anul 2008 - 54,8923 % în mediul urban și 6,7704 % în mediul rural, în anul 2009 - 61 % în mediul urban și 21,5 % în mediul rural, iar în anul 2010 55,7% în mediul urban și 38,6 % în mediul rural.

În ceea ce privește anul 2011, se constată scăderea gradului de acoperire cu servicii de salubritate în mediul urban (față de anul 2009) de la 61 % la 58,07% și creșterea în mediul rural (față de anul 2009) de la 21,5 % la 54,9%.

În concluzie se înregistrează o tendință negativă față de țintele stabilite în PJGD pentru anul 2011 (gradul de acoperire în mediul urban trebuia să fie de 98%, iar în mediul rural de 90 %), însă, în același timp constatăm o creștere față de anii anteriori pentru mediul rural.

➤ În prezent, în județul Buzău colectarea selectivă a deșeurilor reciclabile (hârtie, carton și plastic) de la populație s-a extins, fiind organizat sistemul de colectare selectivă a deșeurilor într-un număr de 75 localități în anul 2012, față de 67 localități în anul 2011.

➤ A crescut numărul primăriilor care au concesionat serviciul de salubritate/înființat propriul serviciu de la 39 de primării în anul 2011 la 45 primării în anul 2012.

➤ S-a înregistrat o scădere a cantității de DEEE colectată pe cap de locuitor/an, de la 1,17 kg/locuitor/an în anul 2011, la 0,33 kg/locuitor/an în anul 2012. Conform prevederilor PJGD, în anul 2012 ținta de colectare a DEEE de la gospodăriile particulare trebuia să fie de 4 kg/locuitor/an.

B.Tratarea și valorificarea deșeurilor:

➤ În județ există 2 instalații de sortare a deșeurilor reciclabile din deșeurile menajere, cu o capacitate de 500 t/an fiecare, în cadrul stațiilor de transfer de la Beceni și Cislău.

➤ În anul 2011 față de anul 2010, au crescut ușor capacitățile de reciclare a deșeurilor de materiale plastice, și deșeurii metalice neferoase, iar cele pentru deșeurii metalice feroase au rămas aceleași. Per ansamblu acestea acoperă necesitățile județului.

➤ În județ nu există încă nici o stație pentru compostarea deșeurilor biodegradabile, iar cantitatea de deșeuri biodegradabile colectate separat este zero.

➤ Pentru nămolul provenit de la stațiile de epurare orășenești, în anul 2010 s-a eliberat un permis pentru împrăștierea a 876 tone de nămol uscat și în 2012 pentru 498 tone nămol uscat. Restul cantității de namol este stocat în incinta stațiilor de epurare sau eliminat prin depozitare. În anul 2007 cantitatea de nămol provenită de la stațiile de epurare orășenești a fost de 1746 tone, în anul 2008 de 1611,8 tone, în anul 2009 de 1447,95 tone, în anul 2010 de 6726,332 tone, iar în anul 2011 de 10137,1 tone.

➤ Din cantitatea de deșeuri din construcții și demolări colectată separat în anul 2012, 95,49% a fost reutilizată ca material de consolidare a digului de apărare a municipiului Buzău în zona Parcul Tineretului.

C. Depozitarea deșeurilor:

➤ În județ există un depozit conform pentru deșeuri menajere și asimilabile, în apropierea localității Gălbinași.

➤ În anul 2009, a fost sistată depozitarea și ecologizate toate cele 315 spații neconforme pentru eliminarea deșeurilor din zona rurală. Mai funcționează, la nivelul județului, un depozit neconform, care urmează să sisteze activitatea de depozitare etapizat până în anul 2017.

Privind prin prisma îndeplinirii măsurilor de implementare a planului județean de gestionare a deșeurilor și având în vedere indicatorii de bază tabel nr.1 (care se referă la cantitățile de deșeuri colectate și valorificate, precum și capacitatea instalațiilor de gestionare a deșeurilor existente pentru anul de monitorizare.

Monitorizarea anuală a acestor indicatori furnizează informații generale privind progresul realizat în sistemul de gestionare a deșeurilor la nivelul regiunii) și Indicatorii asociați obiectivelor tabel nr.2 (sunt indicatorii măsurabili asociați fiecărei măsuri de implementare din PJGD. Monitorizarea acestor indicatori furnizează informații privind progresul realizat în implementarea măsurilor PJGD și pentru atingerea obiectivelor stabilite în plan) precum și valoarea și dinamica acestora, situația se prezintă astfel:

Au fost colectate datele necesare calculării indicatorilor de bază din anii 2007, 2008, 2009 și 2010 (date statistice validate) și pentru comparație date din anul 2011 (date statistice nevalidate încă). Au fost colectate datele necesare calculării indicatorilor asociați obiectivelor din anul 2011 și pentru comparație din anul 2012, cu excepția datelor privind cantitățile de nămoluri din stații de epurare orășenești generate/valorificate, pentru care s-au utilizat datele din anii 2007, 2008, 2009 și 2010 (date statistice validate) și din 2011 (date statistice nevalidate încă).

Tendința reprezintă variația indicatorului, comparativ cu anul precedent și poate fi reprezentată utilizând simbolurile lui „Chernoff”, după cum urmează:

- ☺ Variație pozitivă față de intenții;
- ☹ Variație negativă față de intenții;
- ☹ Nici o variație.

Datele privind capacitățile instalațiilor de gestionare a deșeurilor sunt date din anul pentru care se realizează monitorizarea, date care au fost validate în cadrul Grupului de monitorizare. În funcție de valoarea indicatorului față de anul precedent s-a stabilit tendința acestuia.

Tabel 1. Valoarea și tendința indicatorilor de bază

	Indicator cuantificabil	UM	2007	2008	2009	2010	2011	Tendință
I.1	Cantitatea totala de deseuri menajere și asimilabile generate (colectată și necolectată)	tone/an	103176,67	131732,45	146929,823	143768,28	134192,359	☺
I.2	Cantitatea totala de deseuri menajere generate (de la populație -colectate și necolectate)	tone/an		Aprox. 84195,1545	Aprox. 129271,535	Aprox. 125891,289	Aprox. 113097,344	☺
I.3	Cantitatea totala de deseuri menajere colectate (de la populație)	tone/an	55589,00	64195,1545	71273,655	71498,029	67599,844	⊗
I.3.1	Cantitatea totală de deșeuri municipale colectate	tone/an	103176,67	131732,45	146590,943	141637,02	115472,889	⊗
I.3.2	Cantitatea totală de deșeuri menajere și asimilabile colectate	tone/an	70550,67	80738,95	88931,943	89375,02	88694,859	⊗
I.4	Cantitatea totala de deseuri asimilabile din comerț, industrie și institutii generata in județ	tone/an	11132,26	16543,7955	17658,288	17876,991	21095,015	⊗
I.12	Cantitatea de deseuri de biodegradabile colectate separat de la populație	tone/an	0	0	0	0	0	⊗
I.13	Cantitatea totala de deseuri voluminoase colectata in județ	tone/an	0	0	0	0	0	⊗
I.14	Cantitatea totala de deseuri din parcuri, gradini și spații verzi colectate	tone/an	18445,30	28142,3	27526	27818	13094,56	⊗
I.15	Cantitatea totala de deseuri din pietre colectate	tone/an	55,80	91,4	41	0	0	⊗

I.16	Cantitatea totala de deseuri stradale colectate	tone/an	14124,90	22759,8	30092	24444	13683,47	☺
I.17	Cantitatea de deseuri municipale valorificate	tone/an	3829,41	1469,5411	1289,688	847,72	103,038	☹
I.18	Cantitatea de deseuri municipale reciclate	tone/an	3829,41	1469,5411	1289,688	847,72	103,038	☹
I.19	Cantitatea de deseuri municipale compostate	tone/an	0	0	0	0	0	☹
I.20	Cantitatea de deseuri municipale depozitate	tone/an	99347,26	107545,51	145426,31	141527,09	115368,02	☺
I.21	Capacitatea totala a facilitatilor de reciclare a deseurilor de hartie si carton din judet	tone/an	0	0	0		0	☺
I.22	Capacitatea totala a instalatiilor de reciclare a deseurilor de metale din judet	tone/an	Aprox. 26330 tone, din care: - 25420 tone ptr. feroase, - 910 tone ptr. neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 32439 tone, din care: - 30432,2 tone pentru feroase; - 2006,8 tone pentru neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 36930 tone/an, din care: - 34419 tone/an pentru feroase; - 2511 tone/an pentru neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 36930 tone/an, din care: - 34419 tone/an pentru feroase; - 2511 tone/an pentru neferoase	Conform capacității autorizate aprox. 36936 tone/an, din care: - 34419 tone/an pentru feroase; - 2517 tone/an pentru neferoase	☺

I.23	Capacitatea totala a instalatiilor de reciclare a deșeurilor de plastic din județ	tone/an	Aprox. 30000	Conform capacității autorizate aprox. 30000	Conform capacității autorizate aprox. 38524	Conform capacității autorizate aprox. 45611	Conform capacității autorizate aprox. 50787	☺
I.24	Capacitatea totala a instalatiilor de reciclare a deșeurilor de sticla din județ	tone/an	0	0	0	0	0	☺
I.25	Capacitatea totala a instalatiilor de compostare din județ	tone/an	0	0	0	0	0	☺
I.26	Capacitatea totala disponibila a depozitelor conforme din județ	tone	Aprox. 301700 tone disponibil la 31.12.2008	Pentru Celula nr. 2 = 345.216 m ³ disponibili la 31.12.2009	Pentru Celula nr. 2 = 199790 m ³ disponibili la 31.12.2010	Pentru celula nr. 2 = 176000 m ³ disponibili la 31.12.2011	Pentru celula nr. 2 = 140000 m ³ disponibili la 31.12.2012	☺

Tabel 2 Valoarea și tendința indicatorilor asociați obiectivelor

Nr. crt	Indicator cuantificabil	U.M.	2008	2009	2010	2011	2012	Tendință
II.1	Număr anual de seminarii organizate pentru implementarea legislației în domeniul gestionării deșeurilor	număr	- 11 seminarii la care a participat personalul GDC	- 12 seminarii la care a participat personalul GDC	0	0	1	☺
II.2	APM/ARBDD- Număr personal angajat (se refera la personalul de la Compartimentul Gestiune Deșeurii)	Numar	4	4	3	3	3	☺
	Număr personal din schemă		4	4	3	3	3	☺

II.3	APM (pentru fiecare APM/ARBDD) - Număr personal instruit in domeniul deseurilor în cursul anului	Numar	4/4	4/4	0/3	1/3	3/3	☺
	Număr total personal de la Compartimentul Gestiune Deseuri							
II.3	APM/ARBDD - Număr computere din cadrul Compartimentului Gestiune Deseuri	numar	4/4	4/4	3/3	3/3	3/3	☺
	Număr total personal din cadrul Compartimentului Gestiune Deseuri							
II.5	Numar comunicate de presa avand ca tema gestionarea deșeurilor	Numar	6	17	12	1	4	☺
II.5	Numar conferinte de presa avand ca tema gestionarea deșeurilor	Numar	-	-	-	-	-	☺
II.5	Număr întâlniri anuale cu administratia publica locala si cetatenii avand ca temă gestionarea deșeurilor	Numar	2	2	4	15	0	☹
II.5	Număr materiale informative (pliante, broșuri etc.) cu subiect gestionarea deșeurilor distribuite	Numar	3500	2580	300	100	300	☺
II.5	Numărul paginilor Web cu subiect gestionarea deșeurilor	Numar	1	1	1	1	1	☺
II.6	Număr de masuratori privind compozitia deseurilor menajere	Numar	0	0	0	0	0	☺
II.6	Număr de masuratori privind compozitia deseurilor menajere care sa reflecte ponderea materialelor de deseuri de ambalaje	Numar	0	0	0	0	0	☺
II.6	Numar de masuratori privind ponderea deseurilor biodegradabile din deseurile municipale (pe tipuri de deseuri)	Numar	0	0	0	0	0	☺

II.6	Cantitatea de deșeuri de ambalaje colectată separat de la populație	tone	86,008	151,187	110,82	103,7165	132,9686	☺
	Cantitatea totală generată de deseuri de ambalaje		2725,34 (date conform RENVSTAT) 18576,47- conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	18576,47- conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	18942,96 - conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	19890,108 conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	20884,613 conform calculului din Ordinul nr. 951/2007	
II.6	Număr de întâlniri de informare/analizare a modului de raportare a datelor privind gestionarea deșeurilor cu societățile implicate	Numar	Aprox. 300	Aprox. 400	Aprox. 400	Aprox. 400	Aprox. 400	☺
II.7	Număr de ghiduri pentru autoritățile locale și industrie în vederea minimizării cantității de deșeuri generate	număr	0	0	0	0	0	☺
II.7	Număr materiale publicate și distribuite în vederea minimizării cantității de deșeuri generate	număr	73	33	0	0	0	☺
II.8	Populație deservită cu servicii de salubritate în mediul urban	Numar	109985	121030	110023	116785	114047	☹
II.8	Total populație mediu urban	Numar	200364	198721	197436 estimat	163660	163600	☺
II.8	Populație deservită cu servicii de salubritate în mediul rural	Numar	19369	61293	109206	141179	157251	☺
II.8	Total populație mediu rural	Numar	286080	285267	282786 estimat	268394	268390	☺
II.8	Număr de stații de transfer realizate în anul de monitorizare	număr	0	0	0	2	0	☹

II.9	Capacitatile statiilor de sortare (pe tip de material sortat)	tone/an	0	0	0	500t/an- hârtie- carton și mat. plastice Beceni; 500 t/an- hârtie- carton și mat. plastice Cislau	500t/an- hârtie- carton și mat. plastice Beceni; 500 t/an- hârtie- carton și mat. plastice Cislau	⊕
II.10	Capacitățile totale ale instalațiilor de tratare a deșeurilor biodegradabile	tone/an	0	0	0	0	0	⊗
II.11	Număr locuitori care colectează separat deșeuri hârtie și carton, plastic, sticlă și metal	numar	118743	129893	128273	192247	230509	⊕
II.11	Cantitate colectată separat de la populație de: Hârtie-carton Plastic Sticlă Metal	tone	83,594 tone hârtie-carton si 2,414 tone PET	Hârtie- carton- 140,825 tone, PET- 6,412 tone, Mase plastice- 3,330 tone, Sticlă- 0,100 tone, Metal- 0,520 tone.	Hârtie- carton- 57,527 tone, PET- 36,806 tone, Mase plastice- 3,330 tone, Sticlă- 0,100 tone, Metal- 0,520 tone.	Hârtie- carton- 57,5615 tone, PET- 40,5245 tone, Mase plastice- 3,634 tone, Sticlă- 1,319 tone, Metal- 0,6775 tone.	Hârtie- carton- 85,151 tone, PET- 35,2825 tone, Mase plastice- 7,9711 tone, Sticlă- 1,638 tone, Metal- 2,926 tone.	⊕

II.12	Cantitatea colectata separat de deseuri din constructii si demolari	tone/an	Cunoastem doar cantit. de 1900 t deseuri colectate de ADP ptr. Mun. Rm. Sarat	98790,25	6455,7	2176,3	3274,15	☺
II.12	Cantitatea tratata de deseuri din constructii si demolari	tone/an	Nu detinem date	0	0	0	0	☺
II.12	Cantitatea valorificata de deseuri din constructii si demolari (pe tip de material)	tone/an	Nu detinem date	98790,25	6455,7	2176,3	3126,5	☺
II.12	Cantitatea eliminata de deseuri din constructii si demolari	tone/an	Cunoastem doar cantit. de 1900 t deseuri colectate de ADP ptr. Mun. Rm. Sarat	0	0	0	0	☺
II.13	Cantitatea colectata de deseuri voluminoase	tone/an	0	0	0	0	0	☺
II.13	Cantitatea valorificata de deseuri voluminoase	tone/an	0	0	0	0	0	☺
II.13	Cantitatea eliminata de deseuri voluminoase	tone/an	0	0	0	0	0	☺
II.14	Cantitatea de nămoluri generată de la stațiile de epurare orășenești <i>Se raporteaza in s.u.</i>	tone/an	1611,8	1447,95 – substanță uscată	6726,332 subst. uscată	10137,1 subst. uscată	Nu detinem date	☺
II.14	Cantitatea de namoluri valorificată de la stațiile de epurare orășenești <i>Se raporteaza in s.u.</i>	tone/an	0	0	536	0	498	☺

II.15	VSU colectate	număr	1493	1454	6961	6434	Nu deținem date	
II.15	VSU tratate/dezmembrate	număr	1287	1641	6725	6067	Nu deținem date	
II.16	Cantitate DEEE colectata de la gospodariile particulare prin firmele de salubritate si puncte de colectare	tone	157,823	339,7515	385,9257	504,6648	142,201	⊗
II.16	Cantitate DEEE tratate	tone/an	0	4147,351	7860,535	5440,994	5386,892	☺
II.17	Numar de puncte de colectare a deseurilor periculoase municipale	Numar	0	0	0	0	0	⊗
II.17	Cantitatea colectata de deseuri periculoase municipale	tone/an	0	0	0	0	0	⊗
II.17	Cantitatea tratata de deseuri periculoase municipale	tone/an	0	0	0	0	0	☺
II.17	Cantitatea de deseuri periculoase municipale eliminate in instalatiile autorizate	tone/an	0	0	0	0	0	☺
II.18	Număr depozite neconforme care au sistat depozitarea in anul de monitorizare	Numar	0	1	0	0	0	☺
II.18	Număr total de spații de depozitare închise si ecologizate în mediul rural	Numar	0	315	0	0	0	☺
II.18	Număr depozite de deseuri conforme puse in functiune in anul de monitorizare	Numar	0	0	0	0	0	☺

Analizând situația județeană a gestionării deșeurilor desprindem următoarele concluzii:

a. Sub aspectul colectării și transportului deșeurilor situația actuală prezintă următoarele particularități:

➤ echipamentul existent vechi (autocompactoarele și pubelele în general sunt achiziționate second-hand) ce necesită costuri mari de întreținere și înlocuire;

➤ colectarea selectivă este încă la început dar se constată un trend pozitiv al acesteia;

➤ conform ultimelor rapoartări, la nivelul anului 2012, la nivel județean nu s-a realizat o colectare separată a deșeurilor periculoase din deșeurile municipale;

➤ în anul 2012, numărul locuitorilor județului Buzău care colectează separat deșeuri hârtie și carton, plastic, sticlă și metal a fost de 230.509 locuitori; numărul total de locuitori din județul Buzău este de 432.050, având o pondere de circa 2,27% din populația țării (19.043.767 locuitori);

➤ comparând nivelul de colectare selectivă la nivelul județului, în perioada 2008 – 2012, se constată o creștere semnificativă, comparativ cu ceilalți ani;

b. În ceea ce privește reutilizarea deșeurilor situația actuală se prezintă astfel:

➤ nivel foarte scăzut de reciclare;

➤ obiectivele specifice pentru reciclarea/reutilizarea deșeurilor din ambalaje și a materialelor reciclabile propuse de

legislația națională și europeană nu pot fi atinse decât dacă un sistem integrat de management al deșeurilor este implementat, cu focalizare pe colectarea selectivă a deșeurilor;

➤ capacități mici de sortare (Beceni, Cislău, S.C. RER ECOLOGIC SERVICE S.A. BUZĂU din satul Stăncești comuna Vadu Pașii), în principal manuale – incapacitate de a atinge obiectivele impuse de legislația în vigoare și a planurilor de gestionare a deșeurilor realizate și aprobate la nivel județean.

c. Tratarea deșeurilor biodegradabile prezintă următoarele aspecte:

➤ lipsa facilităților de tratare a deșeurilor biodegradabile determină amenințări grave la adresa mediului (prin producerea de levigat și generarea de biogaz); dacă practica actuală rămâne, țintele stabilite de legislația în vigoare și a planurilor de gestionare a deșeurilor, în ceea ce privește tratarea deșeurilor biodegradabile, având în vedere obiectivul de scădere a cantității depozitate, nu vor fi îndeplinite.

d. În ceea ce privește situația depozitelor de deșeuri, aceasta se prezintă astfel:

➤ În județ există un depozit conform pentru deșeuri menajere și asimilabile, în apropierea localității Gălbinași.

➤ Mai funcționează, la nivelul județului, un depozit neconform, care urmează să sisteze activitatea de depozitare etapizat până în anul 2017.

e. Depozitarea deșeurilor include caracteristici precum:

➤ deșeurile au fost eliminate în depozite neconforme, generând riscuri semnificative pentru mediu;

➤ depozitarea deșeurilor mixte și a reziduurilor netratate, producându-se cantități semnificative de biogaz și levigat.

f. Referitor la informarea și conștientizarea publică, în prezent situația poate fi descrisă astfel:

➤ inițiative foarte limitate;

➤ lipsa unei strategii de comunicare.

Ca și o concluzie, formată în urma analizei asupra situației actuale, se poate afirma că gestionarea deșeurilor în județul Buzău există lacune în realizarea obiectivelor lansate la nivel european și național. Îndeplinirea obiectivelor strategice și a țintelor prevăzute, atât în Tratatul de Aderare la Uniunea Europeană, cât și în planurile de management al deșeurilor (Planul Național de Gestionare a Deșeurilor – PNGD, Planurile Regionale de Gestionare a Deșeurilor – PRGD, Planurilor Județene de Gestionare a Deșeurilor – PJGD), pot fi realizate numai prin implicarea activă a factorilor de răspundere de la nivel județean și de la nivelul unităților administrativ teritoriale, prin creșterea alocării de resurse necesare dezvoltarea serviciului și sistemului de salubritate, dar și printr-o mai mare implicare a cetățenilor.

5.5. Nivel comunal

5.5.1 Scurt istoric al comunei și personalității locale

Stiind ca istoria este un important izvor ce explica existenta, identitatea noastră, am hotarat sa mergem in cautarea vremurilor pierdute cercetand documente de arhiva, singurele dovezi scrise

pertinente. Chiar daca nu exista multa informatie referitoare la subiectul lucrării.

Monografia sanitară a comunei întocmită în 1938 de către Gheorghe Grigorescu, medicul circumscripției sanitare Balanesti indică următoarele elemente privind așezarea, altitudine, 160 - 250 m, latitudine - 45°16', longitudine - 26°18'. La nord este "udată" de râul Buzău, deservită de halta CFR Ojasca, la mijlocul satului fiind un izvor captat.

Ca vegetație – pădurile statului și fanete. Deși pentru anumite perioade a fost comuna independentă, la sfârșitul secolului XIX era satul al comunei Magura cu 920 locuitori și 216 locuințe, având două subdiviziuni administrative: Palanga și Scriptoarea.

Se menționează un document emis la 1749 în cancelaria domnitorului Constantin Mavrocordat, când satul a devenit proprietatea Episcopiei, amintindu-se de obligația locuitorilor de a presta 6 zile de clacă la arat, cosit și secerat și să dea dijma. Satul Palanga de Sus (Odobeni) era alipit la sfârșitul secolului XIX de Unguriu. Ca bogății minerale se indică urme de gips, urme de sare, lignit, ciuciurele de la Unguriu, cu apă potabilă cea mai renumită din județ – LA CIUCIURU – izvor construit de armata germană în anul 1916.

A existat și un schit cu același nume, cu hramul Sf. Arhangheli, întemeiat pe la mijlocul secolului XVIII, fost metoh al mănăstirii Sf. Gheorghe cel Mare din București.

Un document din 6 august 1662 se referă la mănăstirea Ungurei zidită de Negoita Mihalcescu clucerul din Candesti care, fiind sărac, a fost scutit de dări. Este amintită în documente și la 1683 – 1684, 25 aprilie 1692, 5 iulie 1692, 12 febr. 1701, 17 iunie 1705.

La sfârșitul secolului al XIX-lea era doar biserica de mir.

In ceea ce priveste toponomia si vechimea asezarii, cu certitudine, topical Unguriu provine de la românii transilvaneni din Tara ungureasca – ungurei sau ungureni, care s-au refugiat in Muntenia din cauza persecutiilor entice si religioase din partea autoritatilor maghiare. Prima mentiune documentara cunoscuta este hrisovul din 10 mai 1555 emis in cancelaria domnitorului Patrascu cel Bun, prin care slugerului Udriste si sotiei sale, Stanca, fiica jupanitei Musa din Odobeni (Odoaba n.n.) i se recunostea dreptul de proprietate asupra unor ocini din Lipia, Mogisesti (probabil Smeeni n.n.) si **Ungurei** (Unguriu n.n.).

Iata cum suna documentul amintit:

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Patrascu voevod si domn a toata tara Ungrovlahiei, fiul marelui si bunului Radul voevod. Dă domnia mea aceasta porunca a domniei mele slugii si boierului domniei mele, Udriste slugerul si jupanitei lui Stanca si cu fiii lor cati le va lasa Dumnezeu, ca sa le fie din Odobeni si din Lipia si din Mogosesti si din **Ungurei** partile jupanitei Musa toate, oricat se va alege si tiganii anume Paul cu tiganca sa si cu copii sai si Corbea cu tiganca si cu copii sai si Sasca cu copii sai si Copaci cu tiganca si cu copii sai si Voica cu copii ei, pentru ca le sunt cevhi si drepte ocine si averi, dedine ale jupanesei Musa, iar jupaneasa Musa, ea a lasat la moartea ei toate satele si tiganii mai sus zisi, fiicei sale, jupaneasa Stanca. De asemenea si domnia mea am judecat cu toti cinstiti dregatori ai domniei mele, ca cine va lasa la moartea lui toate averile sale si ale parintelui sau oricarui om, acel om sa le stapaneasca.

De aceea și domnia mea am dat mai sus zisele sate si tigani boierului domniei mele, Udriste sluger si jupanitei lui Stancai, ca sa le fie de ocina si de ohaba lor si fiilor si nepotilor si stranepotilor lor.

Si la ei pradalica sa nu fie, ci sa le fie celor ramasi ai lor. Si de nimeni neatins, dupa spusa domniei mele.

Iata si martori punem domnia mea: jupan Socol mare vornic si jupan Tudor mare logofat si Dragomir vistier si Stanciul portar și Radu paharnic și Vladul comis și Radul stolnic și Ianiu mare postelnic. Ispravnic, Socol mare vornic.

Si eu Bratul din Negresti, care am scris in satul Radulesti (Radulesti pe Calnau, judetul Buzau n.n.) luna mai 10 zile, de la Adam curgatori, in anul 7063 <1555>.

+ Io Patrasco voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Un al doilea document, este datat 17 iulie 1571 si a fost semnat de domnitorul Alexandru Mircea in favoarea lui Stoian si Ogurul pentru o ocina la Pârscoveni, în text mentionandu-se si ocina Ujasca (Ojasca n.n.)

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Alexandru voevod, domn a toata tara Ungrovlahiei, fiul marelui si bunului Mircea voevod, fiul lui Mihnea voevod. Da domnia mea aceasta porunca a domniei mele, lui Stoian, ca sa-i fie ocina la Pârscoveni, partea lui oricat se va allege ocina Ujasca si din ocina Mărășască, pentru ca îi este veche și dreaptă ocina si dedină.

Iar după aceea, a venit Stoian inaintea domniei mele de a infratit si asezat pe Ogurul peste ocina sa, peste Ojască si Mărășască, ca sa fie doi frati nedespartiti pentru partea lui Stoian, iar Ogurul pentru fratie, el a daruit pe Stoian cu 500 aspri gata si s-au infratit de a lor buna voie dinaintea domniei mele, cu stirea tuturor megiesilor din sus și din jos.

Pentru aceea am dat si domnia mea lui Stoian si lui Ogurul, ca sa fie doi frati nedespartiti in veci si să le fie ocina și de ohabă si lor si fiilor lor si nepotilor si stranepotilor si de nimeni neclintit, dupa porunca domniei mele.

Iata martori punem domnia mea: jupan Dragomir mare vornic si jupan Ivașco mare logofat si Stan spatat si Dumitru vistier si Badea stolnic si Mitrea comis si Gonțea paharnic si jupan Stoica postelnic. Ispravnic Dragomir mare vornic.

Am scris eu, Iane logofat, in cetatea de scaun Bucuresti, luna iulie 17 zile, anul 7079 <1571>.

+ Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Si in fine, dar nu in ultimul rand, iata ce se spune in documentul emis in cancelaria domnitorului Mihai Viteazul la 31 octombrie 1594.

+ Din mila lui Dumnezeu, Io Mihai voevod si domn a toata tara Ungrovlahiei, fiul marelui si bunului Petrasco voevod. Dă domnia <mea> aceasta carte a domniei mele lui Radul si Lupul si cu fiii lor, cati Dumnezeu le va da, ca sa le fie ocina Ujaștii, din partea lui Nan jumătate, din camp si din padure si din apa si de peste tot hotarul, pentru ca a cumparat-o de la Nan, pentru 800 aspri. Și iar sa-i fie lui Radul ocina în Băbeni, din partea Ciuculească jumătate, din partea lui Vladul si a lui Stanciul din Lipia, pentru ca a cumparat-o Radul de la Vladul si de la Stanciul, pentru 900 aspri. Și iar a cumparat Radul ocina la Băiculești, din partea Ciuculească jumătate, de la Finta si de la Stan si cu fratii sai din Lipia si de la ... si din Zorilești, pentru 700 de aspri. Și iar a cumpărat Radul dintr-un scoc de moară, a treia

parte, de la Diica, fiul lui Colțea din Băiculești, pentru doi boi buni si 200 <aspri>.

Și au cumparat aceste ocine mai sus zise de a lor buna voie, inca in zilele lui Mihnea voevod si cu stirea tuturor megiesilor din sus si din jos si dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta am dat domnia mea aceste ocine mai sus zise, ohabă lor si fiilor lor si nepotilor si stranepotilor si de nimeni neclintit, dupa spusa domniei mele.

Iata si martori am pus domnia mea: jupan Ivan mare vornic si jupan Andrei mare logofat si Statachi vistier si Dumitrache spatar si Radul Comis si Sârbul stolnic si Manta paharnic si jupan Ghergheș mare postelnic. Ispravnic Andrei mare logofat.

Si eu Vasilie, care am scris in cetatea de scaun Bucuresti, luna octombrie 31 zile, de la Adam pana la aceasta scriere, cursul anilor, in anul 7103 <1594>.

+ Io Mihai voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ca proprietati, in lucrarea lui Basil Iorgulescu sunt amintite mosia Unguriu, proprietatea statului, fosta a schitului Sf. Gheorghe Nou din Bucuresti, cu 720 ha, din care 150 teren arabil, 40 faneata, 511 padure, izlaz si terenuri neproductive. Din aceasta mosie, 465 ha au fost atribuite fostilor clacasi, in conformitate cu Legea Agrara din 1864.

La sfarsitul secolului al XIX-lea era incorporate la mosia Magura, cu numele de Magura – Unguriu, parte din teren vandandu-se in loturi celor care solicitau. Cele 511 ha de padure erau divizate in Scriptoarea – Ojasca si Cireasa. Mai era mosia Unguriu – Ojasca, proprietatea statului, fosta, de asemenea proprietate a schitului Sf.

Gheorghe Nou din Bucuresti, cu 175 ha livada, parte teren arabil si faneata, parte a mosiei Albesti – Unguriu. Aceasta era divizata in patru parti distincte: Albești, din catunul Albești (actualmente comuna Smeeni), Unguriu sau Ojasca, Magura, comuna Magura si Beilicu din comuna Sageata, toate foste proprietati ale schitului Unguriu.

Aplicarea in 1894 a legii maximului, o impunere suplimentara asupra vanzarilor, cumparatorilor si altor formalitati notariale a generat framantari si in judetul Buzau.

O alta lege care a generat nemultumiri si revolte a fost promulgata in 1900 si se referea la impozitul pe bauturile spirtoase (“legea tuicii”).

La 18 octombrie, la Unguriu, cei peste 300 de rasculati au alungat controlorul financiar venit sa inregistreze butile si cazanele si sa stabileasca cuantumul impozitului.

In aceasta situatie, ca urmare a revoltelor semnalate si in alte localitati, prefectul a anuntat Ministerul de Interne si a cerut ca sa se solicite Ministerului de Razboi un regiment de cavalerie, cu precizarea ca ar fi de preferat din garnizoanele unde nu se recrutau tineri din judetul Buzau. La 19 octombrie a sosit la Buzau un excadron de rosiori de la Ploiesti, iar dupa cateva zile si un batalion de infanterie si doua excadroane de rosiori din Tecuci. La fata locului au sosit prefectul si judecatorul de instructie.

In ceea ce priveste credinta, amintim biserica “Sf. Voievozi”, construita de egumenul Serafim la 1802 (desi alta sursa indica anul 1809), daramata de cutremurul din acelasi an, in timp ce se zugravea, refacuta de acelasi ctitor, dupa cutremur, arsa in 1855, refacuta in anii 1908-1909, dar daramata din nou de cutremurul din 9/10 noiembrie 1941.

În privința învățământului, între candidații de învățatori din cadrul Pârscovului, prezenți la cursurile de pregătire de la Școala normală din Buzău, începând cu data de 25 aprilie 1838, figurează și Dinu Grigore din Ungureu, de 30 de ani, însurat. Îl întâlnim și în documente privind examenul susținut la 29 iulie 1839, cât și datele statistice privind organizarea și funcționarea școlilor din județ în 1842 și 1843.

În plan cultural, la 29 decembrie 1935 a luat ființă Caminul cultural "Maria Giurgea", denumit apoi "Constantin Iarca", iar din 1949 Caminul cultural "Nicolae Balcescu". Pentru construcția localului propriu, surorile Simona Popescu și învățătoarea Elena Stoica au donat un teren. Ca membri de drept în conducere au fost desemnați directorul școlii, preotul paroh și primarul C. Orasanu, iar ca membri aleși Nicolae I. Tudosescu, Alexe M. Giurgea, Constantin I. Ungureanu, Oamneța M. Creangă, Mihai C. Drăgoi, Constantin M. Cizmaru, Spirache Manea, Ion D. Tudosescu, Ion M. Ciubotaru, Onu D. Busuioc, Gheorghe I. Mocanu, Alexandru Banatuc, Ana Ungureanu, Elena Stoica, Gheorghe dr. Orășanu, Dumitru Mihai, Constantin P. Olteanu, Mihai N. Irimia,.

Totodată s-a constituit un Comitat de patronaj format din: prefectul Constantin Tegăneanu, protoiereul Constantin N. Vasilescu, medical primar al județului N. Teișanu, medical veterinar al județului dr. Burlogea, inginerul tehnic al județului Iorgulescu, Directorul Camerei de Agricultură N. Paraschivescu, consilierul agricol Gh.Gh. Stănescu, judecătorul de ocol N. B. Ionescu, revizorul școlar al județului V. Bogodoiu, șeful Companiei de Jandarmi, cpt. C. Arifeanu, D. Galbenu, inginerul șef al Ocolului Silvic și prim pretorul Florescu.

Membrii sfatului de conducere erau: președinte – Petre S. Ungureanu, secretar – Elena Stoica, cenzor – Mihai Dumitru,

organizator cor si sezatori – Ana P. Ungureanu, organizator muzeu – Alexandru Banatiuc, organizator cooperativa de consum – Alexandru Giurgea, organizator banca populara – Petre Ungureanu, indrumator agricol – Ion P. Olteanu, activitati sport-turism Mihai Dumitru si Gh. Gh. Boboc, probleme medicale – Gheorghe Pavel, Constantin A . Busuioc si Sofia I. Matei.

Este atasat si un tabel cu intelectualii satului:

- ✓ Constantin N. Vasilescu – protoiereu;
- ✓ Georghe Leșovici, preot paroh;
- ✓ Petre Ungureanu, invatator;
- ✓ Ana Ungureanu, invatatoare;
- ✓ Elena Stoica, invatatoare;
- ✓ Alexandru Banatiuc, invatator;
- ✓ Constantin P. Olteanu, absolvent Academia Comerciala;
- ✓ Ion G. Badea, bacalaureat;
- ✓ Alexandru M. Giurgea, Absolvent Stiinte Administrative;
- ✓ Nicolae P. Sturzoiu, absolvent liceu.

Ca de obicei, fisa caminului cuprinde si unele date statistice privind populatia comunei – 478 familii si 1807 locuitori (950 barbati si 857 femei) in 1936, bibliotecile si alte institutii in functiune: la scoala primară, cu 220 volume, biblioteca parohiala si Subcentrul Pregatirii Premilitare, condus de slt. rezerva, Petre Ungureanu.

În februarie 1933, la initiativa pretorului I. Bogdan, preotului paroh Constantin Vasilescu si invatatorul I. Baloiu, refugiat din comuna Stejarul, judetul Caliacra (Cadrilater, cedat in septembrie 1940, Bulgariei), i se schimba denumirea in Caminul cultural “C. Iarca”, tatal inginerului Oprisan Iarca, fiu al comunei, iar cu procesul verbal din 17 octombrie 1948 devine Caminul cultural “N. Balcescu”. Era condus de un comitet format din: presedinte – Gh. C. Dobre,

vicepresedinte – Pompiliu Dumitru, secretar – Gh. N. Sârbu, responsabil cu munca organizatorica – Gh. Gh. Munteanu, responsabil cu munca culturala – Alexandu Mihalache, responsabil cu munca financiara – Alexandru State, bibliotecar – Ana Ungureanu, director – Vasile Mihalache.

În anii ocupatiei germane (1916 – 1918), aici si-a avut resedinta Comandatura Etapelor nr.246, locul de unde plecau la intervale scurte celebrele ordonante prin intermediul carora ocupantii administrau teritoriul ocupat. Intre altele, s-a transmis comunelor din raza sa de supraveghere ce cantitati de oua si unt trebuia sa predea la comandatură, rechizitionarea de alte produse, predarea armelor, munitiei si a efectelor militare, predarea prizonierilor sau soldatilor fugiti, a obiectelor din arama, alama si fier, regimul de circulatie in alte sate e.t.c.

5.5.1.1 Mina de carbuni de la Ojasca – Palanca

În Subcarpatii Munteniei, ca si in Oltenia in straturile pliocene, etajul levantin, carbunele se gaseste sub forma de petice, fara prea mare valoare economica. Cea mai importanta zona este bazinul Coca-Seacă, intre Valea Slanicului si Valea Buzaului.

Între anticlinalele Berca-Arbanasi si fractura Sarile, apare un sinclinal de nisipuri marnoase daciene si argile șistoase, nisipuri si pietrisuri levantine. La baza este argila, care contine intercalatii de lignit. Axul anticlinalului trece prin Coca-Antimiresti si Scortoasa.

A fost semnalat lignit la Cărătnău, Sărulești, Antimirești, la Scheia pe Valea Slanicului, pe Valea Coca Seacă, cat si aflorimente inafara de sinclinal, la Gura Dimienii, Gura Văii Ocea, Vintila Voda. In privinta exploatarii lignitului semnalat in judetul nostru, s-au facut incercari de la 1878 si 1880-1882. În 1902, Anton Bărdescu, a scos

dintr-o galerie de pe mosia Coca-Scheiu, comuna Niculesti, comuna Niculesti, 214 tone, din 1934 mina fiind proprietatea Obstii "Elena Cuza" care inasa nu o exploata.

Rezerva probabila evaluată de Oscar Protescu, era de 12.000 tone, din acest punct de vedere apreciindu-se ca aceasta cantitate reprezenta intreaga rezerva de lignit levantin a Munteniei.

Bazinul dintre Valea Buzăului si Valea Slănicului este continuarea, in zona de curbura, a bazinului colinar din Prahova, aici colinele prezentand doua siruri de culmi: Mânzălești-Dalma si Berca Arbănași. Specialistii au stabilit ca in aceasta zona, sunt reprezentate prin fasii paralele, atat paleogenul si micocenul, cu samburii lui de sare in anticlinale, cat si pliocenul. Acesta din urma formeaza un anticlinal care corespunde liniei de culmi Berca-Arbănași, extremitatea vestica a anticlinalului afundandu-se spre Sătuc, iar cea nord-estica spre Niculești. Aceiasi specialisti, apreciau ca dintre formatiunile pliocene, dacianul fiind mai bine reprezentat, contine lignit intercalat in argile nisipoase.

Iviri de straturi au fost semnalate la Joseni, Niculești si Ojasca. In 1878, sunt mentionate depozite de carbuni la Palanca, Ojasca, si Coca Niculesti (pe proprietatea dr. Nicolaide), iar in 1922, 88 cuptoare de carbuni din lemn, judetul Buzau fiind cotate pe locul IV la productia de mangal. Pentru 1902-1903, se indica o productie de carbune extras de 214.000 tone. Basil Iorgulescu mentioneaza, pentru sfarsitul secolului al XIX-lea, lignit la Palanca, Ojasca, Vispești, Joseni, Valea Dragomirului, Coca Seacă, Coca Mierască, Vintilă Vodă si Valea Tainiței. In 1923, intre cele 160 de mine de carbuni din Romania, este mentionata si cea de la Ojasca, comuna Măgura.

O consemneaza si Enciclopedia Romaniei, mentionand ca se exploateaza de catre Societatea "Miniera", o lucrare din 1938 referitoare la rezervele de carbuni ale Romaniei indicand exploatarile de la Ojasca, cu 17.880.000 tone si Căndești, cu 756.000 tone, la extractie folosindu-se doar 12 muncitori. In 1940, pe langa mina de la Ojasca (125 ha) se mai mentioneaza si exploatarea de la Joseni (40 ha), proprietatea locuitorilor, dar concesionata lui A. Gr. Fintescu din Buzau, care nu functiona.

S-au mai semnalat straturi de carbuni si in bazinului judetului Râmnicu Sărat, cu precizarea specialistilor ca zacamintele de la marginea nord-estica a vechii depresiuni Pliocene isi pierd din importanta. Se fac referiri doar la niste suvite subtiri, la confluenta Ramnicului cu paraul Rotăria, pe Valea Neagră fiind facute cateva incercari de exploatare, dar fara rezultate. Au mai fost semnalate straturi neânsemnate la sud de Milcov, pe pârâul Tăbăcărița (Vulcăneasa), Valea Rămna si Valea Neagră, cercetatorii opinand ca rezerva bazinului Ramnicu Sărat este fără valoare economica.

Regiunea cea mai interesanta a anticlinalului a fost considerate cea dintre vaile Hodobei si Fantanii, unde este localitatea Ojasca. Analiza carbunelui de aici a fost facuta de catre Institutul Geologic al Romaniei, stabilindu-se o putere calorica de 3286 la prima analiza si 4158 la a doua. Zacamintele de lignit au fost identificate in 1860, primele exploatari fiind semnalate prin anii 1877-1882. Dupa o perioada de inactivitate, exploatarea se reia in 1902 si apoi in 1916-1918 si va continua, cu unele intreruperi, pana in 1964. Raportata la productia tarii, productia de la Ojasca a fost considerată de specialisti ca nesemnificativa, cu atat mai mult cu cat lipseau fondurile si utilajele necesare.

Din 1886 și până în 1891, când terenurile unde era exploatarea devin proprietatea lui Constantin Iarca, activitatea este suspendată. În 1914, noul proprietar sapă o galerie la punctul "Streajănu" de unde scoate o cantitate mică de lignit. A obținut autorizația de exploatare la 18 noiembrie 1914, prin decretul cu nr.3774, pentru 75 de ani, pe o suprafață de 125 ha. În timpul ocupației din anii 1916-1918, exploatarea a fost făcută de către armata germană, care a extras din punctul "Pe Plai", cca. 4.000 tone.

La 1 august 1918, C. Iarca a concesionat drepturile sale asupra minei de lignit (128 ha), ing. A.Beldiman pentru 600.000 lei și 6 % redevența anuală din producția obținută.

La 30 martie 1919, A. Beldiman, a cesionat drepturile obținute, Societății "Minera" (act autentic Tribunalul Ilfov, nr.6688 din 30 martie 1919), pentru 704.000 lei, tranzacție validată prin hotărârea nr. 6/3 februarie 1927 a Comisiei pentru recunoașterea și validarea drepturilor miniere din județul Buzău. Validarea s-a făcut pentru 50 de ani, de la promulgarea Constituției din 1923 și până la 28 martie 1973, hotărâre înscrisă în Cartea Miniera la 8 mai 1928. În 1927 mina era administrată de ing. Carol Moellmann. Amintim că în timpul grevei generale din 1920, au declarat greva și lucrătorii de la mina Ojasca, comuna Palanca.

Extractia carbunelui s-a făcut prin galerii și câmpuri de exploatare, un raport al organelor miniere consemnând în 1933 că exploatarea se făcea fără nici un program, semnalându-se unele greutăți din cauza acumularilor de gaze și a infiltrațiilor de apă.

În 1934 se exploata un perimetru de 1.250.344 mp. Din aceste motive, cât și datorită nerentabilității (max. 6 vagoane lignit pe zi în 1938), Ministerul de Industrie și Comerț ordonă suspendarea provizorie a exploatarei, cu începere de la 1 iulie 1938 până la 1

ianuarie 1939, conform deciziei nr.266602/18 iunie 1937. In 1939, detinea o linie de decauville de 800 m ce asigura legatura cu gara Ojasca si liniile de garaj aferente. Mentionam ca dupa decesul lui C. Iarca, mina a trecut in proprietatea fiului acestuia, ing. Oprisan Iarca.

Activitatea productiva a fost reluata in primavara anului 1939, in 1942 fiind facute demersuri pentru producerea brichetelor de carbune, astfel ca de la 1 octombrie 1943, instalatia de brichetare a fost pusa in functiune. In 1947, exploatarea insuma 116 ha, realizandu-se o productie de 469 vagoane x 10 tone.

In august acelasi an, un raport al conducerii fabricii, facea referiri la procurarea de alimente pentru lucratori la initiativa sindicatului, a materialului lemons pentru armarea galeriilor si carbid pentru lampile cu oxiacetilena. In 1947, avea un capital social de 500.000.000 lei, 55 lucratori si s-a realizat o productie de 20 tone zilnic. La 19 ianuarie 1949, mina a fost nationalizata si trecuta in administrarea Intreprinderii de stat "Carbonifera" cu denumirea de Exploatarea Ojasca, comuna Unguriu, cu 5 punctede lucru. In procesul verbal intocmit la 20 ianuarie 1949, se mentioneaza ca in depozit nu au fost gasite materiale, utilajul era uzat, galeriile insuficient aerisite, iar dezorganizarea transporturilor stanjenea productia, in februarie obtinandu-se 934 tone cu 24 lucratori in subteran (din care 6 la intretinere si reparatii) si 14 la transportul subteran.

Desi datele consemnau o situatie neplacuta, totusi in scurt timp se raporteaza o depasire de plan cu 39,44 % - lignit cu o putere calorica de 4700 calorii/kg. Activitatea va continua, fara rezultate spectaculoase, pana in 1964, cand mina a fost inchisa din cauza nerentabilitatii.

Situatia personalului si productia realizata intre anii 1920 – 1949 este urmatoarea:

1920 – 2.468 tone	1921 – 3.295 tone	1922 – 3.860 tone
1923 – 7.370 tone	1924 – 7.829 tone	1925 – 5.639 tone
1926 – 5.071 tone	1927 – 4.990 tone	1928 – 4.990 tone
1929 – 491 t. – 245.495 lei	1930 – 433 tone	1931 – 584 tone
1932 – 507 t. – 237.483 lei	1933 – 583.824 kg	1934 – 373.199 kg
1935 – 405.483 kg.	1936 – 505.984 kg	1937 – 530.130 kg – 249.300 lei (125 ha)
1938 – 310.060 kg 1 inginer si 45 lucratori	1939 – ... 1 inginer - și 5 lucratori	1940 – 683.000 kg
1941 – ...	1942 – 54 lucratori	1943 – 75 lucratori
1943 – 3 echipe x 8 ore in subteran, 2 echipe x 12 ore la suprafata	1944 – 3.298.000 kg	1945 – 67 lucratori (8 PCR)
1946 – 4.415.095 kg	1947 – 55 lucratori x 20 tone zilnic, in perioada mai-decembrie – 4.680.400 kg	1948 – 2 tehnicieni si 87 lucratori, in perioada ianuarie-iulie – 6.988.354 kg
1949 – ianuarie – 314 tone –în iulie– 60-90 tone zilnic.		

5.5.1.2 Personalități locale

Familia **IARCA (Erculeștii)**, este originara din Gopeș-Macedonia. Intr-un document din 1793 este mentionat Constantin Iarca, stabilit in anul 1871, la Ramnicu Sarat. Locuia la marginea targului, mai tarziu cartierul Erculești. A avut trei copii: Oprișan, Nicolae si George.

Primii doi au continuat ramura ramniceana, iar George a dat nastere ramurii buzoiene.

Clucerul Oprișan Iarca s-a nascut in anul 1760. Catagrafia din 1829 mentioneaza si pe medelnicerul Teodorache Iarca, de 36 de ani, nascut la Buzau in 1793, fiul clucerului de arie Oprișan Iarca. Locuia in Ramnicu Sarat si detinea 660 stanjeni de mosie, 10 pogoane de vie si avea in 1831, un venit anual de 4.000 lei. La categoria feciori de boieri catagrafia din 1831 mentioneaza pe Iancu, fiul clucerului Iarca, pe Scarlat Iarca de 27 de ani (nascut in 1804), fiu de clucer de arie cu locuinta la Ramnicu Sarat si Topliceni (100 lei venit anual) si pe fratele sau Iordache de 35 de ani (nascut in 1796), cu un venit de 800 lei anual si locuinta la Ramnicu Sarat. Scarlat Iarca a fost, din septembrie 1848, presedintele Tribunalului Ramnicu Sarat si apoi ocarmuitor al judetului Buzau (1852-1853).

Pitarul Iordache Iarca (1796-1852) s-a casatorit cu sora pitarului Constantin Periețeanu, cu care a avut trei copii. Clucerul Scarlat Iarca (1803-1865) a fost carmuitor al judetului Ramnicu Sarat (1852-1853). Cei doi frati vor fi capi de lista intre cei implicati in evenimentele din anul 1848. La alegerile pentru desemnarea deputatilor in Divanul ad-hoc al Munteniei, Scarlat Iarca a obtinut un vot, in listele electorale din 1857, figurand cu un loc de casa la Buzau si mosie la Gologanu – Balta Alba. A avut si el tot trei copii. Caterina (Ecaterina) s-a casatorit cu Adolf Cantacuzino, iar Elena s-a casatorit cu A. Rădulescu, cu care a avut opt copii, care insa au preferat numelemamei si s-au chemat Iarca. Unul din frati, Alecu a locuit la Buzau, ca si un alt frate, Costică, care a avut o casa pe bulevardul Garii. Acesta a avut doi baieti si o fata. Primul dintre baieti a fost doctor si s-a casatorit cu fiica lui Movilă, proprietarul mosiei (si a plajei Movila, mai apoi 2 Mai) de la Techirghiol, unde exista si "Vila

Fintescu-Buzau". In anul 1865, la aplicarea prevederilor Legii de reforma agrara, mostenitorii casei decedatului Scarlat Iarca se plang autoritatilor ca locuitorii s-au extins si in pamantul ramas proprietatii, din mosia Petrăchesti. In 1876, inginerul hotarnic Ioan M. Romniceanu a efectuat hotarnicia acestei mosii, care se invecina cu mosia Balegoși, proprietatea Elenei Gherman, cu terenurile moșnenilor Gurguești, cu mosia Câmpulungeanca, proprietatea statului, terenurile locuitorilor improprietariti dupa Legea rurala, in mosia Petrăchesti si mosia Homocioaia, proprietatea casei Scarlat Iarca. Cu documente s-au prezentat anaforaua din 1 decembrie 1830 prin care se stabilea hotarul cu terenurile mosnenilor Gurguești, avand ca repere musuroiul de deasupra fierarului Constandin, piatra de la Găinusa, apa Slănicului si via lui Toma Streche. S-a stabilit ca mosia avea 977 pogoane.

Al doilea frate a lui Oprișan, Nicolae Iarca, a avut doi fii: Alecu si logofatul Ghiță.

Acestia impreuna cu caminarul Alecu Ghica zis si "Căciula mare" au intocmit catagrafia din 26 august 1828, referitoare la cășăriile din judetul Buzau.

Alecu a tinut in arenda mai multe mosii. In anul 1857 figureaza in lista cu alegatori pentru desemnarea deputatilor in Divanul ad-hoc al Munteniei, cu titlul de serdar. Cel de al doilea fiu, Ghita Iarca, a luat in anul 1835 in arenda mosia Fundeni a manastirii Colțea. A mai tinut in arenda mosiile Ziliștea si Soreasca ale schitului Pantelimon, cat si mosiile schitului Grșjdana. In anul 1840 a refacut biserica acestui schit.

Un alt membru al familiei a fost avocatul Nicolae (Nae) Iarca (1828-5 august 1907), mentionat in anul 1894 ca vicepresedinte al P.N.L. Buzau. Mai amintim pe C. Iarca subprefect al Plaiului Pârscov

in 1890. Acesta detinea terenuri la Ojasca, unde, in perioada 1877-1882 se efectueaza sapaturi pentru exploatarea lignitului.

După ce in 1914 se obtine autorizatia de exploatare, in 1919, se concesioneaza terenul Societății Miniera.

Ascendentul ramurii buzoiene, George (Gheorghe) Iarca, zis "Turcul" (1770-1820), era in anul 1804 capitan de Ramnic si tinea in arenda mosia Berindești (Berindeasca) de la marginea orasului Buzau. In anul 1817, in contractul de arendare a mosiei orasului Ramnicu Sarat, este trecut cu titlul de clucer de arie. S-a casatorit in anul 1796 cu Ruxandra (Luxandra) (1783-1866), fiica lui Constantin Araboi si a Mariutei (casatoriti in anul 1780 si nepoata lui Constantin Leu din Mărăcineni), fiica lui Dumitrașcu Leul din Unguriu, proprietarul mosiei Ojasca, cumparata in anul 1604 de catre strabunii sai, de la jupan Radu Jipa si jupaneasa Sora. Ruxandra (Luxandra), era nepoata de fiica a lui Constantin logofatul, fiul lui Leu din Mărăcineni. Acesta a fost fiul lui Tudorie grecul, casatorit cu fiica lui Leu, capitan de paharnicea din Maracineni, mentionat intr-un document din anul 1672.

Ruxandra (Luxandra) a primit ca zester mosiile Mărăcineni si Călnău, iar dupa moartea mamei sale si moșia Ojasca. Dupa decesul lui Gheorghe Iarca (1820), sotia sa, clucereasa Luxandra Erculeasa, a ramas cu cinci copii: Ștefan, Pavel, Neculai, Costache si Eveline. Costache, care a mostenit mosia parinteasca Palanca-Ojasca, a avut cinci copii: o fata casatorita cu Anastase Filotti si patru baieti: Alexandru (viitor general), Costica (tot general), Mitică si Mihai. Mitică a ajuns inginer (in 1864 era seful politiei din Buzau), Mihai, sublocotenent de geniu, iar Constantin a fost prefect de Buzau si parlamentar.

COSTACHE IARCA (1819-1901) a mostenit mosia "Ojasca", dar a mai luat si cateva mosii in arenda. A fost casatorit cu Irina, fiica serdarului Cața cal (Catacal) din Buzau, fost casier la Visteria Centrala. A avut patru baieti si patru fete. A fost inmormantat in cimitirul "Dumbrava".

Alexandru Iarca (1854-1933), general, fiul lui Costache Iarca, s-a nascut la Palanca-Ojasca, comuna Unguriu. Urmeaza la Buzau scoala primara si seminarul, dupa care se inscrie la Scoala militara de artilerie din Iasi. Este avansat sublocotenent si repartizat la Regimentul 1 linie, cu care participa la Campania 1877/1878. Absolvent al Scolii de Stat Major de la Bruxelles (1880-1883). Cu gradul de locotenent (1885-1886) a fost ofiter in cadrul Regimentului 4 linie si apoi comandant de companie la Școala militară. În 1886 este numit profesor de tactica la aceeași școală.

Este avansat maior si trecut in Ministerul de Razboi (1890-1892). In 1893 este avansat locotenent-colonel si numit commandant al Regimentului 5 Calarași (1893-1894), iar in anii 1894-1896, sef de stat major la Divizia a IV-a București (1894-1896) si apoi la Corpul III de Armata (1896-1899). In 1912 este numit comandantul Regimentului 8 infanterie Buzau, de la 1 aprilie 1918, cand este pensionat, stabilindu-se in Buzau.

Preocupat de inzestrarea infanteriei cu arme moderne, existente la acea data, cat si de situatia ostasilor tarani, propune lui I.C. Bratianu, prin mai multe memorii, o serie de imbunatatiri in armata (reforma armatei). La 9 iulie 1914 este numit subinspector al armatei, calitate in care s-a pronuntat impotriva aliantei militare cu Puterile Centrale. Este autorul a 21 lucrari de specialitate militara, din care 13 tiparite la Buzau, intre care si Memorialul meu (1922). Figureaza

pe listele de candidati pentru senat. Fiica sa Marietta a fost casatorita cu profesorul universitar Ion C. Cătuneanu.

Un alt fiu al lui Costache, **Constantin (Costică) C. Iarca** (13 iulie 1855-9 noiembrie 1940), s-a nascut la Ojasca. Ca politician a fost deputat Colegiul I Buzau, la alegerile din 1886 si aprilie 1891 si Colegiul III Buzau, la alegerile din noiembrie 1895. A fost casatorit cu Paulina Djuvara (1870-1940) din Braila, fiica lui Constantin (Tache) Djuvara (1825-1883), fost primar al Brailei, fost deputat, participant la evenimentele revolutionare din anul 1848. In mai 1883, s-a judecat cu Luxandra si Gheorghe Robescu, pentru partajarea mosiei Pârscovul de Jos.

Prin Decretul 3774/18 noiembrie 1914 a obtinut dreptul la concesiune, pe 75 de ani a exploatarii minei de lignit de pe mosia sa Palanca-Ojasca (125 ha din comuna Măgura).

La 1 august 1918 a cesionat drepturile sale inginerului A. Beldiman pentru suma de 600.000 lei si o redeventa anuala de 6%. La randul lui, acesta va ceda exploatarea , la 30 martie 1919, Societății Miniere.

In anul 1896, Constantin Iarca a actionat in justitie pe locuitorii improprietariți in mosia Cândeștii de Sus, pentru tulburare de posesie, in 1899 fiind mentionat ca proprietar al mosiei Zorești, un an mai inainte, in 1898, efectuandu-se hotarnicia mosiei sale Clinciu-Gorganele, numita si Deduleasca, din comuna Vernești, lucrare efectuata de catre inginerul hotarnic Emanoil Mehtupciu.

In anul 1923, in conformitate cu legea de reforma agrara din 1921, mosia Clinciu-Gorganele i-a fost expropriata. In 1927 era presedintele Societatii de vanatoare "Vânătorul" din Buzau. A fost membru al Societății Romane de Economie si ajutor "Grivița", fondata la 9 decembrie 1899 din initiativa ofiterilor in retragere, rezerva si

militie, la data lichidării, 30 mai 1910, fiind presedintele acesteia. Intre membrii fondatori figura si Mihai Al. Iarca, functionar.

Au avut doi copii: Oprișan Iarca (nascut la 27 decembrie 1893), casatorit cu Adela Prassa si Irina (1896-17 mai 1972) casatorita cu Ion Zamfirescu din Ramnicu Sarat.

Fratele viitorului general, Alexandru Iarca, **Dumitru C. Iarca**, inginer constructor, a colaborat cu Anghel Saligny (cu care a devenit cumnat, prin casatoria cu sora acestuia, Sofia) la constructia cunoscutului pod de la Cernavodă. După ce o vreme a fost prefect de Teleorman, se retrage la Buzau, unde isi construiește o casa pe strada Carol II (Independenței), pe locul careia s-a ridicat apoi imobilul Liceului de fete "Dr. Constantin Angelescu" (Mihai Eminescu). A avut un copil, Constantin Iarca, casatorit cu Sculi Logoteti, care la randul lor au avut doi copii: Dan Iarca si Valeria (Valy), casatorita cu Constantin (Puiu) Filotti.

IACOBESCU, AIMEE-GABRIELA, actrita la Teatrul National Bucuresti, fiica sublocotenentului farmacist Constantin Iacobescu si a Stelei, nascuta Mihai Dumitru, studenta, originara din Unguriu, s-a nascut la 1 iulie 1946, (noaptea de Sanziene), in satul natal al mamei, tatal fiind incadrat la unitatea militara din

localitate.

A absolvit Institutul de Arta teatrala si Cinematografica, clasa profesoarei Beate Fredanov (promotia 1968). Activitatea teatrala a desfasurat-o la Teatrul National Bucuresti. Contactul cu teatrul are loc cand era eleva in clasa a X-a de liceu, fiind distribuita de maestrul Sică Alexandrescu intr-o piesa a lui Aurel Baranga, moment care i-a

hotarat destinul. Desi cunoscut regizor i-a recomandat sa joace in piese de Caragiale, a jucat doar in doua schite, regizate tot de Sică Alexandrescu.

Considera ca ii datoreaza mult profesoarei Beate Fredanov, care a invatat-o arta si forta cuvântului. ABC-ul miscarii scenice, cum sa captezi atentia publicului, cum sa-l tii de mana in momentele de emotie, si care este timpul optim ca sa-ti spui replica, astfel incat sa aiba efectul maxim.

Iar regizorul Mihai Berechet a distribuit-o in roluri potrivite. A facut teatru, televiziune si film, in rastimpul a 10-12 ani fiind distribuita in roluri de cocheta, desi se considera mai degraba ingenua, lirica sau dramatica. A avut si roluri in travesti: Decebal din Titanic Vals, Ducele de York s.a.

In film a fost distribuita in: Sapte baieti si o strengăriță (1966), Frumoasele vacante (1967), Răpirea fecioarelor, Haiducii lui Șaptecăi (1970), Săptămâna nebunilor, Zestrea domniței Ralu (1971), Cu mâinile curate, Din viața unui pierde vaăa (1972), Nu filmăm să ne amuăam (1974), Osânda (1976), Dumbrava minunată (1980).

In stagiunea 1998/1999, la Teatrul National Bucuresti a jucat in piesa Regele si cadavrul, de Vlad Zografi.

5.5.2 Așezarea geografică

Comuna Unguriu se număra printre cele 2.859 de comune ale spatiului geografic romanesc si 82 ale judetului Buzau.

Situata pe malul raului Buzau, la o distanta de cca. 18 km de municipiul Buzau, cu acces la drumul national DN 10 Buzau – Brasov si la calea ferata pe ruta Buzau – Nehoiasu, are in componenta sa 2 localitati: Ojasca si Unguriu – resedinta comunei.

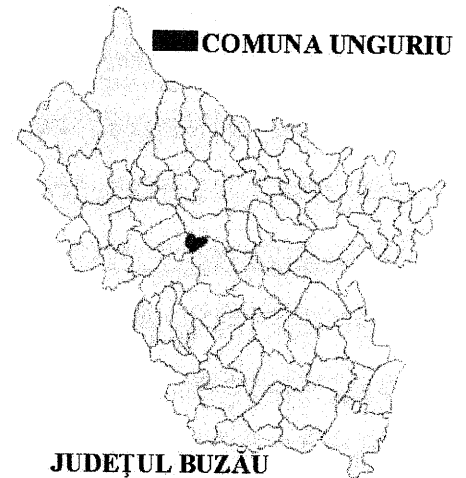
Comuna are coordonatele geografice: 45° 16' 60 Latitudine N;

26° 37' 60 Longitudine E.

Teritoriul administrativ al comunei are o suprafață totală de 1.611,555 ha din care 204,93 ha intravilan (144,71 ha Unguriu și 60,22 ha Ojasca). Intravilanele existente al satelor Unguriu și Ojasca se desfășoară tentacular de-a lungul drumului național DN 10 Buzău – Brașov și DC 271.

Vecinii comunei Unguriu sunt:

- în partea de nord – comuna Pîrscov;
- în partea de nord - est comuna Berca;
- în partea de vest comuna Măgura;
- în partea de sud - vest comuna Tisău;
- în partea de sud – est comuna Vernești;

5.5.3 Cadrul natural

5.5.3.1 Relief și hidrografie

Situată în zona colinară a județului, comuna Unguriu s-a dezvoltat în apropierea cursului de apă a râului Buzău.

Geomorfologic, localitățile comunei Unguriu sunt situate în zona Subcarpatilor de Curbura, respectiv zona deluroasă, cu altitudini de câteva sute de metri și cu 2 vâi torențiale ce alimentează râul Buzău. Datorită rezistenței reduse a rocilor din zonă, terenul este supus la procese de eroziune care generează forme de relief bine rotunjite, cu vâi săpate adânc în cuprinsul rocii de bază și cu numeroase alunecări de teren.

Atât roca de bază din zonă, cât și formațiunile acoperitoare, sunt roci de natură argilooasă, slab cimentate, fapt ce conduce la îngreunarea materialului în prezența apei, ceea ce determină modificarea stării de echilibru a masivelor de pământ, generând

processe fizico-geologice, cum ar fi alunecari de teren, ceea ce reprezinta o caracteristica importanta a zonei.

“Carpatii si Subcarpatii de Curbura se inscriu printre regiunile cu cea mai accentuata dinamica a proceselor de modelare actuala, care duc la o rapida modificare a reliefului. Consecinta a petrografiei si structurii flisoide si a molasei, a tectonicii deosebit de active, riscul declansarii proceselor geomorfologice dinamice actuale este amplificat aici de asocierea hazardului producerii unor seisme cu amplitudini mari si a unor precipitatii cu caracter torential ori a viiturilor dezastruoase”.

Litologia zonei se caracterizeaza prin depozite neogene de molasa reprezentate prin deluvii argiloase, marnoase, nisipoase, cu varsta pliocena si prin depozite mai noi de prafuri argiloase cuaternare. Aluviunile sunt raspandite doar pe vaile paraurilor si sunt reprezentate prin pietrisuri cu nisipuri.

Stratigrafic, se remarca prezenta depozitelor aluvionare, deluvial proluviale si eoliene care stau peste formatiuni mai vechi reprezentate prin marne, argile si gresii. In comuna studiata, rocile antecuatere sunt vizibile pe versanti in aflorimete.

Hidrogeologia

Hidrogeologia comunei este legata de colectorul principal, raul Buzau, alimentat de cursurile mai mici: izv. Valea Ciresului, Valea Ojasca, Valea Neagului etc. Apele subterane sunt alimentate pe terasele raului Buzau, pe maluri apa freatica gasindu-se la adancimi variabile, provenind si din aportul precipitatiilor sezoniere. Nivelul apei freatiche este variabil, in functie de adancimea stratului nisipos si de cantitatea de precipitatii anuale din zona, el aparand de la adancimea de 2,00 m pana la 18,00 m

Hidrologia localitatii nu este complexa, in general cantonarea apelor se face in al doilea strat principal al zonei, nisipurile grosiere. Principala sursa de alimentare a acviferelor este apa din precipitatii.

Comuna prezinta **zone de risc** natural astfel:

✓ alunecari de teren, curgeri ale terenului si eroziuni, intalnite dupa cum urmează :

- în localitatea Unguriu :

- zone cu eroziuni intalnite la intrarea in localitate, pe partea dreapta a DN 10, intre drum si calea ferata, precum si pe cursurile torentilor de pe versantul drept al raului Buzau.

- în loc. Ojasca :

- alunecari de teren active, pe drumul ce duce spre cariera (drumul petrolier), in apropiere de pensiune.

- alunecari de teren de o parte si de alta a drumului spre cariera, la iesirea din localitate;

- in zona carierei exista o alunecare de teren activa ce afecteaza si drumul comunal;

- eroziuni provocate de torentul situat in apropiere de biserica din localitate, precum si in apropiere de spitalul Ojasca.

✓ au mai fost intalnite si alte alunecari de teren si eroziuni, dar sunt situate in extravilanul comunei.

5.5.3.2 Clima

Comuna are un pronuntat climat temperat – continental.

Temperatura medie anuala este de 8 – 10 °C. Verile sunt calduroase, cu temperaturi ce depasesc 30°C, iar iernile cand mai blande, cand mai aspre, inregistrandu-se temperature de -20°C.

In ultima perioada s-au constatat fenomenele de seceta si de trecere directa de la iarna la vara, si de la vara la iarna, aproape disparand cele doua anotimpuri, primavara si toamna.

Cu decenii in urma, cand anii erau mai ploiosi, se produceau masive alunecari de teren.

In ultimii ani (5-10 ani) se înregistrează zapadă mai puțină, iernile fiind foarte secetoase.

In urma cu 15-20 ani ninge relativ abundent si sub actiunea vantului zapada era spulberata, formandu-se troiene care stanjeneau circulatia. Iarna era foarte frig din cauza crivatului care sufla cu putere, neavand niciun obstacol in cale. Ea incepea cam pe la 6 Decembrie (Sfantul Nicolae), alteori mai din timp.

Toamna timpul este mai mult ploios, ploile incepand din luna septembrie si de multe ori mai impiedica pentru un timp, treieratul si araturile, cum a fost in anii 1940 - 1941.

Din luna martie soarele incepe sa-si arate razele benefacatoare, semn ca primavara este aproape. Acum incep dezgheturile si drumurile devin aproape impracticabile pe o perioada de aproximativ 2-3 saptamani, pana cand solul absoarbe apa si se evaporeaza.

Primavara vanturile bat reci si aspre, iar ploile sunt dese.

Vara este foarte calduroasa, prin luna iulie inregistrandu-se cele mai mari temperaturi, acestea ajutand foarte mult la coacerea cerealelor.

Oamenii cunosc dupa cum bat vanturile si dupa ploi (daca acestea cad in luna martie, atunci este semn bun) cand este an imbelsugat.

Cantitativ, media anuala de precipitatii reprezinta o valoare care ar fi suficienta pentru majoritatea culturilor agricole, daca acesta cantitate s-ar putea inmagazina in sol; dar tot din repartitia de mai

sus se poate constata ca solul este lipsit de apa chiar de la inceputul primaverii, dupa o iarna cu precipitatii reduse, care abia reprezinta 18,3% din totalul cantitatii de precipitatii cazute anual.

Cantitatea maxima de precipitatii in 24 ore a fost de 95 mm. Cantitatea cea mai mica de precipitatii anuale a fost de 198,7 mm, iar cantitatea maxima de precipitatii anuale a fost de 821,8 mm.

Prima zapada cade pe la jumatatea lunii noiembrie, iar ultima in decada a treia a lunii martie. Grosimea stratului de zapada mediu anual pe intervalul 1896 – 1970 a fost de 51,6 mm. Dupa grosimea stratului de zapada anual, se poate afirma ca aceasta ar fi suficienta pentru protejarea culturilor agricole de toamna, daca ar fi uniform repartizata in teritoriu, insa, de cele mai multe ori vanturile spulbera zapada de pe camp, adunand-o in locurile adapostite.

In ceea ce priveste regimul termic, temperatura medie anuala este de +10°C, temperatura maxima absoluta este de +39°C si minima de -29°C.

Trebuie mentionat ca temperaturile foarte ridicate din cursul lunii iunie grabesc coacerea cerealelor si produc adeseori șiștăvirea lor, iar cele din luna iulie impiedica fecundarea la cultura porumbului.

Data aparitiei primului inghet este 28 octombrie (valoarea medie), cel mai timpuriu fiind pe 27 septembrie si cel mai tarziu pe 19 noiembrie.

In ceea ce priveste ultimul inghet, valoarea medie este 7 aprilie, cel mai timpuriu fiind la 6 martie si cel mai tarziu la 22 mai.

Prima bruma apare in luna septembrie, iar primăvara, ultimele brume cad la sfarsitul lunii aprilie si foarte rar in luna mai.

Adancimi maxime de inghet (zonarea teritoriului României), zona studiata are adancimea de inghet de 0,90 m. Terenul comunei apartine terasei raului Buzau.

Destul de periculoase pentru cultura plantelor sunt și variațiile bruste de temperatura. Raciri bruste se produc adesea la începutul lunii februarie, la finele lui martie, începutul lunii aprilie și la începutul lunii iulie.

Incalziri bruste se ivesc și la începutul lunilor octombrie și noiembrie.

În ceea ce privește **regimul eolian**, cele mai frecvente vânturi, în zona în care este situată comuna Unguriu, bat din direcțiile nord și nord-est iarna și sud, sud – est vara.

Vântul dominant este Crivatul, care poate să atingă viteze de până la 25 m/s. Iarna provoacă o scădere a temperaturii, având ca urmare o condensare a norilor și deci viscole cu zăpadă. Primăvara favorizează precipitațiile, iar vara suflă uscat și fierbinte.

Când se întâlnește cu vânturi contrarii provoacă vartejuri, care ridică la mari înalțimi paie, coceni, praf; este un vânt defavorabil pentru agricultură.

Austrul care bate dinspre vest, este un vânt uscat. În timpul iernii aduce ger uscat, iar vara căldură, accentuând puternic caracteristicile timpului de secetă.

Baltaretul este un vânt cald, aducător de ploi repezi și scurte. Se resimte mai mult vara. Bate din direcția sud-est. Este un vânt favorabil agriculturii.

Munteanul este un vânt violent și rece, bate din nord spre sud.

5.5.3.3 Resursele naturale, de teren și solurile

Putem considera Unguriu un loc daruit cu de toate: bogăția câmpului, mierea viilor și poamele livezilor, dar mai ales bogăția subsolului, carbune, petrol, gaze naturale dar și alte resurse minerale precum și nisipurile argiloase.

Structura terenurilor cuprinse în intravilan poate fi urmărită prin analiza bilanțului teritorial întocmit și cuprins în Planul Urbanistic General (PUG).

Bilanțul teritorial al comunei Unguriu se prezintă astfel:

		Suprafata (Ha)	Procent %
TOTAL SUPRAFATA COMUNA		1611.55 ha	100.00
SUPRAFATA TEREN AGRICOL		545.62	33.86
DIN CARE TEREN	ARABIL	207.20	12.86
	VII + LIVEZI	32.00	1.99
	PASUNE + FANEATA	306.42	19.01
SUPRAFATA TEREN NEAGRICOL		1065.93	66.14
DIN CARE TEREN	INTRAVILAN PROPUS	204,93	12.72
	PADURE	670.00	41.56
	DRUMURI	13.00	0.81
	APE	61,00	3.79
	NEPRODUCTIV	117,00	7.26

Livezile, pasunile, fanetele si padurile sunt locuri binecuvantate.

Un vestit cofetar de prin secolul XIX, Emil Frederic, care a colindat lumea intreaga si s-a pripasit pe aceste meleaguri, lucrând pentru "Casa Capșa", scria despre roadele pamantului valah: "Prin cate tari am umblat, nicaieri nu am gasit bogatie de fructe si asa variate ca la noi. Avem aici variatiuni de fructe de care nici nu se stie in alte tari, cu care sa-ti dezmierti cerul gurii".

Dar, printre toate cele multe, troneaza in livezile comunei Unguriu pruna cea brumarie, aceasta "odrasla a livezilor noastre", cum o numea Păstorel Teodoreanu.

Fondul funciar agricol constituie principala sursa naturală a teritoriului comunei, funcția dominantă în profilul economico-social fiind dezvoltarea agriculturii cu cele două ramuri principale: cultura vegetală și creșterea animalelor.

Totodată comuna Unguriu detine o suprafata de 670,00 ha padure, reprezentand un procent de 41,57 % din total suprafata teritoriu administrativ comuna. Existenta padurilor de conifere si foioase pe teritoriul administrativ al comunei Unguriu poate dezvolta in zona activitati de prelucrare superioara a lemnului, care poate ajuta la ridicarea nivelului de trai si crearea unor noi locuri de munca in comuna Unguriu.

Privit din punct de vedere genetic, solul de pe teritoriul comunei Unguriu face parte din tipul de sol al cernoziomului levigat. In cadrul acestui tip s-au separat, datorita diversitatii reliefului, deci a unui factor geomorphologic, urmatoarele unitati de sol:

Roca mama pe seama careia s-au format solurile sunt luturile loessoide – cu textura usoara sau mijlocie – slab coezive, caracterizate prin culoare galbuie cu nuante roscate, prin porozitate mare, precum si printr-un continut ridicat de CaCO_3 sub forma de concretuni friabile si difuze. Sub aceasta patura de luturi loessoide se gasesc nisipuri friabile, carbonatate, nisipuri care apar la zi, in portiunile excesiv erodate.

Insusirile zilnice ale solului permit executarea unor lucrari agricole de calitate atunci cand solul este aprovizionat cu apa cel puțin 50% din capacitatea de camp. In schimb, solul se lucreaza

destul de greu atunci când procentul de apă se apropie de limita apei de higroscopicitate.

Din cauza procentului redus de apă higroscopică și datorită capacității mari de reținere a apei în sol, plantele cultivate rezistă relativ bine la perioade lungi de secetă.

Din punct de vedere al indicilor agrochimici, solurile prezentate au o reacție neutră până la alcalină.

În ce privește conținutul în potasiu, este un sol mijlociu până la bine aprovizionat. Conținutul de fosfor (P_2O_5) este slab spre mijlociu.

Comuna Unguriu administrează în prezent un teritoriu de cca. 1.611,555 ha, reprezentând aproximativ 0,264 % din suprafața Județului Buzău (cca. 610.260 ha). Cea mai mare parte a teritoriului o reprezintă zona de pădure ocupând un procent de 41,56% din suprafața comunei cca. 670 ha.

De asemenea o importantă resursă de teren cu cca. 19,01% din suprafața comunei o constituie pășunile și fânețele ce reprezintă adică cca. 306,42 ha ocupând al doilea loc, după pădure, ca pondere în total suprafață.

O altă problemă legată de resursele de teren, este încă lipsa evidenței cadastrale exacte, care influențează atât asigurarea unei impozitări corecte a proprietăților, utilizarea eficientă a terenului agricol cât și dezvoltarea unei politici de terenuri la nivelul administrației locale și promovarea activă a valorilor funciare disponibile. Acest fapt, coroborat cu fragmentarea proprietății agricole precum și cu inexistența unor forme asociative în domeniul activităților agricole, constituie piedici în utilizarea resurselor de teren.

Prin HG 897/05.07.2006 publicată în Monitorul Oficial nr. 731 bis din 22.08.2006, partea I a fost stabilit inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al comunei. Acesta a fost însușit prin

hotărârea consiliul local Unguriu nr.18/30.07.2004 și a fost modificat și completat prin hotărârile consiliului local Unguriu nr. 38/09.09.2009 și 36/23.12.2011. Acesta cuprinde ca bunuri imobile suprafețe de teren plantat, terenuri libere, parcuri, căi de circulație, poduri, rețele tehnico-edilitare și numeroase clădiri de interes public cu terenul lor aferent.

Bilantul suprafețelor zonelor functionale din intravilanul existent pe sate se prezintă astfel:

Satul Unguriu

Nr Crt	ZONE FUNCTIONALE	PROPUS	
		Suprafata (Ha)	Procent(%)
1.	ZONA LOCUINTE SI FUNCTIUNI COMPLEMENTARE	124,69	86,17
2.	ZONA INSTITUTII SI SERVICII DE INTERES PUBLIC, COMERT	1,13	0,78
3.	ZONA UNITATI INDUSTRIALE DEPOZITARE	0,08	0,05
4.	ZONA UNITATI AGRICOLE	-	-
5.	ZONA GOSPODARIE COMUNALA BISERICA+CIMITIR	0,50	0,34
6.	ZONA SPECIALA	10,00	6,92
7.	SPATII VERZI AGREMENT SPORT	4,85	3,36
8.	ZONA TEREN SUB APE	0,32	0,22
9.	ZONA CAI DE COMUNICATII RUTIERE	2,62	1,80
10	ZONA CAI DE COMUNICATII FEROVIARA	0,52	0,36
TOTAL TERITORIU SAT UNGURIU		144,71 ha	100 ,00 %

Satul Ojasca

Nr Crt	ZONE FUNCTIONALE	PROPUS	
		Suprafata (Ha)	Procent(%)
10.	ZONA LOCUINTE SI FUNCTIUNI COMPLEMENTARE	45,78	76,02
11.	ZONA INSTITUTII SI SERVICII DE INTERES PUBLIC, COMERT	8,80	14,61
12.	ZONA UNITATI INDUSTRIALE DEPOZITARE	-	-
13.	ZONA UNITATI AGRICOLE	0,73	1,22
14.	ZONA GOSPODARIE COMUNALA BISERICA+CIMITIR	0,26	0,44
15.	ZONA SPECIALA	-	-
16.	SPATII VERZI AGREMENT SPORT	2,10	3,48
17.	ZONA TEREN SUB APE	-	-
18.	ZONA CAI DE COMUNICATII RUTIERE	1,45	2,40
10	ZONA CAI DE COMUNICATII FEROVIARA	1,10	1,83
TOTAL TERITORIU SAT OJASCA		60,22	100 ,00 %

5.5.4 Populație

5.5.4.1 Evolutia demografica

Cercetarile arheologice au pus in evidenta numarul scazut al locuitorilor in antichitate si in perioada premergatoare feudalismului. Mijloacele primitive de productie si de asigurare a celor necesare vietii, desele conflicte intertribale si apoi indelungata perioada a migratiei popoarelor au impiedicat o evolutie demografica pronuntata.

Prima sursa cu privire la populatia si familiile vechi din comunei Unguriu ne-o ofera hrisoavele domnesti de intarire a unor ocine si proprietati. Acte de hotarnicie, de mostenire, de danie a proprietarilor apar pentru prima data in secolul al XVI-lea.

Documentele de la mijlocul secolului al XVI-lea, inmultindu-se si diversificandu-se, dau posibilitatea de a urmari cu mai multa usurinta pe stiutorii de carte din satele judetului. O prima categorie

de stiutori de carte o releva actele care mentioneaza martori, juratori si hotarnici.

Surse privind populatia comunei ni le furnizeaza Basil Iorgulescu la 1892. Unguriu, c. al C. Magura cu 920 de locuitori si 216 case, are subdivisiile: Palanga si Scriptoarea. Constantin Mavrocordat, printr-un hrisov din 7249 Aprilie, il trece sub stapanirea Episcopiei cu conditiune, ca fiecare locuitor sa faca claca 6 zile (claca, nu lucru), nu deodata , ci pe rand: la coasa, secera, si aratura, sa dea dijma din 10 una, dupa obicei. Cel ce vinde vin sa dea aditul butii Sf, Episcopii.

Structura populatiei in martie 1947

Specificare	Total suflete	Nr. copiilor	Din care pe varste	
			Pana la 2 ani	2 - 7 ani
Unguriu	2.044	577	95	96
Ojasca	317	90	11	30
Total comuna	3.183	972	149	163

Comparativ cu sfarsitul secolului al XIX-lea, populatia a crescut cu 37 % in anul 1947. In anul 1977 populatia de sex masculin era mai mare decat cea de sex feminin.

Populatia cu varsta peste 60 ani reprezenta 17,8 % din total.

Pentru a face o analiză comparativă a evolutiei populatiei, redam situatia din 1992.

Structura populatiei in anul 1992

Specificare	Total populatie	Din care		Total categorii de varsta (ani)		
		M	F	0-19	26-59	Peste 60 ani
Unguriu	1.870	939	931	472	924	474
Ojasca	168	87	81	61	79	28
Total	2.038	1.026	1.021	533	1.003	502

În anul 1992 raportul dintre sexe avea aceeaşi tendinţă. Populaţia cu vârsta peste 60 era cu 6,8 % mai mare decât în anul 1977. Fenomenul de îmbătrânire era în creştere.

În ceea ce priveşte populaţia cu vârsta 0 – 19 ani în anul 1977 erau 831 locuitori, cu 298 locuitori mai mulţi decât în anul 1992. Fenomenul de îmbătrânire în următoarea perioadă se va accentua şi mai puternic.

În anul 1992 populaţia totală a scăzut faţă de anul 1977 cu 487 locuitori, ceea ce reprezintă o scădere de 20 % faţă de populaţia totală.

Analizând evoluţia populaţiei pe sate, constatăm următoarele:

✓ populaţia în satul Unguriu, în anul 1992 a scăzut faţă de anul 1977 cu 497 locuitori, ceea ce înseamnă cu 25 %. Deşi populaţia, pe total, în perioada analizată a scăzut, numărul populaţiei cu vârsta peste 60 a crescut cu 62 locuitori;

✓ populaţia în satul Ojasca, în anul 1992 era mai mare cu 10 locuitori iar numărul celor cu vârsta peste 60 ani era mai mic cu 9 locuitori.

Populaţia în anul 2002 se prezintă după cum urmează:

Specificare	Total populație	Din care	
		M	F
Unguriu	1980	980	1000
Ojasca	473	185	288
Total	2153	1065	1088

Analizând populaţia totală din anul 2002 cu cea din anul 1992 se constată că, în această perioadă, populaţia a crescut cu 5 %.

Din analiză, reiese că în prezent tendinţa grupei 0 – 4 ani este în creştere, ca urmare a indemnizaţiei majorate pentru creşterea copilului până la vârsta de 2 ani. Multe femei consimt să conceapă un

copil deoarece salariile multora dintre ele sunt mai mici fata de indemnizatia oferita de stat.

Populatia in anul 2011 se prezinta dupa cum urmeaza:

Specificare	Total populatie	Din care		Total categorii de varsta (ani)		
		M	F	0-19	20-59	Peste 60 ani
Total	2.415	1.236	1.179	483	1.323	609

Analizand populatia totala din anul 2011 cu cea din anul 2006 se constata ca, in aceasta perioada, populatia a crescut cu 12 %.

Populația în anul 2013 se prezenta astfel:

Nr. Crt.	Denumire sat	Total locuitori			Total gospodării
		M	F	Total sate	
1.	Unguriu	850	845	1.695	521
2.	Ojasca	326	356	682	234
3.	TOTAL	1.176	1.201	2.377	755

5.5.4.2 Locuintele

Pe masura ce oamenii au intrat in posesia celor necesare traiului de zi cu zi, au simtit nevoia sa se fixeze pe teritoriul respectiv.

Configuratia terenului usor accesibila, oferind la nevoie adapost bun impotriva vicisitudinilor vremii, ca si ceilalti factori favorabili vietii omului, plantelor si animalelor, i-au atras pe stramosii nostri si i-au determinat sa se stabileasca pe aceste meleaguri din cele mai indepartate vremuri. Dovada ne-o fac numeroasele vestigii arheologice descoperite in urma sapturilor efectuate pe vetrele vechilor asezari. Ele confirma faptul ca, inca din neoliticul dezvoltat, populatia locala era stabilă si traia in mici sate gentilice, aceste locuinte in forma dreptunghiulara stau marturie, peste veacuri, despre activitatea

locuitorilor ce se indeletniceau, fara nicio indoiala atat cu cresterea animalelor cat si cu agricultura.

Desigur, primele locuinte au fost bordeele de forma dreptunghiulare, sapate in pamant si cu intrarea pe una din laturile mici.

Ducandu-si traiul in locuinte semiangropate, organizati in obști satesti, ocupandu-se cu agricultura, cresterea animalelor si unele mestesuguri, autohtonii evolueaza treptat spre forme superioare de organizate, deranjate in evolutia lor de ultimii migratori: cumani, pecinegi, uzi. De la cumani se pare ca s-a mostenit hidronimul Calmatui.

Cu timpul, locuinta stabila a sateanului a iesit la suprafata solului, marindu-si spatiul si evoluand incontinuu in decursul vremii.

Spre sfarsitul oranduirii feudale, casele autohtonilor aveau peretii construit din pari de lemn impletiti cu nuiele si lipiti cu lut si in interior si in exterior. Acoperisul de stuf, paie sau coceni avea doar doua pante de scurgere. Pana pe la inceputul secolului al XX-lea, chiar gospodarii cei mai instariti aveau case modeste, compuse dintr-o singura camera si o tinda. Peretii acestor case erau uneori spoiti cu var, care pe vremea aceea era foarte scump. Tavanul era din scanduri batute pe grinzi si era lipit cu pamant in pod.

Camera de locuit era destul de mare avand suprafata de 4/4 m sau 4/5 m, iar tinda de 4/2 m. In tinda, pe vatra, se puneau pirostriile si se gatea mancarea. Vatra avea un horn larg ce iese direct prin acoperisul casei. Focul se pastra seara invelit in spuza. Dacă se stingea, se imprumuta de la vecin.

In curtea ingradita cu gard se mai afla construit un cosar despartit in doua compartimente: unul pentru adapostirea vitelor si celalalt pentru car si uneltele de munca.

Pe langa obisnuita tinda, devenita cu timpul polata, in alcatuirea case au aparut doua camere mari de obicei 4/4 m, legate intre ele printr-un antreu de 4/4 m. Ca materiale de constructii au inceput sa se foloseasca piatra pentru fundatii, talpile, stalpii, grinzile si capriorii din lemn. Acoperisul de stuf, paie sau coceni a fost inlocuit cu cel de tabla sau tigla, iar pe peretele din fata, pe toata lungimea casei a aparut prispa cu balustrade si stalpi, uneori mestesugit ornamentate.

Dupa cel de Al Doilea Razboi Mondial, locuinta taranului a inregistrat un salt calitativ uimitor, atat din punct de vedere al spatiului de locuit, al materialului de constructie folosit, cat si din punct de vedere al formei tot mai moderne a caselor.

De-a lungul timpului orientarea caselor a ramas aceeași spre est si vest, cum este si expozitia naturala a dealurilor cu vii.

Profesorul Bazil Iorgulescu arata ca in comuna Unguriu erau 496 de case confortabile si curate, traiul era ceva mai bun. Locuitorii in general erau harnici si de o rara inteligenta.

Situația actuală se prezintă astfel: Zona de locuinte si functiuni complementare ocupa in mare parte teritoriul intravilanelor existente al celor doua sate componente ale comunei Unguriu insumand o suprafata de 170,47 ha (83,18 % din total intravilan).

In satele comunei Unguriu, locuintele au in general structura functionala traditionala a caselor de deal, care sunt inlocuite treptat cu locuinte functionale si materiale de constructie moderne - caramida, beton care conferea locuitorilor un grad sporit de confort in detrimentul pierderii treptate a structurii traditionale a locuintelor aflate in zona. Prin realizarea retelelor de apa, gaze , in viitor si canalizare se va creste nivelul de viata a populatiei prin construirea unor bai si bucatarii dotate cu apa curenta si canalizare.

Regimul de înălțime în intravilan a construcțiilor existente este în general parter, cu unele accente de P+1, P+2. Locuințele sunt în general unifamiliare și prezintă siguranță în exploatare.

Conform recensământului din anul 2011 (date parțiale) în comuna Unguriu există 764 de gospodării și un număr al clădirilor de 832 din care clădiri cu locuințe 829.

5.5.4.3 Datini și obiceiuri

Aidoma aspectelor legate de locuințe, referirile la datini și obiceiuri se vor prezenta pentru perioada anterioară anilor '50, deoarece apropierea de oraș, navetismul și alți factori au dus la pierderea specificului local al unor tradiții sau la degenerarea altor, evidențiindu-se și aici așa-zisa emancipare.

Multe datini și obiceiuri sunt legate de marile momente ale existenței umane, precum: **nasterea, casatoria și moartea.**

Nasterea copilului avea loc, de cele mai multe ori, pe podeaua de pamant acoperită în acele momente cu paie sau cu un tol, mama fiind asistată de o bătrână pricepută la astfel de lucruri, numită mosică.

A treia zi de la nașterea copilului, după baie de seară, se puneau "ursitorile" la fereastră sau la o masă, ursitori ce constau în boabe de cereale, bani, carti, zahăr, lână e.t.c. crezându-se că ursitorile personale mitologice, vin să-și facă urări de sănătate și belșug în viața noului născut. Ursitorile erau pastrate și puse în prima scaldă de după botez.

Un complex ceremonial există în cadrul **casătoriei.**

Mai întâi era "petitul", când flăcăul în înțelegere cu familia lui, trimitea petitori la casa viitoarei soții. Aici începeau tocmelele stabilindu-se zestrea miresei.

Dupa perfectarea inoieiilor, se facea logodna care avea loc in casa miresei, distractia fiind asigurata de lautarii tocmiti de ginerica. Nunta propriu-zisa incepea sambata cu pregatirile si batutul brazilor si continua duminica cu ceremonialul cununiei religioase considerate pana azi mai importanta chiar decat cununia civila. Toti nuntasii se adunau la casa mirelui luand parte la petrecerea ce dura pana luni dimineata. Aici erau prezenti parintii si rudele mirilor, nasii si alti invitati, invitatia facandu-se cu plosca de catre mire. Odata petrecerea incheiata, toti nuntasii plecau la rachiul la casa miresei.

Moartea, ultimul ciclu al vietii, a constituit si constituie prilejul de manifestare a unor obiceiuri ce se pierd in vechime si care deriva din stravechiul cult al mortilor.

Dupa ce si-a dat ultima suflare, mortul este scaldat, imbracat cu cele mai bune haine si asezat intr-un sicriu de lemn pe perne moi de culoare alba si nefolosite, fiind privegheat de membrii familiei, rude, vecini, prieteni si alti consateni pana in ziua inmormantarii, este bocit de cei apropiati cu vorbe improvizate ce evoca profundul regret al despartirii si unele scene deosebite din viata celui decedat.

In sera premergatoare inhumarii, i se citesc "Stalpii" de catre preot iar a doua zi este dus la biserica pentru a i se face slujba de inmormantare, unde toti cei care participa aprind cate o lumanare si fac cruce si zic: "Dumnezeu sa-l ierte". In timpul slujbei se impart "pomineti" care constau dintr-o batista ce are intr-un nod monede de mici valoare semnificand plata "vamilor de dincolo", un covrig sau un mar si o lumanare. Dupa terminarea slujbei religioase, in sunetele triste ale clopotelor, cortegiul mortuar se indreapta spre cimitir unde are loc inhumarea. Momentul despartirii pentru todeauna de cel drag, dus la biserica si cimitir pe vremuri cu caruta iar acum de regula cu masina, se caracterizeaza prin accente adanci de durere, concretizate

in tipete si apeluri sfasietoare, prin bocete ce intristeaza intrega adunare.

Urmeaza datul pomenirii peste groapa, vechi obicei crestian, apoi masa de pomenire organizata la casa decedatului.

Cultul mortilor continua cu parastasele de pomenire, la inceput mai dese, apoi mai distantate in timp. Obiceiurile legate de moarte nu pot fi despartite de traditionala coliva facuta din grau fiert indulcit cu zahar si de colacul facut din faina de grau. Atat parastasele cat si "capetele" (slujbele de pomenire facute in postul mare) sunt neaparat slujite de preot.

Tot in credinta ca si in viata de apoi omul are cam aceleasi nevoi ca si in viata reala, se imparte nu numai mancare si bautura, ci si articole de imbracaminte si incaltaminte, si chiar mici piese de mobilier.

Interesant este un obicei pastrat pana astazi: cojile nucilor folosite pentru coliva se imprastie la raspantii de drumuri in credinta ca cei decedati dupa ce mananca din pomeni, beau apa provenita din precipitatii si stransa in coaja nucilor.

Dintre celelalte **datini** practicate, mai ales de copii, sunt cele de iarna, legate in special de nasterea lui Isus Hristos, astfel in perioada 6 - 23 decembrie se merge cu "Steaua", in ajunul Craciunului cu "Buna dimineata", din zori si pana in seara Anului Nou se merge cu "Colindul" iar in prima zi a anului cu "Sorcova" si "Semanatul".

Putini mai sunt cei care astazi mai practica aceste obiceiuri, textele unora din ele s-au trunchiat, s-au denaturat, iar vechile rasplati in "mere, pere, nuci, covrigi, colaci" s-au convertit in bani, economia de piata spunandu-si si aici cuvantul, tarifele colindatorilor crescand considerabil.

Secole de-a randul, din ignoranta, dar si din dorinta de a inlatura raul din viata si societate, pentru durerile vizice si psihice ale oamenilor, s-au folosit **leacurile babesti, descantecele** si alte forme de acest gen.

5.5.4.4 Modul de viata

Dupa cum am mai amintit, primii locuitori statorniciti pe aceste locuri se ocupau cu agricultura si cresterea animalelor.

Cu toate ca locuitorii erau harnici si dispuneau de terenuri fertile, traiul era modest. Hrana obisnuita a taranului era mamaliga si fasolea, branza, laptele si ouale. Iarna puneau accent pe varza murata, muraturi, ceapa. De Pasti, dupa ce toti ai casei, de la mic la mare, posteau sase saptamani, taiau o pasare mare din curte sau un miel. Roseau oua, gospodinele pregatind minunata pasca cu branza. Primavara si vara, hrana era cea mai diversificata si mai usoara. Ciorbele acre, mancarile batute cu urzici, loboda, ștevie si lactuci erau socotite, pe buna dreptate, ca "schimba sangele". De asemenea, pestele sarat era un aliment foarte apreciat. La masa era prezenta o cinzeaca – doua de tuica si o oala cu vin. Baza alimentatiei pentru copii, de vara si pana toamna, o constituiau strugurii si alte fructe. Cand venea iarna si mai ales cand plecau la scoala, feliuta de mamaliga prajita pe jar era destul de apreciata.

Confortul modest se datoreaza si faptului ca de multe ori au trebuit sa se retraga din fata navalitorilor care le pradau bunurile. Cand se intorceau erau nevoiti sa ia totul de la inceput.

In timpul invaziilor, anuntati din vreme de focurile aprinse pe colinele campiei, cu bataie pana la Dunare, locuitorii se retrageau spre padurile din nordul satului. Graul, meiul, orzul si alte bunuri, in timpul refugiului se depozitau in gropi arse sau nu, din vreme

pregatite, cu deschidere mica la suprafata (forma de clopot sau conica), gropi ce se acopereau cu pamant, pentru a nu fi descoperite de cei care temporar ii obligau sa-si paraseasca gospodariile.

Dupa cum am amintit in capitolele anterioare comuna Unguriu are resurse minerale, carbune si petrol care au fost exploatare de sute de ani de locuitorii de aici continuand traditia muncii miniere in special. De aici si confortul mai ridicat fata de comunele din jur.

Dupa anul 1990, in urma transformarii social-economice, populatia a revenit in comuna si se lupta sa-si lucreze suprafatele dobandite potrivit legilor fondului funciar privind reconstituirea si constituirea dreptului de proprietate asupra pamantului.

Locuitorii s-au preocupat permanent pentru sporirea confortului lor.

Asa cum profesorul Bazil Ionescu a prezentat locuitorii din Unguriu ca oameni inteligenti si harnici, aceste trasaturi i-au caracterizat in munca de zi cu zi.

5.5.5 Economia

5.5.5.1 Evolutia proprietatii

Asa cum arata profesorul Basil Ionescu "afara de o mica sfoara de mosie a satului, tot teritoriul este al mosnenilor". Mosnenii aveau dreptul sa-si vanda proprietatile si se bucurau de prioritate, ei si mostenitorii lor, pentru rascumpararea acestor proprietati. In toponimie, s-a pastrat pe langa termenul "Domnie" si acela de "Cantacuzu", pentru un colt de padure, desemnand partial fostul domeniu al puternicei familii a Cantacuzinilor.

Ca proprietati, in lucrarea lui Basil Iorgulescu sunt amintite mosia Unguriu, proprietatea statului, fosta a schitului Sf. Gheorghe Nou din Bucuresti, cu 720 ha, din care 150 teren arabil, 40 faneata,

511 padure, izlaz si terenuri neproductive. Din aceasta mosie, 465 ha au fost atribuite fostilor clacasi, in conformitate cu Legea Agrara din 1864.

La sfârșitul secolului al XIX-lea era incorporată la mosia Magura, cu numele Magura – Unguriu, parte din teren vanzandu-se celor care solicitau.

Cele 511 ha de padure erau divizate in Scriptoarea – Ojasca si Cireasa. Mai era mosia Unguriu – Ojasca, proprietatea statului, fosta de asemenea, proprietate a schitului Sf. Gheorghe Nou din Bucuresti, cu 175 ha livada, parte teren arabil si faneata, parte a mosiei Albesti – Unguriu, din catunul Albesti (actualmente comuna Smeeni), Unguriu sau Ojasca, Magura, comuna Magura si Beliciu din comuna Sageata, toate foste proprietati ale scitului Unguriu.

Desigur, de-a lungul timpului, cei mai instariti dintre taranii liberi – mosnenii – reusesc prin cumparari de pamanturi, mai ales la “foamete” si chiar prin uzurpari, sa-si extinda proprietatile in dauna celor care la nevoie, vedeau o parte sau chiar intreaga suprafata de pamant pe care o aveau in posesie, obligate fiind dupa aceea sa-si asigure existenta prin munca, pe baza de claca sau dijma. Cei care cumparau aveau intodeauna grija sa obtina hrisoave de intarire a proprietatilor lor din partea domnitorului, in multe cazuri proprietati nedalnice.

Pe de alta parte, ca urmare a mostenitorilor si vanzarilor “fiecare din aceste trupuri s-au subdivizat in nenumarate sfori, dupa cetele de mosneni formate mai in urma, asa ca nu se poate un teren mai dumicatit si incurcat ca al acestei comune, mai la fiecare pas esti intr-o noua proprietate”.

Pe aceste locuri, din cele mai vechi timpuri, aveau stapanire mosnenii. Dar, in decursul vremii, multi din acestia, din cauza

birurilor sau calamitatilor naturale, erau siliti sa-si vanda pamantul si drept consecinta se asezau pe proprietatea altora devenind clacasi.

Viata grea si setea de pamant a fost solutionata in parte de catre domnitorul Alexandru Ioan Cuza prin impropietarirea din 1864. Impropietaririle din 1878, 1888, 1921, 1945 n-au reusit sa creeze acea atmosfera ca taranii sa fie cu adevarat liberi si sa poata duce o viata linistita.

Dar traiul zilnic era asigurat de venituri obtinute in special muncii majoritatii in minerit si petrol.

Facem aceasta afirmatie deoarece incepand cu anul 1949, dreptul de proprietate a fost sechestrat de oranduirea comunista, taranii ramanand proprietari numai pe casa de locuit si suprafata de pamant de 250 mp.

Si dupa aparitia legilor fondului funciar incepand cu anul 1991, reconstituirea dreptului de proprietate s-a realizat cu mare greutate.

Dupa 16 ani de la aparitia a numeroase acte normative, unii din fostii proprietari încă nu au reușit să intre în posesia proprietatilor confiscate in perioada 1945 – 1989 de regimul comunist.

5.5.5.2 Ocupatiile

5.5.5.2.1 Agricultura - Pomicultura

Activitatea de baza a locuitorilor din Unguriu a fost inca din timpuri stravechi agricultura, in care s-au armonizat, de-a lungul secolelor, in raporturi echilibrate cultivarea cerealelor, vitei de vie, legumelor, pomilor fructiferi si cresterea animalelor.

Profitul gospodariei mixt agro-viti-pomicol a fost determinat de configuratia terenului care a influentat in acelasi sens ocupatia locuitorilor din aceste sate.

Pana in a doua jumătate a secolului al XIX-lea nu avem date concrete privind categoriile de folosinta ale terenurilor, ale culturilor, a nivelului productiilor obtinute si nici a numarului si speciilor de animale crescute.

Pana la inceputul secolului al XVIII-lea, pe teritoriul comunei Unguriu existau suprafete insemnate de paduri.

In anul 1955, din cauza secetei si a grindinei, productiile agricole realizate au fost foarte scazute iar sapte ani mai tarziu s-au confuntat cu o alta mare seceta. Pentru anulara acestei mari calamitati, in anul 1964, Consiliul Judetean Buzau, in sedinta din 6 noiembrie, a supus aprobarii proiectul abaterii unei ramuri din raul Buzau si construirea unui canal care sa uneasca Buzaul cu Calmatuiul pentru irigat.

Primele informatii cu privire la categoriile de folosinta ni le ofera profesorul Bazil Iorgulescu in anul 1892. Comuna Unguriu posedea ca proprietati, mosia Unguriu, proprietatea statului, fosta a schitului Sf. Gheorghe Nou din Bucuresti, cu 720 ha, din care 150 ha teren arabil, 40 faneata, 511 padure, izlaz si terenuri neproductive.

Din aceasta mosie, 465 ha au fost atribuite fostilor clacasi, in conformitate cu Legea Agrara din 1864. La sfarsitul secolului al XIX-lea era incorporat la mosia Magura, cu numele Magura – Unguriu, parte din teren vanzandu-se in loturi celor care solicitau. Cele 511 ha de padure erau divizate in Scriptoarea – Ojasca si Cireasa. Mai era mosia Unguriu – Ojasca, proprietatea statului, fosta de asemenea proprietate a schitului Sf. Gheorghe Nou din Bucuresti cu 175 ha livada, parte teren arabil si faneata, parte a mosiei Albesti – Unguriu. Aceasta era divizata in patru parti distincte: Albesti. Din catunul Albesti (actualmente comuna Smeeni), Unguriu sau Ojasca,

Magura, COMUNA Magura si Beilic din comuna Sageata, toate foste proprietati ale schitului Unguriu.

De asemenea merita retinut faptul ca, in aceasta perioada, Camera Agricola depunea eforturi mari pentru asigura grau de samanta tratat la un pret de 4 lei/kg fata de 2,50 lei/kg, cat era pretul graului pentru consum.

La data de 26 iunie 1930 Camera de Agricultura a judetului Buzau, atrage atentia viticultorilor ca a fost promulgata "Legea pentru oprirea plantarii viilor hibridi directi".

Interesant este ca si astazi, dupa o perioada de 75 de ani, aceasta problema inca nu a fost rezolvata.

In anul 1944, ca urmare a bazei materiale necorespunzatoare dar si a timpului polios, la data de 17 noiembrie nu se semanase decat 150 ha grau din cele 620 ha din program. La aceeasi data 17 noiembrie, nu se terminase recoltatul strugurilor. Un an mai tarziu au introdus in cultura bumbacul.

Si in comuna Unguriu s-au aplicat prevederile Legii nr.187/1945 in urma carora mosierilor le-a ramas in proprietate o suprafata maxima de 50 ha, precum si prevederile Legii 183/1949 prin care s-au lichidat mosiile.

In anul 1962, prin incheierea cooperativizarii agriculturii, s-a desfiintat dreptul de proprietate asupra pamantului, ceea ce a insemnat o mare lovitura pentru starea economica a Romaniei. Regimul comunist n-a tinut seama ca proprietatea a fost a celor care i-a determinat pe romani sa apere tara eroic de atatea ori de-a lungul istoriei.

Inscrierea in intovarasirea Agricola a constituit un preambul pentru infiintarea cooperativei agricole de productie.

În perioada 1962 – 1989 statul a alocat fonduri mari pentru combaterea eroziunii solului, regularizarea și dirijarea torentilor, fixarea râvelor prin plantații și construcții hidrotehnice. Agricultură a fost dotată cu o puternică bază tehnico-materială, ceea ce a dus la mărirea producției agricole. Cu toate acestea, retribuirea membrilor cooperatori era din ce în ce mai slabă. În loc să crească retribuția reală, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a elaborat noi normative majorând în mod nejustificat normele de muncă. În felul acesta s-a încercat să se ascundă proasta renumerare a celor care lucrau în cooperativă. Pe lângă retribuirea scăzută a muncii, pe umerii populației rurale apăsa și sistemul de contractare și achiziții a produselor agricole, afectând în mod grosolan și cantitatea de produse realizată de țărani în gospodăria personală. Politica de a-i lua sateanului o parte însemnată de porumb, graș, fasole, carne de porc, de bovină, de ovină și de pasăre lapreturi derizorii, a fost încă o grea lovitură pentru viața celor de la sate.

Contractele și achizițiile pentru atragerea produselor agricole la fondul de stat au dovedit o gravă limită a societății comuniste. Pe umerii garboviti ai țărânului apăsau greutăți enorme.

Dacă la început se credea că unitatea agricolă, prin intrarea în producție a noilor suprafețe de livezi, va reuși să asigure o retribuție decentă, viața a demonstrat că, din contra, fondul de retribuție de la an la an, devenea tot mai mic ca urmare a scadentei creditelor contractate pentru investiții și a pierderilor tot mai mari care se înregistrau în zootehnie, pe măsura ce efectivele creșteau fără niciun fundament economic.

În aceste condiții, forța de muncă a migrat spre industrie și alte sectoare de activitate. Deficitul forței de muncă din cooperative agricole a fost rezolvat abandonând suprafețe de teren nemecanizabile

care au inceput sa se transforme in "parloage". Pe terenurile din zona de ses, prin mecanizare si chimizare, lucrarile agricole se realizau in conditii satisfacatoare. Toamna, pentru recoltarea culturilor veneau in ajutor armata, muncitorii, elevii care nici pe departe nu acopereau deficitul fortei de munca.

Scolarii, in loc sa se ocupe de sarcinile proprii, lucrau zile in sir pe camp, profesorii avand un rol cu totul diferit fata de menirea lor. Revenind la scoala, profesorii erau obligate sa comprime volumul de cunostinte creind discrepante intre nivelul de pregatire al elevilor din mediul rural si a celor din mediul urban. Aceasta diferenta de pregatire a iesit in evidenta la concursurile scolare, la examenele de admitere in licee sis coli profesionale.

Pentru folosirea bazei tehnico-materiale din agricultura se impunea prezenta unei forte de munca calificate care sa exploateze efficient volumul mare de investitii in agricultura.

Desi Ministerul Agriculturii a scolarizat un numar insemnat de tineri pentru meseria de mecanizator, datorita retributiei scazute, pe masura ce-si insuseau meseria din punct de vedere practice, acestia paraseau agricultura mergand spre alte sectoare de activitate cu o retribuire superioara. In constructiile fostei exploatari miniere a functionat intre anii 1966-1972 scoala profesionala cu profil mecanic.

In ceea ce priveste cresterea animalelor, taranii in mod constant au imbinat cultivarea pamantului cu zootehnia, constienti fiind ca o parte din produsele vegetale nun pot fi valorificate decat prin intermediul organismului animal.

Viata a demonstrat ca este foarte greu de armonizat interesele membrilor unei colectivitati.

5.5.5.2.2 Mestesugurile si comertul

Alaturi de agricultura, **mestesugurile** sunt practicate din antichitate. Pana la inceputul secolului al XVI-lea, mestesugurile au avut un caracter mai mult gospodaresc-agricol.

Amintirile batranilor concorda cu relatarile privind existenta in capetele viilor a unor crame dotate corespunzator, unde avea loc procesul de vinificare si unde se pastra vinul. In crama putea intra orice drumet insetat. Cana sau bardaca din lut ars, asezata sub canea, potolea fara plata setae drumetului.

In ceea ce priveste **comertul**, necesitatea de a armoniza repartitia produselor in raport cu trebuintele locuitorilor a generat impulsionarea schimbului de produse. Pe aceste meleaguri, comertul a devenit o ocupatie inca din epoca medievala, cand carele cu butoaie de vin se indreptau spre Bucuresti.

Produsele agricole se vindeau la preturi impuse (de cerere si oferta), iar cele iesite din fabrici erau de regula scumpe. Banii, erau de aur, de argint si de arama, nicidecum din hartie. Circulau si monede batute in tari straine, Leiile noi purtau efigia lui Carol I, emiterea lor fiind un atribut al independentei nationale proaspat cucerita prin lupta.

Produsele gospodariilor taranesti erau mult mai ieftine decat cele ale oraselor. Prin 1890 un pogon de faneata costa 200 de lei iar unul de livada 240 lei si numai 80 lei un pogon de pasune. Doi boi buni si o caruta cu "roti sinuite", cu toate accesoriile, costa 260 lei. In 1877, un bou era pretuit la 40 lei.

Pe piata Buzaului, erau cunoscuti drept comercianti de struguri de masa, struguri de vin, cirese, caise, pepeni, nuci e.t.c.

Din anul 1908, odata cu instituirea Legii pentru infiintarea monopolului carciunilor in comunele rurale, functiona o carciuna la

fiecare 150 de locuitori, capi de familie, ceea ce a făcut ca numărul carciunilor să se reducă. Interesant că la 3 iulie 1948 în comuna nu funcționa nicio carciună. Se consideră că totuși existau câteva, dar fără autorizație, deoarece de mai multe ori, în procesele verbale de inspecție, medicul consemna că negustorii n-au autorizație de funcționare.

În prezent unitățile mici comerciale sau prestări servicii sunt proprietate privată și asigură aprovizionarea zilnică a populației din zonă.

Activitatea de comerț este răspândită în toată comuna, aceasta dispunând de unități de alimentație publică (magazine mixte, baruri), specifice mediului rural. Cea mai intensă activitate comercială se înregistrează în localitatea de reședință Unguriu.

Cea mai mare pondere o au magazinele nespecializate cu vânzare predominantă a produselor alimentare sau nealimentare, dar întâlnim și societăți comerciale care desfășoară comerț cu ridicata, mai specializat, comercializând îmbrăcăminte, încălțăminte, produse chimice, materiale de construcție.

Produsele comercializate în aceste magazine sunt achiziționate de pe piața națională, fiind produse în alte zone ale țării sau chiar importate. Produsele de consum obținute și comercializate pe plan local se rezumă la produsele de agricole.

Printre unități comerciale ce-și desfășoară activitatea în domeniului comerțului menționăm:

- S.C. TRADIȚII BUZOIENE SRL – comerț;
- I.I. IOSIF VIORICA - comerț;
- I.I. MIRIȚĂ GINA - comerț;
- MIHAS GIANI IMPEX SRL - comerț;
- NOSIRO IMPEX SRL – comerț;

- SAVA & COMP SNC - comerț;
- S.C COMFAST SRL - comerț;
- S.C. MARICOR CVM CONCEPT SRL - comerț ;
- ROLAND OPPORTUNITIES SRL - comerț;
- TANDY MOGAMBO SRL – comerț.

În concluzie, putem spune că activitatea comercială în comună este aproximativ echilibrată în toate localitățile acesteia. Populația are acces la magazine de desfacere a produselor alimentare și nealimentare, dar nu există o mare diversitate de produse care sunt comercializate în magazine. Pentru aprovizionare mai specială, populația comunei se deplasează în municipiul Buzău.

În ceea ce privește sectorul de prestări servicii pentru populație menționăm că acesta este deficitar, acoperind o gamă restrânsă de servicii. Totuși cele mai bine reprezentate servicii pentru populație sunt cele de tip peco, service auto și alimentație publică, 1 moară în satul Unguriu.

La nivelul comunei întâlnim o serie de servicii utile pentru populație precum, servicii veterinare, activități culturale, sănătate și asistență socială.

Printre agenții economici ce-și desfășoară activitatea în domeniul serviciilor menționăm:

- EMY F&M SRL - vulcanizare;
- IRI TRANS SRL – transport;
- LIMPIO CONSTRUCT SRL – construcții;
- PERLA BUZĂULUI SRL – restaurant;
- S.C IDEEA DENT SRL – servicii stomatologice;
- CABINET STOMATOLOGIC – SCÂNTEI A.
- S.C. LORENA FARM SRL – servicii de farmacie;
- TERMINAL CONSTRUCT SRL – construcții;

- SC C&D BEST ABSOLUT – transport;
- SC ART DGS CONSTRUCT SRL - construcții;
- S.C. ANDRUȚA TRANS SRL – stație GPL;
- STATE ADRIA UNIVERS SRL – reparații;
- PHOENIX AMBIENT 2008 SRL – amenajare spații verzi.

5.5.5.2.3 Creșterea animalelor

Creșterea animalelor este o altă preocupare a locuitorilor comunei Unguriu. Efectivul de animale înregistrat la sfârșitul anului 2014 era următorul:

Animale	Număr capete animale 2014
Bovine	25
Ovine și caprine	527
Cabaline	8
Porcine	197
Păsări	4.336
Iepuri	102
Familii de albine	228

5.5.5.3 Turismul

În comuna Unguriu turismul în prezent cunoaște o activitate deosebită datorită peisajului pitoresc al zonei, dar prin concentrarea eforturilor administrației locale, județene și cu sprijinul investitorilor privați, turismul poate deveni o sursă importantă de venit prin crearea de spații de cazare și alimentație publică care să corespundă standardelor actuale. Drumul Național D.N. 10 Buzău – Brașov, care traversează comuna, mergând către zone pitorești și trasee turistice

deosebit de atractive din muntii Buzaului. Drumul comunal 271, leaga satul Ojasca cu Bărbuncești comuna Tisau zona de asemeni foarte pitoreasca si de interes turistic.

Comuna Unguriu ar putea constitui zone de popas catre aceste puncte de interes turistic si ar putea arata traditiile si arta populara traditionala zonei.

5.5.6 Mediul

5.5.6.1 Protectia si conservarea mediului

Din analiza situatiei existente, pe teritoriul comunei Unguriu nu exista surse importante de poluanti si activitati ce pot afecta ecosistemele, precum nici zone cu risc deosebit.

In perioadele ploioase, in anumite zone mai joase apa pluviala balteste. Pentru remedierea acestui fenomen s-au facut sisteme de irigatie prin aspersiune, care in prezent nu sunt in stare de functionare.

Deseurile menajere sunt in mare parte arse in gospodarii proprii sau transportate la groapa de gunoi autorizată.

Cantitatea aerului este relative buna, avand in vedere ca exista totusi emisii de poluanti industriali si emisii de la autovehiculele ce tranziteaza comuna dar, acestea sunt in cantitati relative reduse.

Pentru protectia si conservarea mediului este necesara educarea si atentionarea cetatenilor spre un comportament civilizatat in acest domeniu.

Se incearca determinarea locuitorilor comunei spre plantarea de copaci, arbusti, flori, pe langa garduri, intretinerea acestor terenuri si a santurilor, pentru infrumusetarea comunei. In perspectiva, trebuie identificate posibilitatile infiintarii de perdele de protectie forestiere in extravilan.

Activitatea administrației se traduce prin amenajarea unei gospodării ecologice, prin recuperarea materialelor re folosibile, prin asigurarea reciclării naturale a deșeurilor, prin organizarea serviciului de salubritate al comunei, prin executarea perimetrelor de protecție sanitare e.t.c.

Este indicat a se crea perdele de protecție pentru a diminua efectele vânturilor de la câmpie, care usuca vara, iar iarna spulberă zăpadă, împiedicând și eroziunile solului.

Se propun următoarele obiective:

✓ refacerea vegetației pasunilor și fanetelor inconjurătoare localității și a bioticului din această zonă;

✓ amenajarea drumurilor principale de legătură între localități și drumul județean;

✓ amenajarea rigolelor și santurilor de scurgere a apei pluviale;

✓ conservarea resurselor naturale din zonă;

exploatarea judicioasă a resurselor naturale din zonă și eventual industrializarea lor în unități nepoluante.

5.5.6.2 Flora și Fauna

Teritoriul comunei Unguriu aparține zonei forestiere de alternativă, cu pădure de fag, stejar și amestec la care se adaugă și alte foioase ca ulmul, frasinul, precum și arbusti: corn, maces, paducel, alun, porumbar, catina.

Suprafața totală a pădurilor este de 670,00 ha pădure, reprezentând un procent de 41,57 % din total suprafața teritoriu administrativ comuna. Existența pădurilor de conifere și foioase pe teritoriul administrativ al comunei Unguriu poate dezvolta în zona activități de prelucrare superioară a lemnului, care poate ajuta la

ridicarea nivelului de trai si crearea unor noi locuri de munca in comuna Unguriu .

O suprafata insemnata o ocupa pajistile si fanetele cu o serie de plante specifice lor.

Regnul animal apartine zonei de vegetatie intalnite. Se observa coborarea faunei de la munte si intrepatrunderea cu fauna de stepa si silvostepa, mamiferele fiind reprezentate de: mistreti, lupi, vulpi, bursuci, ursi, caprioare, dihori, iepuri, cerbi e.t.c.

In acest biotop isi duc viata numeroase pasari, insecte, reptile, mai ales sarpele de casa, vipera comuna dar, se intalnesc si broaste testoase, chiar si scorpioni.

Apele raului sunt populate cu mreana, clean,zgarita e.t.c.

In vederea conservarii vegetatiei naturale si speciilor de animale se impune un pasunat rational, reducerea suprafetelor defrisate si un vanat si pescuit rational.

Toponimicul zonei este relativ interesant. Padurile au denumiri vechi, care se mentin si astazi.

5.5.7 Sănătatea

Pentru a putea desfasura o activitate corespunzatoare, in vederea realizarii tuturor celor necesar existentei umane, este nevoie in primul rand de sanatate.

Imediat ce au atins stadiul ratiunii, oamenii au descoperit care din plante puteau fi folosite ca alimente, care dintre ele erau toxice si care aveau valoare medicinala. Medicina traditionala sau domestica folosea mai ales produse vegetale sau ierburi sub forma lor naturala.

Maladiile comune, precum racelile sau constipatia, erau acceptate ca fiind parte a existentei si tratate cu atatea plante cate erau disponibile. In schimb bolile grave erau considerate de origine

supranaturala. Ele puteau fi rezultatul unui blestem asupra victimei adus de un dusman, sau de vizita unui demon, dar puteau fi si lucrarea unui zeu ofensat care plasa in locul sufletului victimei o piatra sa un alt obiect pamantean.

Tratamentul aplicat mai apoi avea sarcina de a aduce sufletul victimei inapoi in corp sau de a exorciza intrusul demonic. Administrarea unui medicament vegetal pe cale orala era insotita de incantatii, dansuri, strambaturi si alte trucuri de magician. Din acest motiv, primii doctori sa vraci erau medici vrajitori sau medici descantatori.

Utilizarea farmecelor si a talismanelor, care inca se mai folosesc, are origini antice.

Medicii primitivi si-au demonstrat intelepciunea tratand omul ca intreg, atat ca trup cat si ca suflet.

Medicamentele si tratamentele care nu aveau niciun efect vizibil asupra corpului pacientului puteau totusi sa-l se faca sa se simta mai bine, atat timp cat si medicul si pacientul credeau in ele. Acest asa numit efect placebo este aplicat si in unele tratamente moderne.

In conditiile in care oamenii nu stiau carte, este de la sine inteles ca nu erau in posesia unor cunostinte cu privire la mentinerea sanatatii. Asa se explica ca atunci cand apareau bolile, acestea faceau ravagii.

Documentele istorice mentioneaza epidemiile de ciuma din anii 1792, 1795, 1803 si 1829, iar de holera in anul 1931.

In luna iulie 1829, ciuma a adus atata nenorocire, ca nici in anul urmator multe scoli nu si-au reluat cursurile.

Asa se face ca in luna septembrie 1931 Voroncia catre Lăuntru face cunoscut Ocarmuirii Judetului Buzau, dupa cum am mai

amintit, ca trebuie sa puna in aplicare legiunea cu privire la scoli, amanata din cauza "napraznicei boli a holerei" din 1830.

Razboaiele dintre marile puteri europene purtate pe pamant romanesc au adus nu numai pustiire, ci si epidemii teribile. Razboiul ruso-turc izbucnit in aprilie 1828 a dus la ocuparea Principatelor Romane de rusi, inclusiv a oraselor Braila si Buzau. Aglomerarea in Buzau era enorma, fiind gazduiti in 300 de case cca. 1000 de soldati. Trupele tariste au adus cu ele si epidemia de ciuma, in Buzau imbolnavindu-se intr-o singura luna 509 locuitori, respectiv 10% din populatie. Grava situatie sanitara se prelungea, fireste, datorita miscarii trupelor dar si nepasarii celor ce aveau in sarcina igiena orasului.

Șerदारul Gavriila, primarul Buzaului, raspundea – la solicitarea ce i se facea de comandantul rus Ivanovici – ca "fara caleasca si servitori nu poate iesi din casa", iar izpravnicul de Buzau (un anume Cătuneanu) "isi vedea de chefurile si uzurile lui".

Abia la inceputul anului 1830 sunt luate masuri organizate pentru stavilirea epidemiei de ciuma, de catre generalul Pavel Kisselef, numit guvernator al Principatelor la 12 noiembrie 1829. Eficienta lor era insa indoielnica, mai ales ca lipseau cadrele medicale calificate.

In anul 1831 izbucneste holera, cu 76 de cazuri mortale in Buzau, in decurs de numai 10 zile (15 – 25 iulie 1831).

Actiunile de combatere a acestor epidemii erau mai mult empirice, neexistand atunci in tot judetul Buzau niciun medic si nici agenti sanitari. Abia la 10 aprilie 1831 este numit primul medic cu scoala, peste doua judete: Buzau si Ramnicu Sarat. In orasul Buzau cea dintai farmacie incepe sa functioneze in anul 1838, iar prima moasa cu diploma abia in anul 1842.

Din vreme in vreme, locuitorii comunei Unguriu sufereau si ei de aceste imbolnaviri soldate cu amaraciunea bejeniiilor. Multi gospodari isi cladisera in viile de pe dealurile invecinate crame cu barne de stejar, cu toate cele necesare traiului incat "fuga la deal" era mijlocul obisnuit de a scapa de acest perimetru si nenorociri, de jafuri si molime. Lipsa cunostintelor medicale si a medicamentelor dadeau frau liber epidemiilor, iar ignoranta si superstitiile faceau sa infloreasca, purtate din generatie in generatie, practicile magiei populare, descantecele si leacurile babesti.

Saracia, mentalitatea instalata de-a lungul timpului, nivelul de cultura scazut, numarul mic de cadre sanitare calificate sunt factori care au facut ca bolnavii sa priveasca neputinciosi asteptand ca sanatatea sa vina fara nici o interventie din partea lor.

In anul 1943, in comuna Unguriu lucrau doua cadre sanitare, si acestea cu pregatire inferioara: Gheorghe Udrea, agent sanitar si Zoe Pâslaru, moasă. In acel an, datorita pelagrei, s-au inregistrat cazuri mortale.

Multe cazuri mortale de inanitie s-au inregistrat si ca urmare a foametei din anii 1946 – 1947. In ianuarie 1947, Primaria comunei Unguriu raporteaza la plasa Buzau ca sunt cazuri mortale de tifos exantematic si medical n-a mai venit de mult in comuna.

Pe parcursul anului s-au semnalat multe cazuri lovite de aceasta boala. In anul 1948, din bugetul local s-au repartizat 140.000 lei pentru realizarea unei bai populare scolare.

Dupa anul 1948 nu au mai aparut epidemii, ca urmare a masurilor luate: cresterea numarului de cadre calificate, campaniile de vaccinari pentru prevenirea bolilor, masurile generale de igiena e.t.c.

Analiza actuală privind asigurarea serviciilor medicale în comuna Unguriu a scos in evidență următoarele informații:

- ✓ nu există rețea în domeniu privat;
- ✓ la nivel local există 1 cabinet medical individual de medicină generală, medic de familie dr. Carmen Vlad, cu 2 asistente medicale, care lucrează pe baza unui program cunoscut de locuitorii din fiecare sat al comunei;
 - ✓ 1 cabinet stomatologic dr. Diana Radu;
 - ✓ la nivel local există 2 puncte farmaceutice ambele în satul Unguriu;
 - ✓ în comună există și 1 dispensar veterinar cu 1 tehnician veterinar locali și 1 medic veterinar care-și desfășoară activitatea în mai multe comune.
 - ✓ De asemenea în comuna funcționează și secția Ojasca a Spitalului de psihiatrie și pentru măsuri de siguranță ce aparține Săpoca.

5.5.8 Invatamantul

În ceea ce privește activitatea școlară din comuna Unguriu, din lipsa de documente scrise, trecutul ei nu este ușor de stabilit. Primii germeni ai școlii au încolțit pe lângă biserici și mănăstiri. În timpurile mai vechi părinții nu erau obligați să trimită copii la școală, de aceea au rămas fără să știe să citească și să scrie. Mergeau la școală numai copii ai căror părinți suportau salariile învățătorilor. În învățământ, la început, se foloseau literele chirilice și abia în anul 1870 s-au introdus literele latine.

În secolul al XVI-lea, documentele timpului atestă numeroși preoți, diaconi, dascăli, logofeți, gramatici, boieri hotarnici și diverși martori știutori de carte, printre care amintim: gramaticii Oprea și Dumitru (1559) și popa Lupu (1621). Tot la începutul acestui secol,

introducerea la Buzau a tiparului, a sporit rapid circulatia cuvântului scris si puterea lui de inraurire.

Fara dubii, stiinta de carte este legata de aparitia la sate a manastirilor, bisericilor si pretilor. Prima forma de invatare a fost invatamantul oral prin predicile pe care le tineau preotii la slujbele bisericesci. Nu cred ca mai este vreo indoiala ca invatamantul a fost si este principalul mijloc de insusire si transmitere a cunostintelor si experientei umane.

De la audierea cunostintelor in cadrul slujbelor religioase, s-a trecut la insusirea cunostintelor in mod organizat, prin intermediul cartii, in scoala.

Prima atestare documentare cu privire la scoala din comuna Unguriu este la 1860 cand la Unguriu este atestat un monah dascal. In 1838 mai 23, Dionisie Romano inainteaza Euforiei Scolilor catalogul candidatilor de invatatori din plaiul Pârscov, unde gasim mentionat numele lui Dinu Grigore din Unguriu care va fi invatator in satul Unguriu pana in anul 1845 cand ii va lua locul Gheorghe Gheorghe iar din 1847 Anghelescu Teodor, urmat de Ion Pasmăgeoaia, mentionat in 1848. In 1858 se constituie Comitetul de inspectie a scolilor din judetul Buzau (prefect Ioan Marghiloman, avocatul Constantin Dan si institutorul Dimitrie Chirculescu) care stabileste lista cu satele in care urmeaza sa se deschida scoli. La fiecare scoala se arondeaza, de regula, 3 sate apropiate cu aceasta ocazie se redeschide scoala din Unguriu avandul ca invatator pe Ioan Costescu. In 1895 se constituie prima biblioteca populara din Unguriu. In 1953 se mentioneaza pentru prima data gradinita din Unguriu. In 2003 la 12 martieministrul invatamantului Alexandru Atanasiu, viziteaza mai multe unitati scolare din judetul Buzau, printre care si scoala din Unguriu.

La 7 septembrie 1831 Vornicia din Lăuntru face cunoscut Ocarmuirii județului Buzau ca trebuie sa puna in aplicare legiunea cu privire la scoli, amanata din cauza “napraznicei boli a holerei” din anul 1830.

La 10 septembrie 1831, dupa o intrerupere de doi ani, toate scolile isi deschid portile.

Profesorul Relu Stoica, in “Istoria invatamantului” mentioneaza ca datã probabilã infiintarii scolii din Unguriu, anul 1835. La 3 februarie 1836, un raport al Subocarmuirii plasii Sărata arata ca la Unguriu erau 8 elevi cu dascalul Nicolae Șelaru (Ștefan).

In aceasta perioada, pentru evaluarea cunostintelor elevilor se folosea sistemul de notare de la 1 la 4 in felul urmator: 1 = “simplu” sau “eminent”; 2 = “buni”; 3 = “cei de mijloc”; 4 = “cei de tot prosti”.

Sa retinem ca retribuirea invatatorilor. Astfel, un invatator era renumerat cu 500 lei pe luna, in timp ce un argat cu 600 lei.

La 14 ianuarie 1838, o Circulara a Departamentului din Lăuntru cerea ocarmuitorilor de judete si proprietarilor sa puna in aplicare Regulamentul scolar “infiintandu-se prin toate satele scoale pentru copiii satenilor”. Durata cursurilor trebuia sa fie “de la 1 noiembrie si pana la sfarsitul lunii martie, ca in lunile cealalte sa se indeletniceasca cu lucrarea pamantului aducand ajutor parintilor lor”

La 24 noiembrie 1848 apare Ordinul Eforiei Scoalelor prin care se precizeaza ca nu se platesc salariile invatatorilor pentru ca “nu numai canu si-au indeplinit datoriile lor si n-au invatat nici copii in cursul acelor 6 luni, dar mai toti au luat si parte indestul de active in trecutele tulburari ...”.

In comuna Unguriu, scoala se deschidea la 15 noiembrie si inchidea cursurile la data de 24 aprilie.

Deprinderea citirii si invatarea Scripturii se facea dupa Noul Testament care costa 7 lei. Este important sa retinem ca pana in anul 1855 nu se primeau fete la scoala.

In luna septembrie 1854, Comitetul de inspectie al judetului Buzau apreciaza ca "toate satele simt deopotriva trebuinta școalelor" si cere redeschiderea acestora in cele cu cel puțin 100 de familii.

Cu privire la baza materiala a scolii, aceasta era suportata in cea mai mare parte de parinti. In anul 1842 in "Lista de scoale comunale se afla cladite si cate inca nu ...".Nu putem trece peste un eveniment care la vremea respectivă a onorat comuna Unguriu. La 27 ianuarie 1883 se oficiaza la Buzau casatoria dintre Spiru C. Haret, marele ctitor al invatamantului modern si Ana Popescu din Lipia, nasi fiind Grigore si Elena Monteoru.

Desigur, ca peste tot, si aici scoala nu constituie pentru autoritatile locale o problema prioritara.

In anul 1948, in urma Reformei invatamantului, scoala din satul Unguriu devine scoala elementara de 7 ani, iar in perioada 1965 – 1997 devine scoala generala de 8 ani.

Printre cadrele didactice care au functionat la Scoala Unguriu enumerăm:

- ✓ Anton Valentina – invatatoare – 1955-1990
- ✓ Barbu Elena – invatatoare – 1954-1995
- ✓ Miritescu Grigore – profesor – 21 ani
- ✓ Mihalache Vasile – profesor – 1932-1966
- ✓ Olaru Octavian – invatator – 1945-1959
- ✓ Radu Ion – prof. director – 1958-1963
- ✓ Stanescu Nicola Benone – profesor 1953-1965
- ✓ Ripeanu Aurel- profesor, director – 1965-pana la pensie
- ✓ Petrescu Constanta – profesor – 1949-pana la pensie

- ✓ Dinu Elisabeta – profesor -1963
- ✓ Mihaila Iuliana – profesor, director 1968
- ✓ Mitu Neacsu – profesor 1970
- ✓ Sturzoiu Gheorghe – profesor, director 1970
- ✓ Pavel Lucia – invatatoare-1975
- ✓ Podoreanu Florica – profesor, director-1975
- ✓ Ene Mitia - profesor -1975
- ✓ Poterasu Maria – invatator-1960-2006
- ✓ Poterasu Florica – invatator
- ✓ Bunea Corneliu – profesor
- ✓ Tescaru Luna – profesor-1980
- ✓ Lixandru Olguta – profesor-2007
- ✓ Plesoiu Mariana – profesor-2007
- ✓ Creanga Maria – profesor-2003
- ✓ Serban Mihaiela – profesor-2006
- ✓ Costache Madalina – profesor-2007
- ✓ Mihalcea Aurora – profesor-2006
- ✓ Ionita Maria – profesor-2006
- ✓ Dobrita Ionel – profesor- 2007
- ✓ Zaharia Alina – invatator- 2002
- ✓ Barbu Daniela – invatator
- ✓ Minea Cipiana – institutor-2006
- ✓ Albu Valentina – institutor-2007
- ✓ Marin Elena – invatator
- ✓ Marin Nicoleta – invatator
- ✓ Podaru Denisa – educatoare-1996
- ✓ Raican Ionela – educatoare-2006
- ✓ Pescaru Maria – educatoare-1977

În prezent în comuna Unguriu funcționează unități de învățământ în clădiri proprii, corespunzătoare din punct de vedere funcțional, iar cursurile sunt susținute de către de cadre didactice.

Rețeaua de învățământ a comunei Unguriu este redată în tabelul următor:

Nr.crt.	Denumire /Localitate	Tip unitate
1.	Școala cu clasele I-VIII sat Unguriu”ing. Oprișan Iarcă”	Școala cu clasele I-VIII
2.	Grădinița cu program normal sat Unguriu	Grădinița cu program normal

5.5.9 Cultura

Desigur, cultura este greu de despartit de biserica si de scoala. Sunt elemente care se imbina armonios sustinandu-se unul pe altul.

La inceput neexistand un locas de cultura proprie, activitatea culturala a comunei era polarizata in jurul bisercii si scolii.

Caminul Cultural, infiintat anterior sub auspiciile Fundatiei Culturale regale Regele Mihai I, nume pe care il are in prezent Caminul Cultural “Constantin Iarca”.

“Astazi 17 octombrie 1948, subsemnatii locuitori din satul Unguriu, Comuna Unguriu, jud. Buzau, ne-am intrunit in Adunarea generala, in localul Sediului P.M.R.fiind convocati pentru infiintarea unui Camin Cultural in localitate in prezenta d-lui , delegatul sfatului Judetean al Caminelor Culturale.

Ni s-a explicat importanta si rolul Caminului Cultural in Viata satului si am gasit ca raspunde nevoilor, intereselor si nazuintelor noastre.

Hotaram ca numele Caminului sa fie Nicolae Balcescu iar sediul in localul Preot V. Vasilescu in mod provizoriu pana se va termina localul scolii primare.

In cadrul scolii devenise un lucru obisnuit organizarea serbarilor culturale. Asa, de exemplu, dupa cum am mai amintit, la 28 August 1942 s-a organizat o serbare pentru a strange banii necesari procurarii lemnului de foc pentru scoala.

In 1895 se constituie prima biblioteca populara din Unguriu.

Indiscutabil, bibliotecile raman institutiile de cultura ce vor dainui. In lupta pentru eternitate, ele vor castiga, indiferent de suportul pe care informatia va circula. Argumentul principal in aceasta lupta il constituie nevoia permanenta a omului de a se informa.

Aceasta informatie este valoroasa doar daca are la baza studiul cartilor unde, de-a lungul istoriei, s-au adunat experienta, cercetarea si talentul creator al omului.

Alaturi de scoala si biblioteca, caminul cultural a constituit un factor de seama in culturalizarea locuitorilor de toate varstele. Aici, in permanenta, s-au desfasurat activitati culturale atat cu elevii, cat si cu tineretul. Prin intermediul caminului cultural s-au dezvoltat si pastrat folclorul si obiceiurile noastre populare. Intelectualitatea comunei s-a implicat direct in activitatea culturala. La data de 2 noiembrie 1947 s-a constituit comitetul cultural care a organizat cursurile de alfabetizare. In aceasta muncă au fost antrenati nestiutorii de carte cuprinsi intre 11 si 30 de ani. Aceasta activitate cu multe semnificatii asupra vietii populatiei din mediul rural s-a incheiat in anul 1957.

In anul 1943 la Unguriu functiona cu bune rezultate gazeta "Cuvantul Maresalului".

Sub conducerea directă a cadrelor didactice, s-au creat formații artistice care s-au impus, prin activitatea desfășurată, în fața celor similare din comunele învecinate.

Desigur, se impune ca intelectualitatea satului să devină un factor activ în combaterea manifestărilor care n-au nici o legătură cu specificul și tradițiile țării noastre.

În prezent în comună funcționează în prezent o bibliotecă școlară.

În comuna Unguriu există un cămin cultural nefuncțional situat în satul de reședință.

Comuna Unguriu deși este o așezare străveche, pe teritoriul administrativ al comunei Unguriu nu sunt necropole, situri arheologice sau monumente istorice care să fie cuprinse în lista monumentelor istorice aprobate.

5.5.10 Culte. Viața religioasă

Și aici, la Unguriu, viața religioasă a pulsat puternic din vremuri îndepărtate.

Vestitul castru roman de la Pietroasa care funcționa în vremea împăratului Caracală (212 – 217), ca și puternicul castru roman de la Barboși (Galați), cu militari romani veniți din întregul imperiu, au contribuit la răspândirea creștinismului în aceste locuri, aducând cu ei noua credință practică deja în Imperiul Roman.

Dar dacă pentru secolele II – III lipsesc deocamdată stiri scrise privind pătrunderea creștinismului în această zonă, ele sunt destule începând din secolul IV, stiri legate mai ales de prizonierii creștini (dintre care mulți clerici) aduși de goti în urma atacurilor lor în interiorul imperiului, care au convertit pe goti și autohtoni la creștinism.

O formidabilă acțiune misionară de creștinare a desfășurat Sfântul Sava care venea în Dacia – Gothia de 20 de ani, stabilit de altfel într-un sat din apropierea sau de pe malul celei mai importante ape curgătoare din județul Buzău. El desfășoară o intensă activitate de propagare a religiei creștine în satele și orașele de pe valea Buzăului. Însa la 12 aprilie 372 a fost înecat în rau de către goti, după ce cu câteva zile înainte, de Pasti, vroia să se ducă în alt oraș pentru a se întâlni cu preotul Guttica, tot misionar ca și el. Acest alt oraș putea fi o dava, fie la Cârlo-mănești, fie la Pietroasele, Buzău sau Berca, “în orice caz nu departe de apa Buzăului”.

Fără teama de a greși, se poate afirma că în decursul veacurilor ce au trecut de la înființarea primelor așezăminte religioase pe aceste meleaguri, slujitorii bisericii – calugari, preoti, dascăli, paracliseri – au acumulat importante sarcini sociale. Ei au fost primii învățatori de la care enoriașii au învățat carte, primii condicari și instrumentiști în registrele de botezați, cununati și morți – sarcini atribuite bisericii odată cu constituirea comunei ca unitate administrativ-teritorială.

În prezent, în comuna Unguriu cultul creștin-ortodox se manifestă în cele 2 biserici existente în satele componente.

Populația comunei Unguriu conform recensământului din anul 2011 din punct de vedere al religiei, remarcăm că din totalul de 2.415 locuitori 2.321 sunt ortodocși, 4 penticostali, 34 adventiști de ziua a șaptea, pentru 56 de persoane neavând informația disponibilă.

5.5.11 Cadrul instituțional

Județul Buzău, în toată perioada cât a funcționat, a avut ca reședință orașul Buzău. Conducerea județului era asigurată de un prefect și era împărțită în plase. Plasa era condusă de un pretor.

În fiecare plasa funcționau: judecatorie de pace, circumscripție financiară, circumscripție sanitară și post de jandarmi.

În perioada 1 ianuarie 1951 și 1 iunie 1952, orașul Buzău a devenit reședința de regiune, apoi de raion și începând cu primăvara anului 1968 este reședința județului cu același nume.

De-a lungul istoriei, comuna Unguriu a fost comuna sau a aparținut de Magura.

Localitatea Unguriu apare sub acest nume pentru prima dată, în anul 1582, când Constantin Mavrocordat, printr-un hrisov trece satul Unguriu sub stăpânirea Episcopiei Buzăului. De asemenea, în anii 1604, 1621 și 1739, prin alte specimene și hrisoave, se face din nou mențiunea existenței satului Unguriu.

De menționat că în perioada fanariotă, când vremelnice, între anii 1805-1821 granița habsburgică a coborât la izvorul Ojeasca, mănăstirea Unguriu a fost distrusă și tot atunci a fost consemnat pentru a doua oară în documente satul Ojeasca, cunoscut urmărirea zapisului întocmit de domnitorul Mihai Logofatu, prin care-i vinde partea sa de moșie din satul Ojeasca.

Prima dată, satul Ojeasca este amintit în anul 1715, când Luxandra Ierculeasa donează Episcopiei Buzăului o "sfoară" de moșie de aici. Viitoarea comună are în componența satele Unguriu și Ojeasca și ocupă o suprafață de 1685 ha, din care 276 ha intravilan.

Până în anul 1968, Unguriu a fost comună, încuzând satele Unguriu și Ojeasca, după care, în urma reorganizării administrativ-teritoriale, satul Ojeasca a fost inclus în Unguriu, care la rândul său a fost alipit comunei Magura.

La inițiativa domnului deputat Petre Posea aparținând grupului Parlamentar al P.S.D. în luna iunie 2003, în temeiul Legii nr.351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului

national – sectiunea IV-a – Reteaua de localitati, a inițiat un proiect de lege care, având în vedere că fosta comuna Unguriu din judetul Buzau avand in componenta satele Unguriu si Ojasca a fost desfiintata prin Legea nr.2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Romaniei si a intrat in componenta comunei Magura cunoscând fiind faptul că prevederile acesteia privind organizarea administrativă a teritoriului Romaniei, in foarte multe cazuri nu mai corespundea cerintelor cetatenilor si nici obiectivelor stabilite prin Programul de Guvernare pe perioada 2001-2004, impunandu-se modificari ale acesteia și tinand seama de doleantele exprimate de locuitorii fostei comune Unguriu, Consiliul Local al comunei Magura care prin Hotararea nr. 9 din 3 aprilie 2003 a organizat un referendum local, in vederea consultarii populatiei asupra infiintarii comunei Unguriu, rezultatele referendumului organizat de consiliul local in ziua de 20 aprilie 2003 in conditiile prevederilor Legii nr.3/2000 au fost favorabile infiintarii comunei Unguriu, procentul de participare la vot fiind de 64,93% pentru intreaga comuna, iar al voturilor favorabile de 94,94%, prevedea inființarea viitoarei comune Unguriu.

Aceasta se va organiza prin preluarea satului Unguriu de la comuna Magura, va avea o populatie de 2446 locuitori, va dispune de sediu pentru primarie, o scoala generala cu 8 Sali de clasa, 2 gradinite din care una este in curs de amenajare, un spital zonal neuropsihiatrie, un dispensar uman si unul veterinar, farmacie, cabinet stomatologic, camin cultural, posta, post politie, 2 statii de transport auto si halta CF.

Principala activitate a locuitorilor o reprezinta munca salariala in minerit, petrol, constructii, ceramica, sticlaria. De asemenea o parte

din forta de munca activa lucreaza in agricultura, zona fiind favorabila pomiculturii.

Dupa reorganizare, comuna Magura va ramane cu satele Magura si Ciuta, va avea o populatie de 2208 locuitori si va dispune in continuare de dotarile existente: primarie, scoli generale cu clasele I-VIII, gradinita, camin cultural, dispensar uman, posta, post de politie si statie CF, precum si 2 statii de transport auto.

Potentialul ecomomic al comunei Unguriu care se infiinteaza si cel al comunei Magura ramasa dupa reorganizare, permit echilibrarea bugetelor locale ale acestora.

La acel moment primarul de atunci al localității Măgura, dl. Florin Ristea, devenit după înființarea comunei Unguriu, primul primar al acestei localități de după anul 1968 adresa locuitorilor comunei următoarele:

“Cu deosebita stima, doresc sa multumesc pe aceasta cale tuturor cetatenilor comunei care, in Duminica Floriilor 2003, s-au prezentat la vot si au spus DA reanfiintarii comunei Unguriu – un vot important in istoria comunei noastre – oferindu-mi motive solide sa cred ca pot continua demersurile pentru reanfiintarea comunei Unguriu. Astfel, dupa o perioada de 36 de ani, in care elanul social si economic al comunei a fost stopat, prin Legea nr.13/2004 ni s-a dat din nou posibilitatea sa coexistam ca o familie si sa redevenim ceea ce am fost – o comuna infloritoare la poarta de intrare a Vaii Buzăului!”

Administrația publică a Comunei Unguriu este organizată în conformitate cu prevederile Legii 215/2001 privind administrația publică locală, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Conform art.29, numărul corespunzator de consilieri locali este de 11.

Potrivit art. 36 din aceeași lege, Consiliul local are inițiativă,

hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale.

Consiliul local exercită următoarele categorii de atribuții:

a) atribuții privind organizarea și funcționarea aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local și ale societăților comerciale și regiilor autonome de interes local;

b) atribuții privind dezvoltarea economico-socială și de mediu a comunei;

c) atribuții privind administrarea domeniului public și privat al comunei;

d) atribuții privind gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni;

e) atribuții privind cooperarea interinstituțională pe plan intern și extern.

Organigrama administrației locale cuprinde:

- 1 Primar;
- 1 Viceprimar;
- 1 secretar
- Compartiment asistență socială, stare civilă: 1 inspector (FP);
- Compartiment protecție civilă, achiziții publice, resurse umane: 1 inspector (FP) și 1 referent (FP);
- Compartiment agricol, cadastru și urbanism: 1 inspector (FP), 2 referenți (FP);
- Compartiment contabilitate, colectare impozite și taxe locale: 4 inspectori (FP);
- Serviciul public alimentare cu apă: 5 muncitori (FC), 1 îngrijitor(FC), 1 paznic(FC), 1 șofer(FC).
- Total funcții publice – 11;

- Total funcții contractuale – 8
- Total funcții în instituție – 19.

Abrevieri : FP – funcționar public; FC – funcționar contractual.

5.5.12 Utilități – servicii

5.5.12.1 Alimentarea cu apă și canalizarea

În comuna Unguriu serviciul de alimentare cu apă a fost înființat prin HCL nr.2/31.01.2015, reorganizarea acestuia făcându-se prin HCL nr.36/30.10.2012.

Sistemul de alimentare cu apă al comunei se prezintă astfel:

•SURSA:

- ✓ Forajul F1 Moară: $Q = 2,4 \text{ l/s}$;
- ✓ Sursa de apă izvoarele "Ciuciure": $Q = 0,75 \text{ l/s}$;
- ✓ **Sursă de rezervă:** branșament la conducta principală de distribuție a S.C. Apa Prima Berca SRL, la intrarea în satul Ojasca;

✓ **Sursa în conservare:** Sursa de apă izvoarele " Pe Vale": $Q = 0,75 \text{ l/s}$

✓ **Debite prelevate din sursă:**

- Q maxim zilnic = 457,30 mc (5,29 l/s);
- Q mediu zilnic = 365,85 mc (4,23 l/s);
- Q maxim orar = 13,22 l/s

•Volume și debite de apă autorizate, în vederea potabilizării:

- Qzi maxim 457,30 mc 5,292824 l/s anual 166,90 mii mc
- Qzi mediu 365,85 mc 4,234375 l/s anual 133,50 mii mc
- Qzi minim 292,70 mc 3,387731 l/s anual 106,83 mii mc

-Funcționarea este: permanentă (365 zile/an și 24 ore/zi).

•Instalații de captare a apei:

- **Forajul F1 Moara Unguriu** cu $H=83$ m, $Q_{\text{exploatabil}}$ de 2,4 l/s. Filtrele sunt poziționate între 30-32 m și 43-46 m, 59-61 m, 75-79 m. Acest foraj este tubat cu colana PVC \varnothing 200 mm, $R=16$, cu fante de 0,5mm.

- **Sursa de apă izvoarele “ Ciuciure”** : dren din tuburi de beton cu $D_n = 300$ mm. Apa este captată într-un bazin din beton cu $V=1$ mc; $Q=0,75$ l/s;

- **Sursa în conservare: Sursa de apă izvoarele “ Pe vale”**, $Q=0,75$ l/s. Apa se preia prin drenuri ce debușează în două camere de captare amplasate în punctul “Pe vale” în partea de nord-vest a localității la cca.450m. Această sursă este în prezent în conservare. Există și posibilitatea ca apa să fie introdusă direct în rețeaua de distribuție printr-o conductă de oțel OL D_n 100 mm și $L= 59$ m. În prezent acest bransament este blocat.

• **Instalații de tratare:** tratarea apei se face manual, cu var cloros.

• **Instalații de aducțiune și înmagazinare:**

- Conducta aducțiune din OL cu D_n 80 mm, $L = 19$ m de la izvoarele “Ciuciure” la bazinul de aspirație al unei stații de pompare, de unde apa este pompată direct în bazinul de înmagazinare printr-o conductă cu $L = \text{cca.}400\text{m}$;

- Conducta de aducțiune PEHD cu D_n 80 mm, $L = 150\text{m}$ până la bazinul de aspirație al stației de pompare din punctul “ Ciuciure”.

- Conducta din oțel OL D_n 125 mm, $L = 450\text{m}$ de la sursa izvoarele “ Pe Vale” – în conservare.

- Înmagazinarea apei: Rezervon din beton, semiîngropat cu $V=200$ mc; Bazinul de înmagazinare a apei este prevăzut cu camera manevra vane, construcție adiacentă.

• **Rețeaua de distribuție a apei potabile:**

- Rețea de distribuție de tip mixt, care urmărește trama stradală. Rețeaua de distribuție este compusă din conducte din oțel cu Dn 125-50mm, conducte polipropilenă cu Dn 63x3,6mm și 75x4,3 mm, conducte SRD 11, Dn 63-125 mm, în lungime de 11,8 km (7,3 km proprietate comuna Unguriu și 4,5 Km preluați de la S.C. APA PRIMA BERCA SRL). Pe rețeaua de distribuție sunt prevăzute cămine de vizitare (în principal în punctele de intersecție al străzilor) cișmele publice stradale amplasate la max.300m între ele și hidranți de incendiu.

• **Apa pentru stingerea incendiilor:**

- Volumul intangibil pentru stingerea incendiilor = 54 mc, este cantonat în rezervorul de înmagazinare a apei de la gospodăria de apă cu $V=200$ mc.

- Timp de refacere a rezervei după incendiu $t = 24$ ore.

• **Volume de apă asigurate în surse:**

- În regim nominal 457,30 mc 5,292824 l/s

- În regim minim 365,85 mc 4,234375 l/s

• **Modul de folosire a apei:**

- **Necesarul total de apă**

- Q zi maxim = 407,58 mc;

- Q zi mediu = 326,07 mc;

- Q zi minim = 260,85 mc.

- **Cerința totală de apă**

- Q zi maxim = 457,30 mc;

- Q zi mediu = 365,85 mc;

- Q zi minim = 292,70 mc.

• **Evacuare apelor uzate**

Comuna Unguriu nu dispune încă de o rețea funcțională de canalizare, pentru colectarea apelor uzate, provenite de la utilizatorii

de apă și nici de instalații de epurare a apelor uzate. Apele uzate menajere, rezultate de la instituțiile publice și agenții economici din comuna Unguriu, sunt colectate și preepurate în instalații proprii de preepurare (bazine vidanjabile) ale acestora. Apele pluviale, parțial sunt colectate de rețeaua de rigole stradale a localităților comunei, iar parțial se scurg liber.

Există în lucru rețeaua de canalizare a comunei și se dorește ca în cursul anului 2015 acesta să fie finalizată și dată spre exploatare.

5.5.12.2 Alimentarea cu gaze naturale

În prezent comuna Unguriu (cu satele componente Unguriu și Ojasca) este alimentată cu gaze naturale. La intrarea în localitatea Ojasca pe partea stângă a DN10 (sens Brașov) este existentă stația de reglare măsurare de sector – SRMS, care a fost dimensionată pentru a alimenta cu gaze naturale de redusă presiune locuitorii din satele Magura, Unguriu și Ojasca. Stația de reglare măsurare de sector este alimentată din conductă de gaze medie presiune Dn 400mm, existentă în localitatea Grajdana.

Pe toate ulitele din localitatea Ojasca și pe o parte din ulitele localității Unguriu există rețele de gaze redusă presiune.

Pentru extinderea rețelilor de gaze redusă presiune în localitatea Unguriu, există elaborat un studiu de fezabilitate de S.C. "SIGMA GRUP" S.A. Buzău.

5.5.12.3 Alimentarea cu căldură

Alimentarea cu căldură a locuințelor și a instituțiilor publice se realizează în mare parte cu sobe și centrale termice pe combustibil solid sau gaze naturale și cu radiatoare electrice. Combustibilul

utilizat este constituit din gaz natural, lemne de foc, cărbuni, G.P.L., curent electric.

5.5.12.4 Alimentarea cu energie electrică și iluminatul public

Localitățile comunei Unguriu sunt racordate la Sistemul Energetic National prin linii electrice aeriene (LEA) de medie tensiune de 20kV, montate pe stalpi de beton.

Traseele LEA sunt atât în afara zonelor construite, cât și în interiorul acestora, având în vedere particularitățile de amplasare în teritoriu ale localităților componente ale comunei (vecinătăți, relief, cai de comunicații etc.).

Datorită extinderii zonelor locuite, o parte a traseelor LEA care traversau / ocupau aceste terenuri a fost deviata pe terenuri având alte destinații (pasuni, arabil etc.).

Din LEA 20kV, prin intermediul posturilor de transformare (aeriene sau în cabine), se alimentează rețelele electrice de joasă tensiune, care deservește toată gama de consumatori.

Puterea instalată în posturile de transformare este repartizată astfel:

1	PTA 0203	100 kVA	Unguriu Manguta	1 -	PTZ 0201	250 kVA	Blocuri
2	PTA 0204	160 kVA	Unguriu Moara	2 -	PTA 0202	250 kVA	Sat - Aleea Garii
					PTA 9232	250 kVA	Balastiera

Retelele de joasă tensiune sunt de tip aerian, pe stalpi din beton. Retelele mai vechi sunt realizate în sistem clasic, cu conductoare independente. Retelele noi, cele vechi care au fost modernizate, precum și prelungirile de rețea, sunt realizate cu conductoare torsadate. În ambele cazuri, conductoarele utilizate sunt din aluminiu.

Retelele având destinație publică sunt prevăzute și cu circuit de iluminat public. Circuitele vechi sunt prevăzute în general cu corpuri de iluminat echipate cu lampi cu vapori de mercur. Circuitele noi au, de regulă, corpuri de iluminat echipate cu lampi fluorescente compacte (economice), special realizate pentru iluminatul stradal.

Bransamentele sunt realizate preponderent aerian, cele vechi în sistem clasic, cele noi cu conductoare torsadate (bransament trifazic) sau cablu coaxial (bransament monofazic). Bransamentele în cablu subteran deservește deosebi dotările și sunt amplasate de regulă în incintele acestora.

5.5.12.5 Rețeaua de drumuri locale

Caile de comunicații sunt importante realizări ale omului, cu urmări însemnate în umanizarea peisajului geografic și mari implicații în dezvoltarea economiei comunității.

Ele apar atât ca expresie a stadiului de evoluție a economiei, cât și ca permanent stimulant al ridicării acesteia la niveluri mai înalte.

Comuna Unguriu, prin soseaua asfaltată, este pusă în legătură cu soseaua națională DN 10 Buzău – Brașov care străbate comuna Unguriu pe cca. 4,250 km (km. de intrare 18+000 - km. de ieșire 22+250). Pe soseaua națională, până la municipiul Buzău sunt cca. 18 km.

Printr-un drum, DC 79, Măgura-Robești locuitorii din sat folosesc soseaua județeană DJ 203G pentru a ajunge la Măgura Ciolanu-Haleș. Locuitorii comunei se deplasează la municipiul Buzău cu autobuzele sau maxi-taxi care circulă după un orar destul de convenabil, ori cu mașini personale. Locuitorii comunei mai folosesc și drumul petrolier Ojasca-Bărbuncești-Izvoranu. Distanța dintre

centrul comunei pana la gara Unguriu este de 100 m, iar pana la calea ferata industrială 5 km. Benzinaria Măgura se afla la 1 km.

Drumul comunal DC 271 strabate teritoriul comunei Unguriu între km. 0+000 - 6+620 plecând din intravilanul satului Ojasca (DN 10) iesind din teritoriu comunei Unguriu la hotar comuna Tisau, cu o lungime totală de 6.620 m.

5.5.12.6 Instalatii de telecomunicatii

Racordarea localitatilor comunei Unguriu la rețeaua națională de telefonie fixă se face în prezent prin intermediul centralelor telefonice digitale existente în localitățile Magura și Berca, conectate la sistem prin intermediul rețelei de fibră optică, pe traseul Buzău – Nehoiu și care asigură serviciul pentru cca 160 abonati ai comunei.

Liniile telefonice sunt de tip aerian, executate în cablu și montate atât pe stalpi proprii de lemn, cât și pe stalpii rețelelor electrice de joasă tensiune, în funcție de condițiile locale.

Racordarea abonaților la sistem se face atât prin conexiune cablata, de tip aerian sau subteran, cât și prin conexiune de tip radio-telefon.

Pe teritoriul celor două sate există linii de transmitere a programelor de televiziune prin cablu. Cablurile rețelei TV-Cablu sunt montate pe stalpii de susținere aparținând rețelelor electrice publice de joasă tensiune, paralel cu cablurile telefonice.

Pe teritoriul comunei Unguriu nu există antene pentru serviciile de telefonie mobilă.

5.5.12.7 Serviciul de Salubritate

Serviciul de salubritate este un serviciu ce este organizat ca făcând parte din sfera serviciilor comunitare de utilități publice

desfășurându-se sub controlul, conducerea sau coordonarea autorităților administrației publice locale în scopul salubrității localității. Serviciul public de salubritate a localității, denumit în continuare serviciul de salubritate, s-a organizat pentru satisfacerea nevoilor comunității locale.

Serviciul de salubritate se realizează prin intermediul unei infrastructuri tehnico-edilitare specifice care, împreună cu mijloacele de colectare și transport al deșeurilor, formează sistemul public de salubritate a localității, denumit în continuare sistem de salubritate.

Serviciul de salubritate cuprinde următoarele activități:

- colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori
- colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora;
- organizarea prelucrării, neutralizării și valorificării materiale și energetice a deșeurilor;
- operarea/administrarea stațiilor de transfer pentru deșeurile municipale și deșeurile similare;
- sortarea deșeurilor municipale și a deșeurilor similare în stațiile de sortare;
- măturatul, spălatul, stropirea și întreținerea căilor publice;
- curățarea și transportul zăpezii de pe căile publice și menținerea în funcțiune a acestora pe timp de polei sau de îngheț;

➤ colectarea cadavrelor animalelor de pe domeniul public și predarea acestora către unitățile de ecarisaj sau către instalațiile de neutralizare;

➤ organizarea tratării mecano-biologice a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare;

➤ administrarea depozitelor de deșeuri și/sau a instalațiilor de eliminare a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare;

➤ dezinfecția, dezinsecția și deratizarea.

Serviciul public de salubritate funcționează și este organizat pe baza următoarelor principii:

➤ protecția sănătății publice;

➤ autonomia locală și descentralizarea;

➤ responsabilitatea față de cetățeni;

➤ conservarea și protecția mediului înconjurător;

➤ calitatea și continuitatea serviciului;

➤ tarife echitabile și accesibile tuturor utilizatorilor;

➤ nediscriminarea și egalitatea tuturor utilizatorilor;

➤ transparența, consultarea și antrenarea în decizii a cetățenilor;

➤ administrarea corectă și eficientă a bunurilor din proprietatea publică sau/și privată a unității administrativ teritoriale și a banilor publici;

➤ securitatea serviciului;

➤ dezvoltarea durabilă.

Sistemul de salubritate este alcătuit dintr-un ansamblu tehnologic și funcțional, care cuprinde construcții, instalații și echipamente specifice destinate prestării serviciului de salubritate, precum:

➤ puncte de colectare separată a deșeurilor;

- baze de garare și întreținere a autovehiculelor specifice serviciului de salubritate, etc.

În ceea ce privește serviciul de salubritate **la nivelul comunei Unguriu**, situație privită din perspectiva activității de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori menționăm următoarele:

Activitatea a fost organizată prin înființarea serviciului public de salubritate a localității prin HCL 10/07.03.2011 și a fost delegat prin HCL 30/30.09.2011, către S.C SALUB ECO CIS SRL societate înființată de Asociația de Dezvoltare Intercomunitară „ ECO SERV Valea Buzăului și Valea Chiojdului” asociație la care comuna Unguriu este, alături de comunele Cislău, Chiojdu, Cătina, Viperești, Măgura unul dintre asociați și membri fondatori.

5.5.12.7.1 Gestiunea serviciului de salubritate

Începând cu anul 2011 comuna Unguriu a hotărât ca forma de gestiune a serviciului de salubritate pentru activitatea de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori să fie **gestiunea delegată**. Delegarea serviciului s-a făcut în baza hotărârilor de consiliul local adoptate iar operatorul serviciului de salubritate al comunei este S.C SALUB ECO CIS SRL.

Gestiunea delegată este modalitatea de gestiune în care autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale ori,

după caz, asociațiile de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, atribuie unuia sau mai multor operatori toate ori numai o parte din competențele și responsabilitățile proprii privind furnizarea/prestarea serviciilor de utilități publice, pe baza unui contract denumit în continuare contract de delegare a gestiunii.

Gestiunea delegată a serviciilor de utilități publice implică concesionarea către operatori a sistemelor de utilități publice aferente serviciilor delegate, precum și dreptul și obligația acestora de a administra și de a exploata aceste sisteme.

Delegarea gestiunii serviciilor de utilități publice, respectiv operarea, administrarea și exploatarea sistemelor de utilități publice aferente, se poate face pentru toate sau numai pentru o parte dintre activitățile componente ale serviciilor, pe baza unor analize tehnico-economice și de eficiență a costurilor de operare, concretizate într-un studiu de oportunitate.

Contractele de delegare a gestiunii se aprobă prin hotărâri de atribuire adoptate de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale ori, după caz, de adunarea generală a asociațiilor de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice și se semnează de primari, de președinții consiliilor județene sau, după caz, de președinții asociațiilor de dezvoltare intercomunitară cu obiect de activitate serviciile de utilități publice, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, în baza mandatului acestora.

Gestiunea delegată se realizează prin intermediul unor operatori sau operatori regionali de drept privat, care pot fi:

- a) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, cu capital social integral al unităților administrativ-teritoriale, înființate de autoritățile deliberative ale acestora;

b) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rezultate ca urmare a reorganizării regiilor autonome de interes local sau județean ori a serviciilor publice de interes local sau județean, existente la data intrării în vigoare a prezentei legi, al căror capital social este deținut în totalitate de unitățile administrativ-teritoriale, în calitate de asociat sau de acționar unic;

c) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social privat;

d) societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu capital social mixt.

Raporturile juridice dintre autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale sau dintre asociațiile de dezvoltare intercomunitară și operatorii serviciului de salubritate, după caz, sunt reglementate prin: hotărâri privind atribuirea și încheierea contractelor de delegare a gestiunii serviciului, adoptate de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale ori, după caz, de adunările generale ale asociațiilor.

Relațiile dintre operatorii serviciului de salubritate și utilizatorii individuali se desfășoară pe baze contractuale, cu respectarea prevederilor regulamentului serviciului de salubritate și ale contractului-cadru de prestare a serviciului, adoptate de autoritățile administrației publice locale pe baza legislației în vigoare, aplicabilă acestui serviciu.

Operatorii serviciului de salubritate care participă la procedurile organizate pentru delegarea gestiunii serviciului trebuie să facă

dovada competenței tehnico-organizatorice, a celei privind calificarea personalului și a asigurării unei dotări tehnico-materiale adecvate, prin care să garanteze capacitatea de a presta serviciul la nivelul parametrilor cantitativi și calitativi prevăzuți în regulamentul serviciului de salubritate și pentru toate tipurile de activități contractate.

Durata unui contract de delegare a gestiunii nu poate fi mai mare de 35 de ani, la stabilirea acesteia luându-se în calcul durata necesară amortizării investițiilor prevăzute în sarcina operatorului prin contractul de delegare. Durata contractului de delegare poate fi prelungită, în aceleași condiții contractuale, ori de câte ori autoritatea administrației publice locale o solicită operatorului, pe baza unei fundamentări tehnico-economice pentru buna executare a serviciului, pentru realizarea unor investiții noi impuse de modificarea legislației comunitare/naționale sau a strategiei locale în domeniul gestionării deșeurilor, care nu ar putea fi amortizate în termenul rămas până la finalizarea contractului decât printr-o creștere excesivă a tarifelor și/sau a taxelor. Prelungirea se poate face cu condiția ca durata maximă a contractului să nu depășească 49 de ani.

Prelungirea va fi aprobată, de autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale. Contractul de delegare va fi prelungit, în condițiile legii, printr-un act adițional încheiat între operator și unitățile administrativ-teritoriale sau asociațiile de dezvoltare intercomunitară, având ca obiect de activitate serviciile de salubritate, în baza mandatului primit.

Bunurile proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, utilizate pentru prestarea serviciului de salubritate, pot fi date în administrare sau pot fi concesionate operatorilor în conformitate cu prevederile legale.

Bunurile proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, utilizate pentru prestarea serviciului de salubritate, pot fi date în administrare, concesionate sau trecute în proprietatea operatorilor, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

În cazul gestiunii delegate, autoritățile administrației publice locale păstrează, în conformitate cu competențele ce le revin, potrivit legii, prerogativele și răspunderile privind adoptarea politicilor și strategiilor de dezvoltare a serviciilor, respectiv a programelor de dezvoltare a sistemelor de utilități publice, precum și obligația de a urmări, de a controla și de a supraveghea modul în care se realizează serviciile de utilități publice.

Pentru perioada de referință (2015-2032) se stabilește ca mod de gestionare a serviciului de salubritate a localității - activitatea de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori – gestiunea delegată.

În cazul în care negocierile cu operatorul actual, după expirarea termenului contractului de delegare a serviciului de salubritate pentru activitatea de colectare separată și transport separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori, eșuează atunci autoritatea administrației publice locale Unguriu va opta între soluția gestiunii directe (timp în care va face demersurile necesare achiziționării de mașini și utilaje necesare funcționării serviciului) și gestiunea

delegată iniţiindu-se o nouă procedură de delegare către un alt operator licenţiat.

Gestiunea directă este modalitatea de gestiune în care autorităţile deliberative şi executive, în numele unităţilor administrativ-teritoriale pe care le reprezintă, îşi asumă şi exercită nemijlocit toate competenţele şi responsabilităţile ce le revin potrivit legii cu privire la furnizarea/prestarea serviciilor de utilităţi publice, respectiv la administrarea, funcţionarea şi exploatarea sistemelor de utilităţi publice aferente acestora.

Gestiunea directă se realizează prin intermediul unui operator de drept public înfiinţat la nivelul unităţilor administrativ-teritoriale, în baza hotărârilor de dare în administrare adoptate de autorităţile deliberative ale acestora; acest operator poate fi: compartimente/servicii funcţionale fără personalitate juridică, organizate în structura aparatului de specialitate al primarului.

Operatorul care îşi desfăşoară activitatea în modalitatea de gestiune directă prestează servicii de salubritate prin exploatarea şi administrarea infrastructurii tehnico-edilitare aferente acestora, pe baza hotărârii de dare în administrare a serviciului de salubritate, şi a sistemului de utilităţi publice aferent serviciului de salubritate, adoptată de autorităţile deliberative ale comunei, precum şi pe baza licenţei eliberate de Autoritatea Naţională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilităţi Publice (ANRSC).

Prin hotărârea de dare în administrare se clarifică drepturile şi obligaţiile părţilor cu privire la prestarea serviciului de salubritate, inclusiv la administrarea, funcţionarea şi exploatarea sistemului de utilităţi publice aferente acestuia.

Operatorul care îşi desfăşoară activitatea în regim de gestiune directă se organizează şi îşi desfăşoară activitatea pe baza unui

regulament de organizare și funcționare aprobat de consiliul local al comunei. Pentru realizarea serviciului de salubritate a localității se va înființa la nivelul aparatului de specialitate a primarului compartimentul/serviciul de salubritate. Acesta va funcționa după un regulament propriu.

6. ANALIZA SWOT

Analiza SWOT asigură un cadru relativ simplu de suport al deciziilor cu privire la alternativele strategice care derivă din evaluarea situației actuale.

Înțelegerea cât mai exactă a situației interne și externe a sistemului de gestionare a deșeurilor la nivel comunal poate implica producerea unei cantități mari de informații, dar analiza SWOT furnizează un filtru care reduce informațiile la un număr limitat de subiecte cheie.

Odată ce aceste 4 categorii de aspecte: Puncte tari, Puncte slabe (disfuncții), Oportunități și Amenințări sunt bine identificate, Strategia, prin intermediul obiectivelor sale, va indica cum vor fi folosite și păstrate punctele tari, corectate disfuncțiile, utilizate la maximum oportunitățile și contracarate amenințările.

Puncte tari	1.Legislativ: <ul style="list-style-type: none"> - existența unui cadru legislativ armonizat cu legislația europeană; - existența strategiei și a planului național de gestionare a deșeurilor; - existența planului regional de gestionare a deșeurilor regiunea 2 sud-est; - posibilitatea actualizării suportului legislativ funcție de dezvoltarea cadrului instituțional și tehnic. 	1.Legislativ: <ul style="list-style-type: none"> - existența de penalități în cazul nerespectării prevederilor și obligațiilor legislative. 	Oportunități
--------------------	---	---	---------------------

<p>2. Planificare:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Existența strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și planului național și regional de gestiune a deșeurilor care asigură suport pentru strategia locală; - Elaborarea de strategii și planuri conexe care abordează problematica gestionării deșeurilor; - Elaborarea de proiecte specifice corelate cu prevederile documentelor de planificare; - Participarea administrației publice locale și a autorităților din domeniu în diverse etape de planificare și proiectare (fie direct, fie în etapa de autorizare). 	<p>2. Planificare:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Posibilitatea actualizării programelor și planurilor subsecvente ca urmare a experienței planificării la nivel regional și local și al proiectării de sisteme integrate la nivel local;
<p>3. Financiar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Alocarea de fonduri locale și posibilitatea accesării de fonduri guvernamentale și europene pentru dezvoltarea sistemelor de management integrat al deșeurilor - Experiența, atât la nivelul administrației publice locale cât și al colaboratorilor din sectorul privat (investitori și consultanți), în elaborarea și implementarea de proiecte de finanțare. 	<p>3. Comunicarea și posibilitatea de accesare a informațiilor existente în alte localități și în alte instituții.</p>
<p>4. Experiența în derularea de programe de conștientizare.</p>	<p>4. Tehnic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Existența a numeroase ghiduri privind planificarea și gestionarea deșeurilor; - Existența tehnologiilor din localități; - Posibilitatea alinierii la standardele europene și naționale în ceea ce privește serviciul de salubritate;

		<p>5. Economic/financiar:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dezvoltarea de mecanisme financiare /economice de suport; - Continua dezvoltare a pieței de deșeuri; -Dezvoltarea conceptului de green- business; -Mecanisme de finanțare pentru sectorul public; - Existența diferitelor surse de finanțare. - Creșterea investițiilor financiare în domeniul gestionării deșeurilor. 	
--	--	---	--

<p>Funcție clădire</p>	<p>1.Legislativ: -frecvența modificare și actualizare a legislației;</p>	<p>1.Legislativ: -aparitia de neconcordanțe între diferitele acte normative din cauza frecvenței actualizării a legislației.</p>	
	<p>2.Planificare: -insuficiența corelare cu alte planuri și programe și cu alte instituții care elaborează strategii;</p>	<p>2.Planificare -posibilitatea existenței riscului în implementarea sistemului de gestionare a deșeurilor ce conduce la sancțiuni.</p>	

3. Tehnic:

Insuficienta experiență și pregătire în aria de tehnologii nou introduse;
 -Insuficienta practică în colectarea datelor;
 -Insuficienta corelare și evaluare a datelor disponibile.

3. Aspectul social:

-Participarea generatorilor de deșuri în implementarea unui sistem centralizat de gestionare a deșeurilor este direct dependentă de disponibilitatea acestora de a respecta cerințele sistemului respectiv și de a plăti serviciile de salubritate;
 -Insuficienta informare și conștientizare a populației face ca aceasta să nu cunoască avantajele gestionării conforme a deșeurilor și să rămână la concepția actuală de colectare în amestec, fără reciclarea sau valorificarea deșeurilor.

4. Economic:

-fluxul reciclării nu este încă stabilizat – desigur și din cauza insuficienței implementării a colectării separate;

4. Economic:

-riscul de neplată a tarifelor aferente serviciului de colectare și transport din partea populației;
 -resurse financiare limitate ale administrației publice locale;

5. Tehnic:

- aria de acoperire scăzută limitat doar la unitatea administrativ teritorială;
 -grad scăzut de extindere a sistemelor de colectare selectivă a deșeurilor;
 - insuficiența/lipsa facilităților de gestionare a deșeurilor (stații de transfer, stații de sortare, stații de compostare, depozite conforme etc).
 - Insuficienta dezvoltare a infrastructurii rutiere (absolut necesară în etapa de colectare și

5. Tehnic:

-implementarea unor tehnici și tehnologii neprobate în realitatea locală a gestionării deșeurilor;
 -experiență redusă și insuficiența personalului instruit în implementarea diverselor tehnologii.

transport al deșeurilor);

Analizând situația comunală a gestionării deșeurilor desprindem următoarele concluzii:

a. Sub aspectul colectării și transportului deșeurilor situația actuală prezintă următoarele particularități:

➤ echipamentul existent vechi (autocompactoarele și pubelele în general se apropie de durata integrală de amortizare) ce necesită costuri mari de întreținere și înlocuire;

➤ colectarea selectivă este încă la început dar se constată un trend pozitiv al acesteia;

➤ conform ultimelor raportări, la nivelul lunii iunie 2014, la nivel comunal nu s-a realizat decât în mică parte colectarea separată a deșeurilor periculoase din deșeurile municipale;

b. În ceea ce privește reutilizarea deșeurilor situația actuală se prezintă astfel:

➤ nivel foarte scăzut de reciclare;

➤ capacități foarte mici de sortare.

c. Tratarea deșeurilor biodegradabile prezintă următoarele aspecte:

d. lipsa facilităților de tratare a deșeurilor biodegradabile

e. În ceea ce privește situația depozitelor de deșeuri, aceasta se prezintă astfel:

➤ Depozitarea deșeurilor se face la depozitul conform administrat de S.C. RER SERVICII ECOLOGICE S.R.L. din localitatea Gălbinași județul Buzău.

f. Referitor la informarea și conștientizarea publică, în prezent situația poate fi descrisă astfel:

- inițiative foarte limitate;
- lipsa unei strategii de comunicare.

Ca și o concluzie, formată în urma analizei asupra situației actuale, se poate afirma că gestionarea deșeurilor în comuna Unguriu există lacune în realizarea obiectivelor lansate la nivel național, regional și județean. Îndeplinirea obiectivelor strategice și a țintelor prevăzute în planurile de management al deșeurilor (Planul Național de Gestionare a Deșeurilor – PNGD, Planul Regional de Gestionare a Deșeurilor regiune 2 Sud-Est și planul Județean de Gestionare a Deșeurilor – PJGD), pot fi realizate numai prin implicarea activă a operatorului serviciului și a autorității administrației publice locale, prin creșterea alocării de resurse necesare dezvoltarea serviciului și sistemului de salubritate, dar și printr-o mai mare implicare a cetățenilor.

7. Priorități și indicatori de monitorizare

7.1 Priorități

În scopul realizării obiectivelor strategiei, conform legislației în vigoare, comuna Unguriu urmărește să atingă obiectivele propuse, **stabilindu-și o serie de priorități** și respectând în același timp angajamente asumate de România prin tratatele internaționale. Astfel:

a. până la sfârșitul anului 2015, stabilirea obiectivelor pentru 2020 în materie de prevenire a generării de deșuri și de decuplare, care să se bazeze pe cele mai bune practici în vigoare (*Directiva 2008 /98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive*);

b. anul 2015, pentru facilitarea sau îmbunătățirea valorificării deșeurilor, se vor introduce sisteme de colectare separată pe minimum 4 fracții respectiv: hârtie, mase plastice, metale și sticlă.

În situația în care nu este posibilă, din punct de vedere tehnic, economic, al protecției mediului, al sănătății populației și al respectării standardelor de calitate necesare pentru sectoarele de reciclare corespunzătoare, implementarea unui sistem de colectare separată pe minimum 4 fracții, autoritatea administrației publice locale au obligația să implementeze un sistem de colectare separată a deșeurilor municipale pe minimum 2 fracții, umed și uscat, și de sortare prin care să obțină cel puțin cele 4 fracții amintite mai sus. (*conform art.2 din Legea 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților, republicată*);

c. atingerea, până în anul 2020, unui nivel de pregătire tehnico-materială pentru reutilizarea și reciclarea unui minim de 50% din masa totală a cantităților de deșuri, cum ar fi hârtie, metal, plastic și sticlă, provenind din deșeurile menajere și, după caz,

provenind din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din deșeurile menajere (*conform art.17 din Legea nr. 211/2011, republicată*);

d. reducerea cantității de deșeuri biodegradabile municipale depozitate la 35% din cantitatea totală generată, exprimată gravimetric, produsă în anul 1995, într-un interval de maximum 15 ani de la data de 16 iulie 2001, adică până în anul 2016 (*conform art.6 din H.G. nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor cu modificările și completările ulterioare*);

7.2 Indicatori de monitorizare

În vederea realizării obiectivelor propuse și a respectării principiilor strategiei, se stabilesc o serie de indicatori de monitorizare (vezi tabelul de mai jos) care vor permite evaluarea modului în care sistemul de utilități publice aferente serviciului de salubritate va contribui la implementarea acesteia, ținta finală fiind atingerea scopului principal – îndreptarea comunei către o ”societate a reciclării” gestionând durabil deșeurile.

Nr. crt	Obiectivul	Mijloacele	Indicatorii
1.	Îmbunătățirea calității Serviciului	Perceperea unor tarife sau taxe care să respecte limitele de suportabilitate ale populației Aplicarea principiului „poluatorul plătește”	<ul style="list-style-type: none"> - Numărul populației plătitoare de tarife și taxe - Numărul de agenți economici plătitori de taxe și tarife - Gradul de colectare a taxelor și tarifelor - Gradul de reducerea a cantității de deșeuri eliminate prin depozitare
2.	Atingerea și respectarea standardelor europene de mediu	Implementarea Sistemului de management integrat în cadrul Serviciului	<ul style="list-style-type: none"> - Obținerea și menținerea certificării ISO 9001, ISO 14001 și OHSAS 18001
3.	Îmbunătățirea calității mediului și protecția sănătății populației	Abordarea integrală a aspectelor de mediu în gestionarea deșeurilor	<ul style="list-style-type: none"> - Gradul de acoperire a populației cu servicii de salubritate - Numărul de locuitori care beneficiază de servicii de salubritate - Numărul locuitorilor arondați la sistemul de colectare selectivă - Cantitatea de deșeuri colectată din totalul generat - Cantitatea de deșeuri depozitată - Rata de reciclare a deșeurilor colectate
4.	Reducerea semnificativă a ratei de generare a deșeurilor	Dezvoltarea comportamentului responsabil în domeniul gestionării deșeurilor	<ul style="list-style-type: none"> - Numărul de campanii de informare și conștientizare a publicului interesat - Gradul de implicare a societății civile - Numărul de locuitori care își modifică comportamentul de generare și gestionare a deșeurilor - Numărul de operatori economici care își modifică comportamentul de generare și gestionare a deșeurilor
5.	Creșterea capacității de atragere a fondurilor	Dezvoltarea capacității administrative a Serviciului	<ul style="list-style-type: none"> - Numărul persoanelor instruite - Numărul proiectelor aprobate - Numărul de proiecte respinse - Numărul de proiecte implementate

Nr. crt	Obiectivul	Mijloacele	Indicatorii
6.	Gestionarea Serviciului pe criterii de transparență, și competitivitate și eficiență	Aplicarea prevederilor Legii nr. 52/2003 cu modificările și completările ulterioare, privind transparența decizională în administrația publică Sondaje de opinie, evaluări pe bază de chestionare	<ul style="list-style-type: none"> - Numărul deciziilor supuse consultări sau dezbaterilor publice - Numărul de recomandări primite din partea publicului interesat - Numărul de recomandări ale publicului interesat incluse în deciziile luate - Gradul de migrație al personalului - Numărul respondenților unui sondaj de opinie / chestionar - Gradul de satisfacție a clienților

8. DESCRIEREA ACȚIUNILOR STRATEGICE

8.1 Investiții

În principal se vor desfășura o serie de investiții precum:

a. investiții prioritare, finanțate din bugetul propriu al localității prin contribuțiile aduse în cadrul asociației la care aceasta este parte, în echipamente de colectare separată și transport separat a deșeurilor (autovehicule), în recipiente pentru colectarea deșeurilor menajere și a deșeurilor din metal, mase plastice, hârtie și sticlă precum și achiziționarea de unități de compostare individuale;

b. investiții în modernizarea sistemului de salubritate a localității care urmează a fi finanțate din alte surse (Posibilitatea accesării de fonduri prin Grupul de Acțiune Locală, pentru echipamente de colectare separată și transport separat a deșeurilor (autovehicule)).

8.2 Metode

Pentru implementarea Strategiei se vor adopta următoarele metode:

8.2.1 Metode de colectare selectivă a deșeurilor

Sistemul de colectare separată (anul 2015), se va propune membrilor asociației din care comuna face parte, ce constă în colectarea deșeurilor din gospodăriile populației comunei se va realiza pe 2 fracții (umed și uscat) urmând ca din fracția uscată să se realizeze un sistem de selectare pe 4 fracții – hârtie, mase plastice, metale și sticlă, pentru acest lucru estimându-se necesitatea achiziționării unui număr de europubele cu o capacitate de min. 80 litri de culori diferite, necesar pentru a fi distribuite la fiecare din

gospodăriile localității. Astfel colectarea se va face după cum urmează:

a) deșeurile reziduale se colectează în recipiente de culoare gri/negru și sunt de tip:

1. resturi de carne și pește, gătite sau proaspete;
2. resturi de produse lactate (lapte, smântână, brânză, iaurt, unt, frișcă);
3. ouă întregi;
4. grăsimi animale și uleiuri vegetale (în cazul în care nu se colectează separat);
5. excremente ale animalelor de companie;
6. scutece/tampoane;
7. cenușă de la sobe (dacă se ard și cărbuni);
8. resturi vegetale din curte tratate cu pesticide;
9. lemn tratat sau vopsit;
10. conținutul sacului de la aspirator;
11. mucuri de țigări;
12. veselă din porțelan/sticlă spartă, geamuri sparte.

b) deșeurile biodegradabile se colectează în recipiente de culoare maro și sunt de tip:

1. resturi de fructe și de legume proaspete sau gătite;
2. resturi de pâine și cereale;
3. zaț de cafea/resturi de ceai;
4. păr și blană;
5. haine vechi din fibre naturale (lână, bumbac, mătase) mărunțite;
6. coji de ouă;
7. coji de nucă;
8. cenușă de la sobe (când se arde numai lemn);

9. rumeguș, fân și paie;
10. resturi vegetale din curte (frunze, crengi și nuiele mărunțite, flori);
11. plante de casă;
12. bucăți de lemn mărunțit;
13. ziare, hârtie, carton mărunțite, umede și murdare.

c) deșeurile reciclabile de tip hârtie și carton, curate și mărunțite, se colectează în recipiente de culoare albastră;

d) deșeurile reciclabile din material de tip plastic și metal se colectează în recipiente de culoare galbenă;

e) deșeurile reciclabile din material de tip sticlă albă/colorată se colectează, pe culori, în recipiente de culoare alb/verde, nefiind permis amestecul sticlei cu deșeuri din materiale de tip porțelan/ceramică.

Complementar, pentru îndeplinirea obiectivelor privind colectarea selectivă, se va propune membrilor asociației, achiziționarea a unui număr de containere cu o capacitate de 1,1m³, corespunzător organizării în fiecare sat al comunei a minim 1 platformă de colectare.

Va fi propusă membrilor asociației colectarea deșeurilor în sistem de 4 recipiente pe fiecare platformă de colectare, în conformitate cu Legea nr. 211/2011 cu modificările și completările ulterioare, privind regimul deșeurilor, după cum urmează:

- recipient destinat colectării de hârtie și carton (hârtie tipărită, hârtie în amestec etc.) (albastru);
- recipient destinat colectării de metal (galben)
- recipient destinat colectării de mase plastice (folii, PEID, PET, PVC și alte materiale plastice) (galben);

➤ recipient destinat colectării de sticlă (sticlă colorată și sticlă albă)(alb-verde);

asigurându-se astfel, pe fiecare tip de deșeu, colectarea acestora în recipiente adecvate (închise cu capac) după cum urmează:

➤ pentru deșeuri de hârtie și carton: eurocontainere de 1,1 mc în punctele de pre-colectare;

➤ pentru deșeuri de sticlă: eurocontainere de 1,1 mc în punctele de pre-colectare;

➤ pentru deșeuri de mase plastice: eurocontainere de 1,1 mc în punctele de pre-colectare;

➤ pentru deșeuri de metal: eurocontainere de 1,1 mc în punctele de pre-colectare;

➤ pentru deșeuri reziduale (amestecate) în recipiente de colectare adecvate [(europubele)(furnizate de operatorul de salubritate)] din poartă în poartă;

➤ pentru îndeplinirea cerințelor legislației în domeniu în ceea ce privește deșeuri biodegradabile, se va propune asociației ca prin intermediul operatorului de salubritate gospodăriile localității să beneficieze de unități de compostare individuale sau alte recipiente adecvate;

Totodată biodeșeurile colectate separat din deșeurile municipale și deșeurile similare, de la deținătorii de deșeuri să se transporte în vederea eliminării la depozitul de deșeuri biodegradabile.

8.2.2 Metode de transport a deșeurilor

Transportul se va efectua cu mijloace de transport ale operatorului proprii sau închiriate, în conformitate cu legislația în vigoare, la depozitul conform administrat de S.C. RER SERVICII

ECOLOGICE S.R.L. sau la alt depozit conform din județ sau din afara județului.

Transportul deșeurilor colectate de pe raza localității se va realiza în condiții de siguranță pentru protecția mediului și sănătății populației, ținând cont de toți factorii de influență.

8.2.3 Metode de depozitare a deșeurilor

Depozitarea deșeurilor se va face la depozitul conform administrat de S.C. RER SERVICII ECOLOGICE S.R.L. sau la alt depozit conform din județ sau din afara județului.

8.2.4 Alte activități ale serviciului de salubritate

În ceea ce privește celelalte activități ale serviciului de salubritate altele decât activitatea de colectare separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșuri de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori și anume:

- colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora;
- organizarea prelucrării, neutralizării și valorificării materiale și energetice a deșeurilor;
- operarea/administrarea stațiilor de transfer pentru deșeurile municipale și deșeurile similare;
- sortarea deșeurilor municipale și a deșeurilor similare în stațiile de sortare;

- măturatul, spălatul, stropirea și întreținerea căilor publice;
- curățarea și transportul zăpezii de pe căile publice și menținerea în funcțiune a acestora pe timp de polei sau de îngheț;
- colectarea cadavrelor animalelor de pe domeniul public și predarea acestora către unitățile de ecarisaj sau către instalațiile de neutralizare;
- organizarea tratării mecano-biologice a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare;
- administrarea depozitelor de deșeuri și/sau a instalațiilor de eliminare a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare;
- dezinfecția, dezinsecția și deratizarea.

se va lua în vedere în cazul în care activitățile respective pot fi organizate de către autoritatea administrației publice locale adoptarea gestiunii directe (dacă acest lucru este posibil din punct de vedere tehnico-economic) sau a gestiunii delegate.

9. Provocări pentru viitor

9.1. Conceptul de “end-of-waste”

Încetarea statutului de deșeu sau conceptul „end-of-waste” a fost introdus în anul 2005, prin lansarea Strategiei Tematice privind prevenirea și reciclarea deșeurilor, în cadrul celui de-al 6-lea Program de Acțiune pentru Mediu al Uniunii Europene (PAM 6). Această strategie este una pe termen lung și promovează o “societate a reciclării” în Europa, furnizând și cadrul pentru revizuirea politicii deșeurilor la nivelul Comunității; prin această strategie s-a dorit clarificarea și simplificarea cadrului legislativ, precum și introducerea unor noi instrumente în managementul deșeurilor, cum ar fi analiza ciclului de viață. Elementul de noutate al acestui concept („end-of-

waste”) este obligația producătorului de a analiza opțiunile de valorificare a deșeurilor înainte de eliminarea finală, astfel deșeurile putând deveni o marfă atunci când este utilizat în proporție de 100% (spre exemplu: întrebuințarea drept combustibil, utilizarea la rerafinarea petrolului, valorificarea în agricultură ca fertilizant, etc.).

Conform Legii nr. 211/2011 republicată, privind regimul deșeurilor s-au stabilit principalele criterii care stau la baza încetării statutului de deșeu:

- substanța sau obiectul este utilizat în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- există o piață sau cerere pentru substanța ori obiectul în cauză;
- substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor;
- utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau sănătății populației.

Deșeurile trebuie tratate ca o resursă valoroasă, iar faptul că au fost adoptate aceste criterii de încetare a statutului de deșeu, pentru unele fluxuri de materiale, vor stimula considerabil industria precum și serviciile de reciclare.

Aceste criterii de încetare a statutului de deșeu reflectă faptul că un tip de deșeu a ajuns la un anumit stadiu de prelucrare, prin care capătă o valoare intrinsecă, astfel încât este puțin probabil să mai fie eliminat (ca și deșeu), fiind transformat până la un punct în care utilizarea sa să nu mai reprezinte un risc pentru mediu și sănătatea umană (moment în care va putea fi considerat produs/materie primă secundară).

Aplicarea statutului de încetare a calității de deșeu va veni în sprijinul sectorului economic, inclusiv cel autohton, încurajând astfel utilizarea materiilor prime secundare de calitate superioară (cu un efect pozitiv asupra ratelor de reciclare). În acest mod va fi sporită încrederea potențialilor utilizatori în folosirea acestor tipuri de semifabricate, care au fost prelucrate la standarde superioare de calitate.

9.2. Campanii de informare și conștientizare a publicului

La nivelul comunei Unguriu, autoritatea administrației publice locale alături de operator va organiza campanii de informare, educare și conștientizare a publicului interesat cu privire la importanța colectării selective a deșeurilor. Acest nou sistem urmărește să îmbunătățească, atât calitatea vieții, cât și a mediului, aplicând legislația europeană și românească în domeniu, în condiții de eficiență economică și de suportabilitate financiară. Inițierea și derularea a unor astfel de acțiuni au ca scop informarea locuitorilor comunei cu privire la implementarea sistemului de colectare separată a deșeurilor, precum și însușirea de către public a unor informații despre specificul problemelor.

Principalele acțiuni de informare și conștientizare a publicului sunt:

- campanii de informare în școli;
- dezbateri publice.

Scopul principal al acestor campanii de informare și conștientizare a publicului vizează:

- prezentarea importanței colectării separate și a reciclării deșeurilor;
- dezvoltarea sistemului de colectare separată a deșeurilor pe întreg teritoriul comunei, prin prisma unui comportament responsabil față de mediul înconjurător din partea cetățenilor;
- implementarea sistemului de colectare separată la toate gospodăriile comunei;
- atingerea principalelor ținte legislative propuse în domeniul gestionării deșeurilor;
- reducerea cantității de deșeuri menajere depozitate, respectiv creșterea cantității de deșeuri reintroduse în circuitul economic, la nivel comunal;
- optimizarea utilizării resurselor materiale disponibile.

9.3. Implementarea obiectivelor prioritare ale PAM 7 (al 7-lea Program comunitar de acțiune pentru mediu)

Viziunea Uniunii, pentru anul 2050, este aceea ca vom trăi mai bine, în limitele oferite de planeta noastră. Prosperitatea și mediul sănătos “vor fi rezultatul unei economii inovatoare, circulare, în care nu se irosește nimic și în care resursele naturale sunt gestionate în mod durabil, biodiversitatea este protejată, prețuită și refăcută, astfel încât să sporească rezistența societății noastre”¹.

Programul de acțiune până în anul 2020 se bazează pe o serie de obiective prioritare, grupate în capitole. PAM 7 sprijină punerea în aplicare a acestor obiective și încurajează acțiunile desfășurate la toate nivelurile, promovând investițiile. În multe cazuri, pentru ca aceste obiective să fie atinse, vor fi necesare – în principal –

implementarea unor măsuri la nivel național, regional sau local, în conformitate cu principiul subsidiarității. Publicul va trebui să fie un partener activ în tot acest proces, necesitând depunerea unor eforturi din partea autorităților pentru informarea corespunzătoare a acestuia cu privire la politica de mediu.

Existența unor obiective clare oferă tuturor factorilor de decizie și altor părți interesate, inclusiv agenților economici și partenerilor sociali, cetățenilor individuali, o direcție și un cadru previzibil pentru acțiune. Obiectivele tematice, stabilite de Uniune, cărora trebuie să li se acorde o atenție deosebită și care ar trebui realizate și la nivelul comunei sunt:

➤ obiectivul nr.1 – protejarea, conservarea și ameliorarea capitalului natural;

➤ obiectivul nr. 2 – trecerea spre o economie verde și competitivă, cu emisii reduse de dioxid de carbon și eficiență din punct de vedere al utilizării resurselor;

➤ obiectivul nr. 3 – protejarea cetățenilor de presiunile legate de mediu și de riscurile la adresa sănătății și a bunăstării.

Aceste trei obiective sunt interrelaționate, iar realizarea lor trebuie urmărită în paralel. Cu alte cuvinte, acțiunea luată în vederea atingerii unui obiectiv va contribui la realizarea celorlalte.

10. Considerații finale

Necesitatea constientizării faptului că susținerea modelului economic tradițional conduce la „faliment”, prin neutilizarea durabilă a resurselor, trebuie să fie o prioritate în gândirea strategică în anii ce urmează.

Strategia de dezvoltare și funcționare pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate pentru comuna Unguriu reprezintă fundamentul stabilirii pe termen mediu și lung a modalităților prin care se urmărește gestionare durabilă a deșeurilor pe teritoriul comunei.

Strategia de dezvoltare a Serviciului reprezintă o modalitate importantă de implementare a legislației aplicabile (**Legea nr. 51/2006** a serviciilor comunitare de utilități publice, republicată; **Legea nr. 101/2006** privind serviciul de salubritate a localităților, republicată; **Legea nr. 215/2001** a administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare; **Legea nr. 211/2011** privind regimul deșeurilor, republicată; **Legea nr. 195/2006** legea - cadru a descentralizării; **H.G. nr.1470/2004** privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și a Planului național de gestionare a deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare; **H.G. nr. 246 din 2006** – pentru aprobarea Strategiei naționale privind accelerarea dezvoltării serviciilor comunitare de utilități publice; **H.G. nr. 1.061 din 10 septembrie 2008** - privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României; **Ordinul 1364/14.12.2006** al ministrului mediului și gospodăririi apelor, cu modificările și completările ulterioare și **Ordinul 1499/21.12.2006** al ministrului integrării europene, cu modificările și completările ulterioare, privind aprobarea planurilor regionale de gestionare a deșeurilor, etc), în domeniul mediului, a managementului deșeurilor și serviciului de salubritate, la nivel comunal, oferind totodată cadrul legal în care toate părțile interesate își coordonează acțiunile pentru atingerea scopurilor propuse.

Revizuirea strategiei se va face ori de câte ori este nevoie fiind determinată pe de o parte de modificarea sau apariția de elemente noi în cadrul legislativ actual, iar pe de altă parte de modificarea gândirii strategice în ceea ce privește dezvoltarea și functionarea pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate comunal.

CUPRINS

1.	Introducere	1
2.	Scopul strategiei	4
3.	Principiile și obiectivele strategice. Durata strategiei	5
3.1	Principii strategice	5
3.2	Obiective strategice	7
3.3	Istoricul planificării strategice	8
3.4	Orizontul de timp pentru care se elaborează strategia	8
4.	Categorii de deșeuri ce fac obiectul strategiei	8
5.	Situația actuală	9
5.1	Nivel european	9
5.2	Nivel național	16
5.3	Nivel regional	25
5.4	Nivel județean	26
5.5	Nivel comunal	40
5.5.1	Scurt istoric al comunei și personalități locale	40
5.5.1.1	Mina de cărbuni de la Ojasca - Palanca	49
5.5.1.2	Personalități locale	54
5.5.2	Așezarea geografică	61
5.5.3	Cadrul natural	62
5.5.3.1	Relief și hidrografie	62
5.5.3.2	Clima	64
5.5.3.3	Resursele naturale, de teren și solurile	67
5.5.4	Populație	72
5.5.4.1	Evoluția demografică	72
5.5.4.2	Locuințele	75
5.5.4.3	Datini și obiceiuri	78
5.5.4.4	Modul de viață	81
5.5.5	Economia	82
5.5.5.1	Evoluția proprietății	82

5.5.5.2	Ocupațiile	84
5.5.5.2.1	Agricultura - Pomicultura	84
5.5.5.2.2	Meșteșugurile și comerțul	89
5.5.5.2.3	Creșterea animalelor	92
5.5.5.3	Turismul	92
5.5.6	Mediul	93
5.5.6.1	Protecția și conservarea mediului	93
5.5.6.2	Flora și fauna	94
5.5.7	Sănătatea	95
5.5.8	Învățământul	99
5.5.9	Cultura	104
5.5.10	Culte. Viața religioasă	106
5.5.11	Cadrul instituțional	107
5.5.12	Utilități-Servicii	112
5.5.12.1	Alimentarea cu apă și canalizarea	112
5.5.12.2	Alimentarea cu gaze naturale	115
5.5.12.3	Alimentarea cu căldură	115
5.5.12.4	Alimentarea cu energie electrică și iluminatul public	116
5.5.12.5	Rețeaua de drumuri locale	117
5.5.12.6	Instalații de telecomunicații	118
5.5.12.7	Serviciul de salubritate	118
5.5.12.7.1	Gestiunea serviciului de salubritate	121
6.	Analiza SWOT	127
7.	Priorități și indicatori de monitorizare	133
7.1	Priorități	133
7.2	Indicatori de monitorizare	134
8.	Descrierea acțiunilor strategice	137
8.1	Investiții	137
8.2	Metode	137
8.2.1	Metode de colectare selectivă a deșeurilor	137

8.2.2	Metode de transport a deșeurilor	140
8.2.3	Metode de depozitare a deșeurilor	141
8.2.4	Alte activități ale serviciului de salubritate	141
9.	Provocări pentru viitor	142
9.1	Conceptul de “end-of-waste”	142
9.2	Campanii de informare și conștientizare a publicului	144
9.3	Implementarea obiectivelor prioritare ale PAM 7	145
10.	Considerații finale	146